El setmanari de més difusió de Catalunya

Membre de l'U.C.I.P.

Difusió controlada per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió: Barcelonesa de Publicacions, S.A.
Dipòsit legal:
B-14387-1979

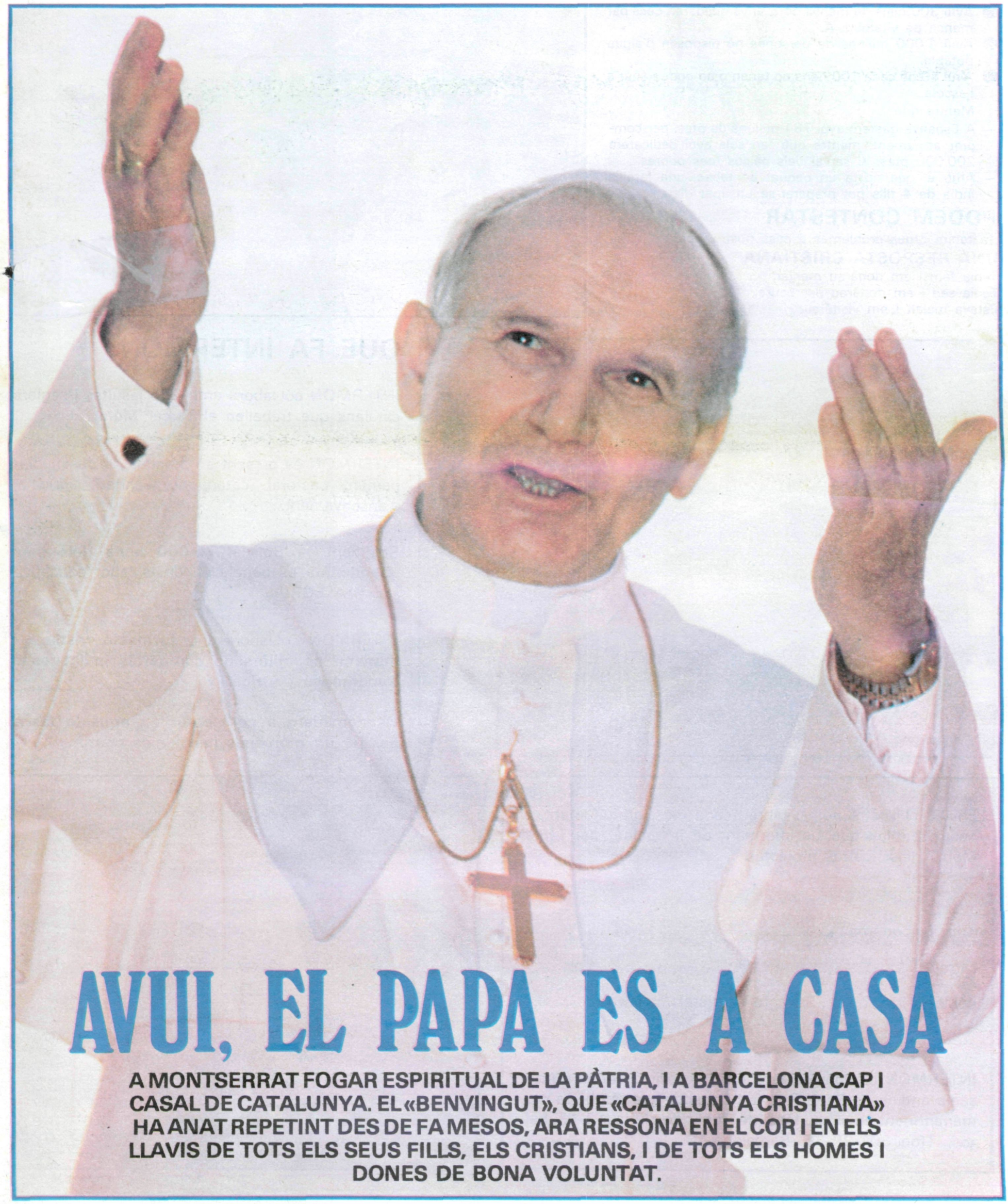
Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIO I DE CULTURA RELIGIOSES

SEGON EXTRAORDINARI

Visita del papa Joan Pau II.
En edició especial, cada exemplar porta grapat el llibret per participar en la Celebració Eucarística del Camp Nou.

PREU: 50 Ptes.

AVUI, EL PAPA ES A CASA

A MONTSERRAT FOGAR ESPIRITUAL DE LA PÀTRIA, I A BARCELONA CAP I CASAL DE CATALUNYA. EL «BENVINGUT», QUE «CATALUNYA CRISTIANA» HA ANAT REPETINT DES DE FA MESOS, ARA RESSONA EN EL COR I EN ELS LLAVIS DE TOTS ELS SEUS FILLS, ELS CRISTIANS, I DE TOTS ELS HOMES I DONES DE BONA VOLUNTAT.

intermon

UNA CRIDA A LA SOLIDARITAT

- Avui moriran 33.000 nens de fam.
- Avui 300 nens de menys de 5 anys quedaran cecs per manca de vitamina A.
- Avui 1.000 milions de persones no disposen d'aigua potable.
- Avui 40 de cada 100 nens no tenen o no poden anar a l'escola.

Mentre que

— A Espanya gastem avui 784 milions de ptes. per comprar armament; mentre que tan sols avui dedicarem 200.000 ptes. al servei dels països més pobres.

— Amb el que costa un paquet de tabac, una família índia de 4 fills pot preparar-se un àpat diari.

PODEM CONTESTAR

Ja tenim prous problemes a casa nostra... però...

UNA RESPOSTA CRISTIANA

Tenia fam i em donàreu menjar.
Tenia sed i em donàreu per beure.
Estava malalt i em visitàreu.

QUE FA INTERMON

INTERMON col.labora amb 200 jesuites i seglars catalans que treballen al Tercer Món.

INTERMON és present en tasques de desenvolupament pastoral, catequètic, sanitari, agrícola, d'ensenyament...

Solament a Bolívia, **75.000 nens dels més abandonats** es beneficien de la labor educativa «FE Y ALEGRIA».

INTERMON col.labora a la **formació cristiana i humana de milers de camperols indígenes a Sudamèrica i Àfrica.**

Os convidem a col.laborar en aquesta tasca per fer un món més just i més cristià.

Envieu el vostre nom i rebreu cada mes, gratuitament, el nostre butlletí que us informarà de la realitat del Tercer Món i dels nostres projectes.

Nom i cognoms .....

carrer ..... n.º ..... pis

població .....Prov. (o districte).....

INTERMON us convida també a l'Exposició-Venda d'Artesania andina de Perú, Bolívia i Equador que té oberta permanentment en el seu local de Roger de Llúria, 13-15, baixos, Tfon. 301-29-36, Barcelona-10.

EN EL VOSTRE ONOMÀSTIC:

PER MOLTS ANYS, SANT PARE!

Dijous passat, dia quatre de novembre, diada de sant Carles Borromeu, era el vostre onomàstic. El matí el passàreu al santuari de la Mare de Déu de Guadalupe, on en l'homilia d'una celebració de la Paraula féreu referència als problemes de l'emigració. Després a Toledo, parlàreu de l'apostolat seglar, i a Segòvia visitàreu privadament el sepulcre de sant Joan de la Creu. Fou una diada del vostre sant curulla de vivències, de records i d'esperances i sobretot d'un contacte real i veritable amb el poble senzill.

El dia 20 de maig del 1920 nasquéreu a Wadowice i al cap d'un mes us batejaren a l'eslgésia parroquial amb el nom de Karol, que era el nom del vostre pare. La família celebrà amb joia aquella data. Massa petit, però —només teníeu nou anys— perdéreu la vostra mare, Emília Kaczorowska. La mare mai no és vella, mai no és gran; sembre és Bella, sempre és Gran! Sí, amb majúscula. Per això, més d'una vegada heu dit que d'ella en conserveu un record pregon i imborrable. La pèrdua de la mare de la terra us féu aixecar els ulls i l'amor vers la mare del cel: Maria.

Després perdéreu el vostre germà Eduard i quedàreu sol amb el pare. Poques felicitacions familiars rebríeu cada any pel vostre sant: de bon matí, una mirada i una abraçada de pare i fill —els dos Karols— i poca cosa més.

La vostra joventut fou difícil i dura: treball manual per evitar ser deportat a Alemanya; de picapedrer en una pedrera i després d'obrer en una fàbrica de productes químics. Fóreu posat a la llista negra dels nazis per la vostra resistència cultural i nacional.

Mort el vostre pare, el senyor Karol, als vostres vint anys, cap més familiar íntim us diria el dia del vostre sant: «Per molts anys!».

L'afany per les necessitats dels més humils i la vostra gran fe en Déu Pare us va fer néixer la vocació sacerdotal. Anàreu a Roma i estudiàreu a fons la teologia de dos espanyols: sant Joan de la Creu i santa Teresa de Jesús. Tornàreu al vostre país i als 38 anys us consagraren bisbe auxiliar de Cracòvia, i l'any 1963 us nomenen arquebisbe de la mateixa diòcesi. Pau VI us creà cardenal de l'Església. En aquestes avinenteses no us mancarien felicitacions ben merescudes. El 16 d'octubre del 1978 fóreu elegit Papa de l'Església i adoptàreu el nom de Joan Pau II. Però en la intimitat, el vostre nom continua i continuarà essent el de Karol, perquè així us criden els més íntims i millors amics, que ara us recordaran, en aquesta diada.

Avui, diumenge, estareu entre nosaltres a Catalunya: a Montserrat i a Barcelona. És encara durant la setmana de la vostra vuitada onomàstica. El matí a Montserrat estareu —sota la mirada de la Verge Bruna— amb tots els pastors de les nostres diòcesis i una gran munió de joves —es parla de vuitanta mil—. Ben segur que recordareu els dies de la vostra joventut a Czestochowa, el vostre país tan semblant al nostre.

A Barcelona, a l'hospital de Sant Pau, recordareu, per uns moments, el dolor humà, i a recer del temple de la Sagrada Família, us vindran a la memòria tantes famílies unides per l'amor i el sacrifici. A la Catedral resareu als peus de santa Eulàlia, copatrona de Barcelona. A les fonts de Montjuïc, voltat pel món del treball, recordareu aquells anys passats a les pedreres i fàbriques, a Polònia.

I al «Camp Nou», en una gran Eucaristia, ens aplegareu a l'entorn de l'altar, on Jesucrist, del que en sou Vicari a la terra, se'ns donarà a tots com aliment pel nostre esperit.

Aquestes hauran estat les vostres vivències a casa nostra. Sant Pere, en la setmana de sant Carles, com a cristians i com a catalans us diem: «Per molts anys!». Que per molts anys pugueu ser el Pare i el Pastor de tot el Poble de Déu. Que per molts anys sigueu entre nosaltres. Que per molts anys pugueu celebrar el vostre sant!

Frances Gamissans

La primera Caixa Catalana. Fundada el 1844

Rilova Casadevall Pedreño

CAIXA DE BARCELONA

El setmanari de més difusió de Catalunya

Miembro de la U.C.I.P.

Difusió controlada per O.J.D.

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió: Barcelonesa de Publicacions, S.A.
Dipòsit legal: B-14387-1979

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"En l'Església, cada dia, Pere continua dient: Tu ets el Messies, el Fill del Déu vivent!"

Sant Lleó Magne

Any IV N.º 163 — Setmana del 7 al 13 de novembre del 1982 — 50 Ptes.

afinant

"Parar l'orella..."

Per afinar, ultra el diapasó del qual ja n'hem parlat, cal tenir oïda; i no n'hi ha prou amb tenir-la fina, cal també tenir-la atenta, cal parar l'orella.

El Papa parla aquests dies. Parem esment, doncs, a les seves paraules. També parlen –ben cert– els gestos, les actituds... i fins i tot els espectacles. Però seria una llàstima que el que ens entra pels ulls, en aquests dies, no trobés un ressò pregon en el nostre cor, oi més que ens enlluernés fins a desdibuixar-nos la paraula que ens és adreçada, fins a fernos perdre el to.

Està bé l'espontaneïtat esclatant; l'entusiasme interior és bo que s'expressi amb aplaudiments, amb crits i amb cants. Tantmateix no hi ha res més corprenedor que el silenci amatent que arriba a fer vibrar l'aire de tant com la paraula és acollida i dialogada en el cor d'una multitud enfervorida.

Cada poble té el seu tarannà... Tant de bo que el nostre sàpiga adoptar l'actitud bíblica: "Escolta filla, para l'orella...".

Joan E. Jarque i Jutglar

sumari

7-8-10

Els tres primers dies del Papa a Espanya

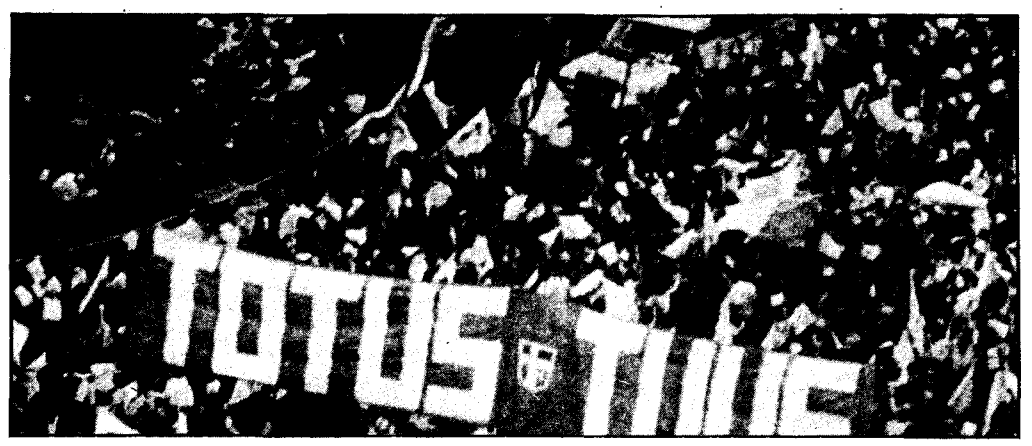
12-13-15

Notes per a seguir els actes del diumenge a Catalunya

CENTRALS

La *Missa dominical* amb el papa Joan Pau II

La gernació féu honor al lema "TOTUS TUUS"

Tal com Jesuś no fugia de les multituds —recordem el miracle dels pans i els peixos— a Joan Pau II, seguint el seu exemple, li agrada dirigir-se a l'home formant gernació. I no pas cercant manifestacions triomfalistes, ans dirigint-se a tots els que formem Església. I el fidel formant Església li correspon fent honor al lema "Totus tuus". Tot el que és meu és teu. Tant a Madrid com a Àvila, Salamanca, o el lloc que vulgueu.

Tot sobre els discursos del Papa al nostre país

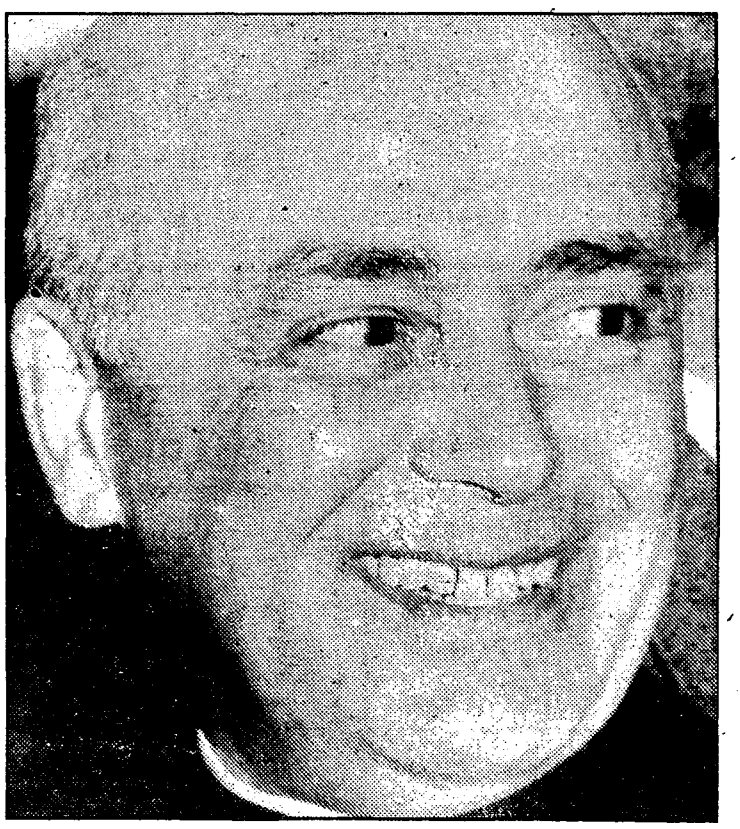
Les al.locucions que el Papa dirigeix als fidels dels països que visita formen la part doctrinal més important dels seus viatges. El periple pel nostre país no ha estat pas l'excepció d'aquesta norma. CATALUNYA CRISTIANA, en la línia de donar la màxima informació als seus lectors, dedicarà a les paraules papals la setmana pròxima un total de deu planes, en les quals s'hi recolliran els paràgrafs més significatius de cadascun dels missatges adreçats al nostre poble.

La diòcesi florentina plora la seva mort

El cardenal Benelli, una figura senyera de l'Església dels nostres temps

La mort del Cardenal Benelli, el 26 d'octubre proppassat, podria passar desapercebuda pels nostres lectors submergits per les notícies tant abundants, i joioses, de la visita del Papa. No fora just. Giovanni Benelli –papable o no– ha estat un home d'Església d'una importància cabdal en aquests últims anys. Nosaltres els espanyols i algún català particularment, li devem més d'un favor del temps en què, des del seu lloc de conseller de la Nunciatura a Madrid, dirigí i encoratjà el delicat procés d'anar independitzant l'Església espanyola del règim. Cal recordar que hagué d'abandonar aquell càrrec de la diplomàcia vaticana a Espanya per què va ser declarat "persona non grata" pel govern.

Un cop a la Secretaria d'Estat, de la qual fou Substitut, o vice-secretari, col.laborà d'una manera molt eficaç i fidel a l'obra de Pau VI per a portar a terme, amb fermesa, i equilibri les reformes del Concili. Tasca difícil que li atregué més d'una antipatia, tant d'una banda com des de l'altra, però que, no dubtem, que serà jutjada com a molt positiva per la història. Obra seva fou la internacionalització de la Cúria romana i la seva reforma, cridant a Roma una notable quantitat de seglars i d'eclesiàstics per a ocupar llocs de responsabilitat que, fins aleshores, eren ocupats per homes de la carrera curial i la posada en marxa dels secretariats i nous organismes de la Santa Seu, decidits pel Concili, que sempre trobaren en monsenyor Benelli un coratjós defensor en llur difícil integració dins del vell cos de la Cùria romana.

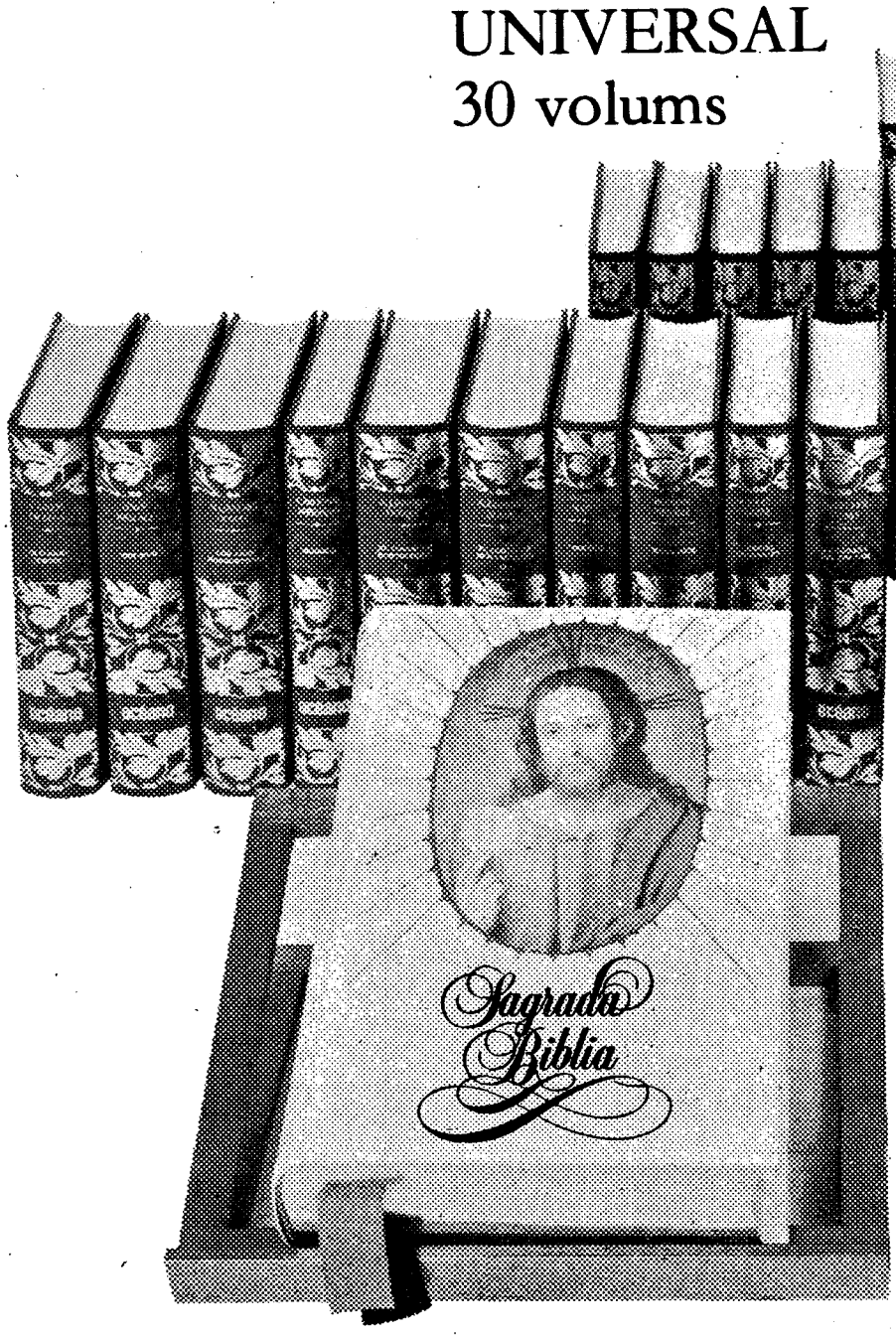
El seu trasllat a la seu cardenalícia de Florència, no pot ser interpretat altrament que com un gest d'agraïment i de prudent previsió pel futur de l'Església, del Papa i amic al qual tant fidelment havia servit.

En la seu florentina, no pas fàcil, desplegà una activitat pastoral que, vençuts uns primers entrebancs, assolí integrar moviments divergents entre el clergat i els fidels i rellançar l'acció apostòlica de tots plegats. Avui, tota l'arxidiòcesi florentina el plora, i nosaltres volem desitjar que descansi en la pau del Crist, aquell que fou el nostre amic, i una figura senyera de l'Església dels nostres temps.

J. J.

tot per a vostè

OBRES MESTRES
DE LA LITERATURA
UNIVERSAL
30 volums

LA BIBLIA
"El llibre
dels llibres"
i el FARISTOL

La màquina
d'escriure

demaneu informació

Caixa d'Estalvis del Penedès

editorial

L'hora de l'Esperit

El Papa és entre nosaltres! Donem-ne gràcies a Déu. Fa dos anys que l'esperàvem i "Catalunya Cristiana" —no creiem pecar d'immodèstia— ha estat capdavantera en preparar aquesta visita setmana rera setmana, des que es va anunciar com a possible un viatge del Papa a Espanya, dedicàrem més d'un editorial i més d'un article a assenyalar com, al nostre entendre s'havia de planificar la visita pastoral del cap visible de l'Església universal, a les Esglésies locals de la nostra Espanya tant diversa, no sols per la seva geografia, la seva història, cultura i llengua, sinó també, i sobretot, per la seva problemàtica pastoral irreductible a esquemes comuns. Demanàvem un programa que tingués en compte aquestes diversitats i una preparació adequada, no sols des del punt de vista —tan complex, com s'ha vist— de l'organització, sinó sobretot des de l'angle ineludible dels esperits —pels fidels— i de l'opinió pública en general. Estem segurs que s'ha fet el que s'ha pogut donades les circumstàncies i els entrebancs, de tothom coneguts, pels quals ha hagut de passar la preparació d'aquest esdeveniment eclesial i històric que presumiblement no es repetirà fàcilment.

Diem tot això ben lluny de cap esperit de queixa. Però volem que en quedi constància. Ara és l'hora de l'Esperit de Déu que bufa com vol i on vol. Ara és l'hora d'encertar els camins de Déu que no són els nostres camins. El successor de Pere ve a donar-nos la seva abraçada fraternal i paterna. Obrim-li els braços i encara més el cor. I sobretot escoltem-lo. Més enllà i més endins de les seves paraules dictades certament pel seu amor sincer envers nosaltres i pel coneixement acurat de la nostra realitat social i eclesial sapiguem copsar el missatge de fe i d'esperança que ell ens vol transmetre. Deixem-nos enardir pel seu amor a Crist, a l'Església, a Maria, Mare de Déu i Mare nostra. Tant de bo que el seu pas —fugisser— entre nosaltres deixi una Església renovada.

Més unida, més ferma en la fe apostòlica, més exemplar en traduir l'Evangeli en la vida de cada dia, més coratjosa en proposar-lo, respectuosa però decididament, a tots els nostres germans que "jeuen en les tenebres" de la ignorància de Crist i del seu missatge, l'únic salvador de l'home, de tots els homes i de tot l'home. Fem-nos nostre el seu crit, repetit a casa nostra, "no tingueu por del Crist, obriu-li de bat a bat les portes, sols Ell coneix l'home i el que hi ha en ell..."

col·laboració

Conèixer la significació del Papa

Seria difícil, segurament, trobar algú que no hagi vist mai la figura del Papa. Els reportatges de la Televisió, les fotografies dels setmanaris il.lustrats, les pàgines dels periòdics, acosten a tothom, amb relativa freqüència, la imatge del Papa. La de Joan Pau II, en concret, amb una abundància superior a la dels Papes anteriors. El mateix passa amb moltes altres personalitats actuals del món de la política, de l'espectacle, dels esports, etc. Això no és pas un mal o un fet que s'hagi de rebutjar d'entrada. Conèixer la figura de les persones és una primera forma d'aproximar-nos-hi, de fer-nos-les pròpies; però no és pas suficient per dir que de veritat "coneixem" aquella persona.

Hi ha una altra forma de conèixer les persones: assabentar-se de les seves biografies, de la seva manera de viure i de pensar. Hi ha tota una literatura especialitzada en aquest sentit: col.leccions d'entrevistes, personatges de la història, etc... És clar que aquesta literatura —ben interessant, per cert— ens ofereix dades precioses sobre el Papa Wojtyla. Llegir i rellegir tants testimonis sobre la seva vida ens ajuda força a comprendre el seu esperit, les seves actituds i el seu missatge personal.

Però amb aquestes formes de conèixer les persones no n'hi ha pas prou. Cada persona té una "significació", un "sentit", que va més enllà de les seves fotografies i de les seves biografies, i que només poden captar aquells que saben llegir els signes. I aquest és el desafiament que se'ns presenta en la visita del Papa: ¿ens interessa veure'l perquè és una personatge anomenat, popular i fins i tot, una personalitat destacada en els nostres dies, un líder espiritual o religiós? Per als catòlics ¿quina "significació" té el Papa? Heus aquí on hem d'arribar, si volem copsar tot l'interès d'aquesta visita que estem vivint.

El bisbe de Roma, successor de Pere

El qui ens visita és el bisbe de l'Església de Roma. I, com a bisbe de Roma, successor de l'apòstol sant Pere, sobre el qual Jesucrist va prometre edificar la seva Església. "El meu nom és Pere", digué Pau VI en una ocasió memorable: en adreçar-se a l'assemblea reunida en honor seu quan va visitar la seu del Consell Ecumènic de les Esglésies, a Ginebra. Fou una afirmació que va suscitar reaccions diverses en els medis ecumènics, però que cada vegada esdevé més compresa i acceptada entre tots els cristians. El diàleg anglicà-catòlic, recentment assumit i potenciat per la visita del Papa a Anglaterra, és un exemple magnífic d'aquest progrés en la comprensió de l'afirmació històrica de Pau VI: "El meu nom és Pere!".

Evidentment que ni Pau VI, ni Joan Pau II, ni cap dels bisbes de Roma, no pensa ésser exactament el mateix sant Pere que va confessar Jesús com a Fill de Déu a Cesarea de Felip, aquell al qual el Ressuscitat s'aparegué d'una manera privilegiada i podia parlar d'haver "menjat i begut amb Ell després de la resurrecció d'entre els morts" (cfr. Fets 10,41). Aquest és el Pere històric, el pescador escollit per Jesús, el que Ell mateix posà com a primer en el grup dels Dotze (les llistes evangèliques, i explícitament Mateu, són unànimes en aquest punt). Aquest Pere, va morir, a Roma, i amb la seva mort no va morir pas el seu ministeri, el que Jesús li havia confiat per a l'Església de Roma i per a la comunió de les Esglésies, sorgides de la predicació dels Dotze i de tots els Apòstols. Els bisbes de Roma que han anat succeint Pere tenen la missió de "fer de Pere" per a l'Església, així com els bisbes de les diverses Esglésies que hi ha per tot arreu tenen, col.legialment i juntament amb el bisbe de Roma, la missió de "fer d'Apòstols" per a tots els homes. El Papa és Pere perquè té legítimament el ministeri de Pere. No pas les prerrogatives individuals de l'Apòstol, sinó allò que Crist va confiar a l'Apòstol per al servei de l'Església de Déu. "Els apòstols —diu el Concili Vaticà II, Decret Ad gentes, n. 5— foren les llavors del nou Israel i l'origen de la sagrada jerarquia". Aquestes peculiaritats són intransmissibles. Però la missió de vetllar perquè l'Església continuï essent la de Jesucrist, fins al seu retorn, persevera en els successors, el col.legi episcopal, amb el Papa, successor personal de Pere, com a Cap.

Quan es parla de "successió" en l'Església cal remarcar sempre quelcom decisiu: en l'Església, ningú —ni el bisbe de Roma— succeeix el Crist. Succeir vol dir posar-se en el lloc d'un altre, substituir-lo. En l'Església això pot, i deu, fer-se amb els Apòstols, amb els bisbes; però no pot fer-se amb Jesucrist. Ningú no pot posar-se en el lloc de Jesucrist; Jesucrist és vivent pels segles dels segles i, per tant, no "necessita" successió. El Ressuscitat és, per sempre, l'únic Cap i Senyor de la seva Església.

A la llum d'aquesta afirmació fonamental s'ha d'interpretar l'expressió utilitzada des d'antic per parlar del Papa: "Vicari de Crist". "Vicari" vol dir el que "representa" o "actua en nom" d'un altre, que és vivent i continua essent l'actor principal. En aquest sentit, el Crist té molts "vicaris": els ministres dels sagraments, per exemple, són tots ells, en quant a ministres, "vicaris de Crist", segons la cèlebre explicació de sant Agustí: "Pere bateja, Judes bateja, és Crist qui bateja!". D'una manera més global, el Papa i els bisbes són "vicaris de Crist" com a pastors de l'Església. Ho diu el Vaticà II: "Els bisbes regeixen com a vicaris i legats de Crist les Esglésies particulars que els han estat encomanades... i no han d'ésser tinguts com a vicaris del Pontífex romà..." (Lumen gentium, n. 27). ¿Perquè parlar, doncs, de "Vicari de Crist" en singular? Precisament per la característica peculiar del ministeri de Pere, que inclou com a distintiu les notes d'unitat i d'universalitat. En aquest sentit, l'amor de Crist per a la seva Església es manifesta i s'exerceix d'una manera personal pel ministeri de Pere. Això justifica el nom de "Vicari de Crist". (Vegeu el text de Joan 21, 15-17).

Entrem més endins en el sentit d'aquest ministeri de Pere. El Nou Testament dóna un testimoni impressionant, en el conjunt de les seves aportacions, sobre el fet d'un ministeri peculiar confiat i volgut per Jesús en relació a l'apòstol Pere per al servei dels germans. I ben cert que aquest ministeri és exercit i reconegut en la primitiva Església —segons el testimoni dels Fets, sobretot— àdhuc a través de les contradiccions que l'actuació personal de Pere pugui incloure (recordar l'afer entre Pau i Pere a Antioquia). En conjunt, es pot dir que és un ministeri de comunió i d'unitat. ¿No és aquest un ministeri constantment necessari per a l'Església?

En el diàleg anglicà-catòlic s'ha plantejat la coherència interna del ministeri de Pere precisament a través del ministeri de vetllar per la comunió eclesial. Cada comunitat cristiana necessita assegurar la comunió i la unitat, si de veritat vol ésser Església de Crist. Així s'arriba a la pregunta sobre la forma d'assegurar el principi de la comunió i de la unitat de totes les Esglésies, i es "descobreix" la necessitat d'un ministeri peculiarment dedicat a això: és el ministeri que el bisbe de Roma ha exercit des del començament de la història cristiana i que continua reivindicant, no pas com a privilegi simplement històrico-sociològic sinó com element integrant de la successió de Pere en el ministeri.

Extret del llibre "Preparem la visita de Joan Pau II" (C.P.L.)

Catalunya Cristiana

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA S.A.
Redacció i administració: c/València, 244 2on. Barcelona-7. Tels. 215/ 27 39 - 27 84 - 2805 -
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Subscripció: Anual 2.000 ptes. Semestral, 1.000 ptes.

el lector escriu

Toquem de peus a terra

Tots estem convençuts que l'economia de l'Església està iniciant una transformació radical, adaptant-se a les circunstàncies presents i les futures.

Que és de lògica, que els practicants, siguin els qui assumeixin el pes del manteniment de les estructures.

Que estem retardats en aquest desenvolupament, perquè ja és hora que tinguem un pla suficient, equitatiu i just.

Que cal mentalitzar tots els creients en aquest deure ineludible.

Que cal desterrar tot vestigi materialista i de funcionaris de recaptació, als qui Déu ha escollit per ser pastors espirituals del seu ramat.

Que és als seglars a qui ens pertany d'assumir aquesta missió, fi fer-ho amb entrega total, servei eficient i desinterès complert.

Que és un pla urgentíssim en el qual tots hi estem cridats, i que no es pot aplaçar al més mínim. / **Genís de Tera Teixidor.**

Unes opinions sobre la visita del Papa

Som un petit grup cristià preocupat per l'Església, la fidelitat a l'Evangeli i la seva encarnacio en la realitat del nostre món, que a propòsit de la visita del Papa, voldríem donar la nostra opinió:

— Volem posar de relleu la importància que té el Papa com a primer servidor de l'Evangeli i de l'Església i com a vincle d'unió dins d'aquesta, no com a Cap d'Estat per petit que aquest sigui.

— Valorem com a positiu que el papa visit els diversos països, posant-se en contacte amb la seva realitat, sempre i quan es faci amb la màxima senzillesa possible.

— Rebutgem tota mena d'espectacle folklòric i triomfalista amb les despeses que això comporti, ja que no correspon a la imatge sencilla i pobre que l'Església ha de tenir segons l'Evangeli.

— Demanem als organitzadors i al Papa que facin esforços per tal que aquesta visita no fomenti les divergències existents dins l'Església entre els sectors més conservadors i els sectors més progressistes.

— Demanem al Papa que entre altres coses no s'oblidi de fer una crida a tots els cristians sobre la necessitat de traduir la nostra fe en obres de justícia i solidaritat, fent una clara opció pels oprimits i marginats.

— També li demanem que tingui en compte la presència de les diversese Esglésies, ajudant-nos a donar passos vers la reconciliació entre tots.

— Finalment voldríem que no es manipulés el missatge del Papa com a pretext per afavorir actuacions involucionistes de caire totalitari de certes minories. / **Daniel Delgado i Salvador i vuit signatures més.**

Enhorabona M.ª Angels Papiol

La felicito M.ª Angels Papiol! A mi em sembla que ha fet molt bé d'adreçar la "Carta oberta a M.ª Aurèlia Capmany", amb la correcció i el respecte amb que ho ha fet.

Crec que s'haurien de replicar més sovint les actituds i postures d'escriptors i intel.lectuals que, perquè ho són o creuen ser-ho es permeten tan sovint sarcasmes i cinismes, ferint sentiments i conviccions molt respectables.

Quant a l'Aurèlia, sense negar-li els valors intel.lectuals que verament penso que posseeix a vegades dóna un cert doliment veure que sembla que se creu molt saberuda...

Per això i altres motius potser li atribueix bona part de l'oposició a atorgar el "Premi d'Honor de les Lletres Catalanes" a Josep Pla, cosa que per la qual tants catalans ens sentim remordiment i fins i tot ens sentim avergonyits. Com també em sembla que es podria estar de dir algunes coses del seu pare en el pròleg del seu llibre "Costums i tradicions catalanes".

Moltes consideracions es podrien fer sobre el tema, tant en aquest cas com en tants d'altres. / **Jaume Estruch.**

petits anuncis

BORSA DE TREBALL OFERIMENTS

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès. *Contracte mercantil.*

ASSESSOR d'indústries tèxtils. *Contracte mercantil.*

PINTOR-decorador a domicili, ordenança o cambrer. *Contracte mercantil.*

CONSULTOR-analista d'empreses amb gran experiència. *Contracte mercantil.*

SECRETÀRIA, administrativa. *INEM-17.490.109.*

SECRETÀRIA per a indústria química. *INEM-17.490.195*

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials. *INEM-18.808.007*

VENEDOR per a formar, relacions públiques o auxiliar comptable. *INEM-116.116*

GERENT s'ofereix, amb gran experiència en organització d'empreses. *INEM-112.528.*

SOTS-DIRECTORA o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, asistenta social. *INEM-0/4.119.321.*

AUXILIAR administrativa. *INEM-31.282*

AUXILIAR administrativa en pràctiques matins. *INEM-31.705.*

ADJUNT a direcció general, cap depart. de personal i formació o director de fundació. *Contracte mercantil.*

ADJUNT a gerència amb molta experiència. *Contracte mercantil.*

AUXILIAR administrativa. INEM 24.172.

APARELLADOR. *Contracte mercantil.*

GERENT o executiu d'alt nivell. *Contracte mercantil.*

ADJUNT a Direcció, comptable o cap de magatzem. INEM 40.006.

DIRECTOR de fàbrica de productes químics. Contracte Mercantil.

AUXILIAR administratiu. INEM 43.462.

PINTOR - decorador - estucador. Contracte Mercantil.

DEPENDENTA - administrativa. INEM 43.463.

CAP de vendes o cap de magatzem. INEM 18.533.853.

DIRECTOR comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'Equip. INEM 15.730.426.

AJUDANT d'enquadernació. Contracte Mercantil.

AUXILIAR comptable administratiu només matins. Contracte Mercantil.

VIATJANT especialitzat en material audiovisual. Contracte Mercantil.

ESTUDIANT darrer curs lleis només matins. Contracte Mercantil.

AUXILIAR administratiu només matins. INEM 32.375.

ADMINISTRATIU amb experiència. INEM 20.214.872.

AUXILIAR administrativa. INEM 34.788.

AUXILIAR comptable; facturació, caixa, etc. INEM 1.820.056.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

SENYORETA 20 anys soltera administrativa-mecanògrafa tel. 347 35 93 ofereix serveis a oficines i comerços.

MASOVERIA 50 Ha. 8 km. de Girona. Tel. 47 00 16. Referències.

JARDINERIA o cosa similar, faria feina eventual, de manteniment a Torroella de Montgrí i proximitats (Girona). Tel. 78 00 31. Esteve.

SENYORA vídua sense fills s'ofereix per a tenir cura de malalts o nens, matins, tardes, o nits i també ajuda domèstica. Tel. a C.C.

SENYORETA de companyia ofereix els seus serveis, trucar de 8 a 10 matí i de 21 a 24 hores al 258 23 26.

ES NECESITEN CANGURS. (Baby sitters). Treball eventual. Persona jove, amb certa experiència, bona formació cultural. Contracte mercantil. Interessades, trucar al tel. 317 09 43.

RESTAURACIÓ de mobles d'art. Tels. 229 07 33 i 357 17 27.

ES NECESSITEN dones per tenir cura de persona de tercera edat. Treball eventual, edat compresa entre 40 i 50 anys. Contracte mercantil. Interessades trucar al tel. 317 09 43.

SECRETÀRIA direcció s'ofereix taqui-meca-francès experiència. Tel. 237 78 11.

COMPRO una casa amb hort dins d'un poble no més lluny de 95 kms. de Barcelona. Dono entrada i la resta a terminis. Truqueu els matins al tel. 321 89 11 de Barcelona o escriviu a J.L. Atiega. Comtes de Bell-Lloc, 158, entr. Barcelona-14.

FRANCÈS, classes dipl. univ. Toulouse. Tel. 218 65 24. Tardes.

INFERMERES
SANTA MARTA
Servei particular
Tel. 245 37 58

AYESA EXPRES
318·83·36
servei missatgers
Repartiments ràpids. Tramesa urgent de sobres, documents, mostres, recanvis, plànols, paquests. Tràmits, cobraments, gestions... per a Barcelona, resta d'Espanya i Internacional.
Vergara, 10, 2.º, 2.ª
BARCELONA - 2

VENDES

FINQUES GUANTER (A.P.I.)
Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave María, 7. Tel. (972) 77 02 72

RUIXADORS per vinyes, fruiterars i horts.
J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona-3
Telèfon 319 71 84

Llibres, eines i material per jardineria y horticultura.

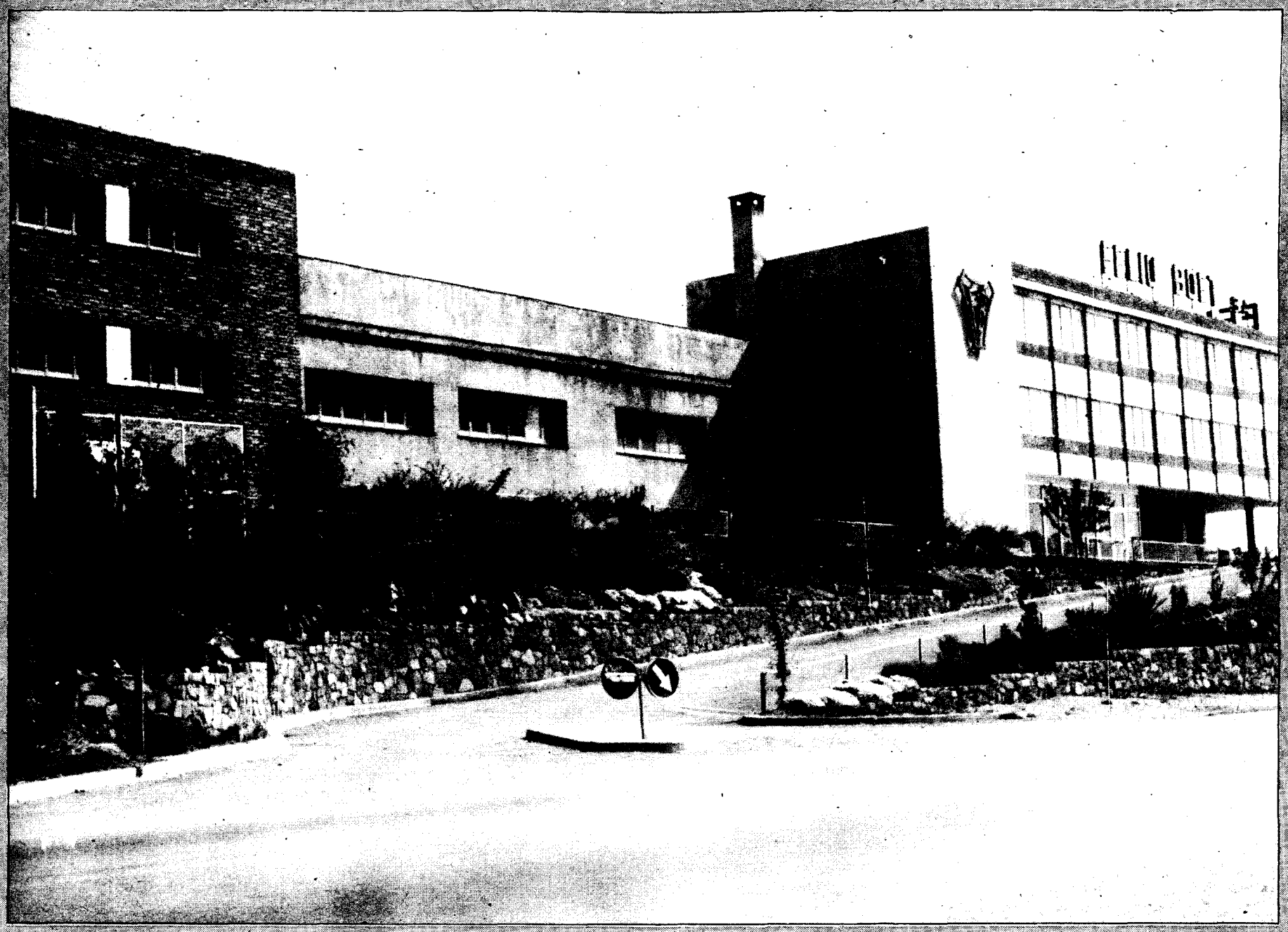
PETITS ANUNCIS

Si voleu anunciar, empliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2.on Barcelona-7

NOM
ADREÇA
POBLACIO Tel.

	PREU LINIA
	50 ptes.
	100 ptes.
	150 ptes.
	200 ptes.
	250 ptes.
	300 ptes.
	350 ptes.

Si voleu que el vostre anunci sigui publicat durant alguns dies, especifiqueu el mes i remarqueu amb una creu els dies elegits. Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre de dies.
MES dies
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Feliu Boet, S.A. dóna la benvinguda

al Sant Pare Joan Pau II i li desitja una feliç estança entre nosaltres.

FELIU BOET, S.A. amb ocasió d'aquest viatge es reafirma en els principis cristians que han presidit sempre les seves actuacions: En l'àmbit laboral oferint al personal un tracte profundament humà. En la seva activitat comercial actúa sempre moguda per uns principis morals, malauradament, poc comuns avui.

Fruit de tot això ha estat el prestigi aconseguit durant els seus 55 anys d'existència.

TRIANON la marca de les aixetes d'alta qualitat produïda per l'Empresa està àmpliament difosa i acreditada en el ram de la Construcció i entre els instal.ladors de Sanejament.

FELIU BOET, S.A. s'uneix a les pregàries de tot el nostre poble cristià perquè aquesta trascendental visita del Sant Pare refermi la Fe dels nostres creients i doni els fruits de pau, convivència i amor que tots desitgem.

FELIU BOET, S.A.

Quatre anys per donar resposta

És que la nit del 27 d'octubre la població *de l'Estat espanyol es fica al llit essent fidel al centrisme* de la UCD i, de cop i volta, en llevar-se decidí passar-se al socialisme? Les coses no són sempre tan senzilles, i meys quan *d'una decisió* de la ciutadania depèn el futur del país. Afirmacions d'aquest tipus només serveixen per ocupar un lloc en l'anecdotari de la història., com aquella famosa frase d'un ministre d'Alfons XIII quan assenyalava que Espanya s'adormí una nit monàrquica i es despertà republicana.

Caldrà ponderar fins a on la victòria del partit que ens governarà els anys vinents, es deu als mèrits propis, i fins a on és el resultat dels errors dels seus adversaris polítics a una i altra banda. Tot dóna peu a suposar que les coses van per darrera de les dues alternatives. La desfeta de la UCD és un cas únic en el panorama polític mundial en el que va de segle. Mai no s'havia donat el cas d'una formació política que, detentant el poder, es dividís interiorment decebent un electorat tan important, practicant el més absurd del harakiris.

Per altra banda, ¿quin tant per cent dels votants que s'apuntaren al socialisme sap exactament de que va aquesta ideologia? *Dit d'altra manera, ¿quin tant per cent dels* nou milions de vots que han donat suport a Felipe González voten socialisme per convicció i quin tant per cent ho ha fet per pura i simple reacció aspirant a un canvi que ningú no sap massa en què consistirà? Aquesta pregunta fóra important que algú la respongués, si més no per a poder albirar un futur a més llarg termini que no pas a *quatre anys.*

Dic això perquè, ningú ni més enllà dels Pirineus, no té la solució als problemes que amenacen la nostra economia, mare de totes les altres inquietuds. Si no es descobreix cap sortida miraculosa, arribarem, per bé que vagin les coses, a l'any 1986 amb el mateix índex, si fa no fa, d'atur i d'inflació que el que ara patim. ¿Cap on es decantarà, aleshores, la gran massa de votants? ¿No assistirem a un altre capgirament en la vida política o, el que serà més greu encara, a una major radicalització en el si de la vida social? Les bandejades polítiques desequilibren els pobles, i sobretot el nostre, fàcil a il.lusionar-se amb solucions apolítico-anarquistes o totalitàries, *sempre que ni les dretes ni les esquerres* aportin les solucions que el poble desitja i somia.

Aquesta és la qüestió, ara i aquí, dissortadament. ¿Per què el conjunt de l'Estat espanyol no ha seguit el conjunt de moderació, de superació de dues forces antagòniques, com és el que s'ha operat a Catalunya? Però es clar, Catalunya és sempre una altra cosa. A Catalunya hi ha el component nacionalista. Component que pot aportar a Espanya un element si saben avaluar-lo, tots plegats, govern, oposició i partits fragmentats, com el que realment és i vol ser: la veu del seny i la moderació en un país plural i encara en construcció que solament avançarà si emprèn camins de respecte mutu i de solidaritat.

Antoni Plaja i Mateu

Alt nivell de participació electoral

Els trets més importants de la jornada electoral del passat 28 d'octubre foren l'alt nivell de participació i el triomf socialista. El poble espanyol es pronuncià a favor de la democràcia i rebutjà d'una manera absoluta el "golpisme". Votà el 75,64% de les persones inscrites en el cens electoral. Zamora, amb un 84,99%, fou la ciutat amb un percentatge més alt de votants. *Per altra part, a Lugo només hi* hagué una participació del 55%.

A nivell estatal, tal com era previst, es confirmà la tendència a la bipolarització. El Partit Socialista i Alianza Popular s'emportaren la major part dels vots. Pel que fa a les nacionalitats històriques, Catalunya i el País Basc, els partits nacionalistes aconseguiren una representació important i trencaren una mica la tònica de la resta de l'Estat.

Com a dada significativa, cal destacar que l'actual President del Govern, Leopoldo Calvo Sotelo, no ocuparà cap escó en la próxima legislatura. Tampoc hi seran presents alguns dels homes forts d'UCD com Alberto Oliart, Fernando Abril Martorell, José Mª de Areilza, etc. Per tant, hi haurà moltes cares noves al Parlament de Madrid.

Es significatiu, així mateix, que Convergència i Unió iguali en nombre de diputats la UCD, i què el Partit Comunista baixi d'una manera considerable.

Escons a Espanya

PSOE	201
AP-PDP	105
CiU	12
UCD	12
PNV	8
PCE-PSUC	5
CDS	2
HB	2
AP-UCD-PDP	2
ERC	1
E.E.	1

Repartiment d'escons a les quatre circumscripcions catalanes.

Succeí l'11 d'agost del 1979

Uns nois anaren sota el balcó del Sant Pare per fer-li una cantada amb les seves guitarres i cançons. Ell tragué el cap i els digué: Amb paraules de Sant Agustí us dono una consigna: "Tu, canta i camina!"

"Es tracta de deu preciosos poemes musicals la lletra dels quals ha estat escrita a partir de paraules de Joan Pau II, pronunciades en al.locucions a Roma i en viatges pastorals. Els arranjaments musicals de M.A. Verona i l'extraordinària interpretació, fan d'aquesta iniciativa discogràfica, la primera sobre el viatge de Joan Pau a Espanya, un esplèndid homenatge i una bona iniciativa preparatòria de la visita del primer Papa que ve a Espanya".

(Diari "YA" - 17-VI-82)

De venda en llibreries i cases discogràfiques. El dia 7 es vendrà en els llocs en el que se celebrarà l'encontre del Papa amb el poble.

DEFENSAR ELS DRETS HUMANS I LA LLIBERTAT COSTA MOLT. AJUDA'NS

Per 2.100 pessetes anyals pots ser soci d'Amnistia Internacional, l'organització independent que defensa els drets humans a tot el món.

Fes-te soci de la llibertat

Nom .....
Direcció .....
.....

desitja rebre informació per a associar-se a la secció espanyola d'Amnistia Internacional. (Remetre a l'apartat de Barcelona 5571)

AMNESTY INTERNATIONAL

MEDICUS MUNDI

(Organització no Governamental d'assistència tècnico-sanitària en el Tercer Món)

Necessita personal ja alliberat de les seves ocupacions professionals, que desitji col.laborar en activitats voluntàries i gratuïtes amb responsabilitat.

Les professions que en principi interessarien, són:

1.- Bibliotecàries.
2.- Tècnics de classificació i arxiu (fotografia, diapositives, etc.)
3.- Periodistes i escriptors.
4.- Dibuixants.
5.- Experts en propaganda i publicitat.
6.- Traductors.

No és indispensable la possessió de títol. L'experiència acumulada és igualment útil.

És indiferent sexe i edat.

Els interessats poden dirigir-se a les nostres oficines del carrer del Rosselló, 223 (Fòrum Vergés), els dilluns i dimecres de 6 a 8 de la tarda.

CASA BOCHACA

Dóna la benvinguda al Sant Pare Joan Pau II

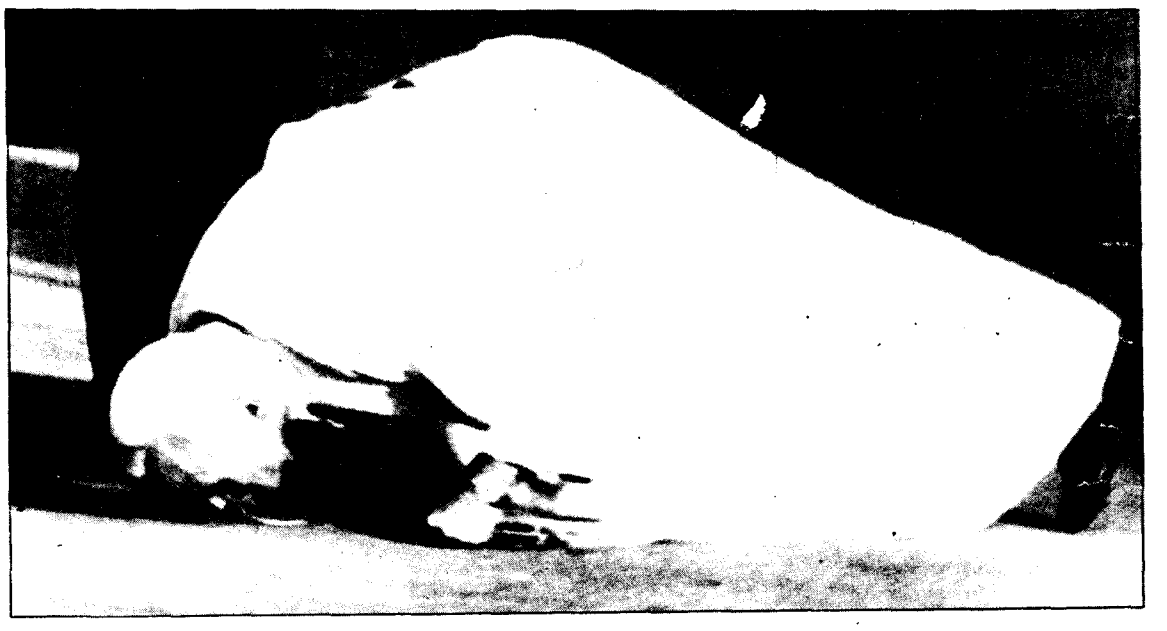
Carrer Bisbe Irurita, 2, bis. Barcelona-2. Tel. 315 09 54
Tallers de fabricació propia

"TOTUS TUUS": Un lema que fou cert a Madrid

L'ambient era a Madrid d'autèntica festa. Grans i petits esperaven el Papa. Des de molts balcons es llançaren paperets i pètals que havien estat retallats pels universitaris.

Joan Pau II baixà de l'avió, que el portà des de Roma, i besà el terra, com és costum en els seus viatges.

En les seves paraules de benvinguda, el Rei Joan Carles li digué que la seva presència era desitjada arreu i agraí, en nom d'Espanya, la seva companyia.

L'alcalde de Madrid, Tierno Galván, li lliurà les claus d'or de la ciutat i li desitjà una feliç estada a Espanya.

Gestos que parlen

Caràcter pastoral del viatge

Eren les cinc en punt de la tarda quan el Papa besà el terra de l'aeroport de Barajas. Milers i milers de persones s'apilaven per donar la benvinguda al primer papa de la història contemporània de l'Església que trepitja terra espanyola.

A les *paraules de salutació*, Joan Pau II destacà el caràcter exclusivament **"religiós i pastoral que té el meu viatge, cosa que col.loca per damunt de propòsits polítics"**.

Varen rebre el Sant Pare els reis d'Espanya, Joan Carles i Sofia, acompanyats del govern i primeres autoritats eclesiàstiques.

Madrid era una festa

El trajecte que va des de l'aeroport de Barajas fins a la plaça de Gregorio Marañón era ple de gom a gom dues hores abans que passés el Sant Pare. Hi havia un gran nombre de pancartes en les quals predominava el lema: **"Totus tuus"**. En d'altres es llegia: **"Juan Pablo II, te quiere todo el mundo"**, **"Bienvenido a España"**, o **"Te queremos"**.

El vehicle en què viatja Joan Pau II és blindat i recobert de material transparent. El Sant Pare pot anar-hi dret i ser vist pel poble, també de nit, ja que és il.luminat interiorment.

En aquest automòbil es traslladà a la plaça Gregorio Marañón, on l'esperava la Corporació Municipal per lliurar-li les claus d'or de la ciutat. Joan Pau II signà també en el llibre d'or de la ciutat.

Aplicar correctament els ensenyaments del Concili

Després de ser rebut per les autoritats municipals, Joan Pau II inaugurà oficialment la nova seu del bisbat i manifestà als bisbes que tenia molta confiança en l'Església d'Espanya. Joan Pau II els convidà també a ser fidels al Concili Vaticà II i vetllar per tal que es compleixin les disposicions de l'Església pel que fa a qüestions litúrgiques.

L'Eucaristia és una trobada d'amor

L'Últim acte de la primera jornada del Papa a Espanya va ser l'obertura de la vigília de l'Adoració Nocturna a la parròquia de Nostra Senyora de Guadalupe. Joan Pau II destacà l'estreta relació que hi ha entre la vitalitat espiritual i apostòlica de l'Església i la Sagrada Eucaristia. "La trobada eucarística és una trobada d'amor. Per això—afegí— és imprescindible acostar-s'hi amb devoció i purificats de tot pecat greu".

Il.lusió per visitar Espanya

Una àmplia representació dels mitjans informatius acompanya el Sant Pare durant el seu viatge a Espanya. En el decurs del viatge en avió que el portava a l'aeroport de Barajas. Joan Pau II manifestà als periodistes que tenia una gran il.lusió per visitar Espanya i que era un dels seus somnis d'ençà que ocupa la cadira dels successors de Pere.

BENVINGUT!

Per les terres de santa Teresa de Jesús

Joan Pau II pregant davant la tomba de santa Teresa de Jesús, a l'església de l'Anunciació, d'Alba de Tormes.

Joan Pau II arriba a Àvila saludant la multitud. Al fons apareixen les ancestrals muralles.

Gestos que parlen

Tres mil monges de clausura trenquen les reixes per veure el Papa

La jornada papal del dia 1 de novembre per terres de Castella tingué com a nota més destacada, l'emoció. Les monges de clausura sortiren dels seus convents per veure de prop el Papa a Àvila.

En el seu discurs a les religioses vingudes d'arreu d'Espanya, que representaven 15.000 monges de clausura, els va dir: "És necessari mostrar els valors de l'Evangeli davant un món que freqüentment exalta els valors relatius de la vida".

En llegir el paràgraf del text referent "al silenci monacal", el Papa afegí: "Silenci que no s'observa avui aquí".

Les religioses regalaren a Joan Pau II un encenser i un taló bancari, suma de tots els diners recaptats en els convents. El micròfon d'ambient recollí el comentari: "Ai que bé! Moltes gràcies".

Una Eucaristia amb un milió d'assistents

A Àvila, Joan Pau II presidí una missa concelebrada amb tots els bisbes d'Espanya. Es calcula al voltant d'un milió d'assistents. Prop de l'altar, hi havia la família reial espanyola.

En l'homilia el Papa féu referència al significat de la vida de santa Teresa i la del seu confessor, Joan de la Creu, sobre el qual el Papa va escriure la seva tesi doctoral de teologia. Després va visitar la casa nadiua de la santa, avui convent dels carmelites, i va dinar al noviciat de la Companyia de santa Teresa.

Alba de Tormes: sepulcre de la Santa i greus problemes socials

El bisbe de Salamanca pronuncià el discurs de benvinguda a l'esplanada d'Alba de Tormes, en el qual va al.ludir greus problemes socials.

El Papa contestà exhortant al poble a no acontentar-se en celebrar la glòria del sepulcre de la Santa, sinó que ha de recuperar els valors humans i que a l'home cal apreciar-ho pel què és, més que pel què té. Davant la cridòria i entusiasme de la multitud va manifestar que "també cal saber escoltar...".

"La fe és l'arrel vital i permanent de la teologia"

A les set de la tarda el Papa arribà a Salamanca, on fou acollit per milers de persones. A la Universitat Pontifícia tingué un encontre amb teòlegs arribats d'arreu del país, als quals manifestà la vigència actual dels teòlegs espanyols dels segles XVI i XVII.

"Foren mestres per a vosaltres —comentà— en ordre a assolir la renovació, tan creativa com fidel, que proposa el Concili Vaticà II", i a les exigències de la cultura "com als problemes més profunds de la Humanitat actual".

Trencant la norma del protocol, va sortir al balcó i va despedir-se dels congregats. A dos quarts de nou del vespre emprenia viatge de retorn a Madrid.

LA PAPERERA

SOL

LES ULTIMES NOVETATS NACIONALS I ESTRANGERES EN:

- MATERIAL D'OFICINA
- MATERIAL ESCOLAR
- ARTICLES PER A DIBUIX TÈCNIC

IMPREMTA

REALITZEM TOTA MENA D'IMPRESOS

Demani'ns tot el que necessiti per a la seva oficina, gustosament li servirem.

REPARTIMENT DIARI

LA PAPERERA SOL
Ronda Sant Pere, 8
Tels. 318 22 86, 301 37 49, 318 99 35
Casp, 75
Roger de Flor, 100. Tel. 226 50 55

Vols donar sentit a la teva vida? T'hi ajudaria un encontre personal amb Déu "...qui em troba a mí, ha trobat la vida" (Proverbis 8,45)

Recessos espirituals

segons mètode de sant Ignasi, que en règim d'internat i silenci organitzat
20 i 21 novembre
5 i 6 maig

Llum de Déu

Informació: Avda. Coll del Portell, 3 entresol 3.ª
Telèfon: 219 21 20
Barcelona - 24

Cèdules Hipotecàries

Des del 25 d'octubre

1a EMISSIÓ*

3 1/8% d'interès trimestral
(13'1% efectiu anual)

2a EMISSIÓ*

Cupó Zero: 140 per 100

A 3 anys

Ara ja pot entrar al mercat hipotecari amb la nostra garantia

CAIXA D'ESTALVIS DE SABADELL

*Desgravació fiscal 15%
(Segons condicions establertes a la llei.)

Tenim a la seva disposició un fulletó d'emissió a totes les oficines

BENVINGUT!

Gestos que parlen

El Papa trenca el protocol

El Papa vol contactar amb tothom i freqüentment és ell qui trenca el protocol i el servei de protecció a la seva persona. Els qui segueixen per la televisió els nombrosos actes papals en són plenament conscients i no cal que els expliquem, d'altra banda seria impossible reproduir-los tots aquí, però són molt significatius.

L'alegria dels carmelites

Per exemple la trobada del Papa amb les monges carmelites de clausura que havien sortit dels seus convents, a voltes després de dotzenes d'anys de no veure el carrer. L'alegria i l'emoció entre els carmelites, i el Papa no és descriptible.

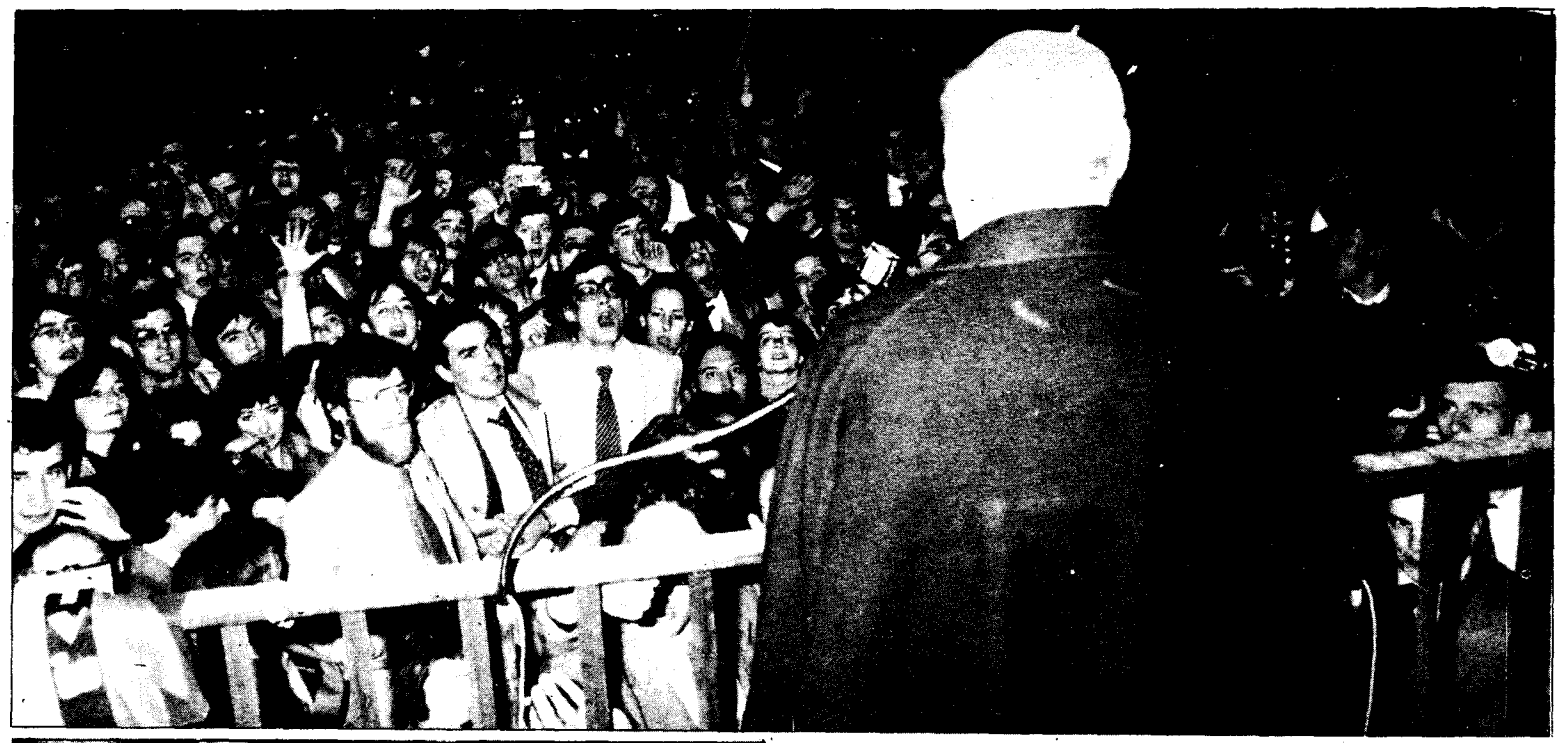
La muller de l'ambaixador polonès s'emociona

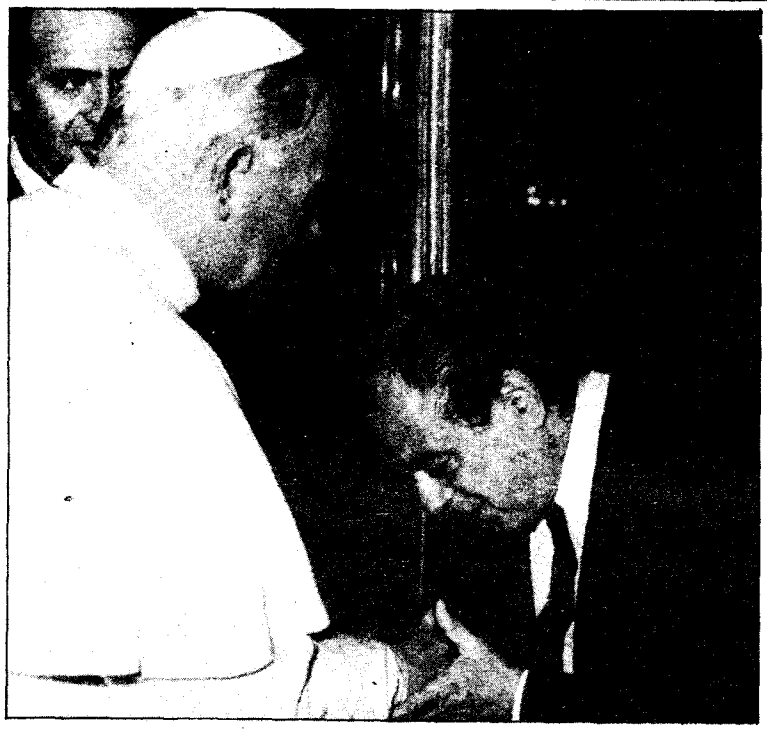
I un altre. La muller de l'ambaixador polonès després de saludar el Papa, en la recepció que el Papa oferí al Cos diplomàtic acreditat a Madrid, a la seu de la Nunciatura Apostòlica, es va posar a plorar d'emoció i hagué de ser atesa. El Papa coneixedor del fet sembla que també s'emocionà.

Calia agenollar-se per veure el Papa

Per a poder veure millor el Papa alguns periodistes hagueren d'agenollar-se. Volem dir que per a millor veure el Papa el públic es trobava amb que els periodistes situats a primera fila per a prendre notes i fer fotos no permetien que la gent que feia hores que s'esperava veiés el Papa tot i estar a primera fila.

Amb els joves a l'estadi Bernabeu

Al Palau d'Orient

El president Pujol saludà al Papa

El president de la Generalitat de Catalunya besa efusivament la mà del Papa. Jordi Pujol i la seva muller Marta Ferrusola estigueren presents al Palau d'Orient de Madrid a la recepció que el rei Joan Carles donà a S.S. Joan Pau II. També hi havia els màxims dignataris de l'Estat espanyol i per tant també els presidents de les comunitats autònomes. El president Pujol declarà posteriorment que quan el Papa vingui a Catalunya ha de tenir present que ha d'actuar d'acord amb la seva "realitat concreta de llengua i cultura, de tradició històrica i de poble diferenciat". Els temes ja foren exposats per Pujol en la seva visita a Sa Santedat al Vaticà fa més d'un any.

Dr. Ramon Masnou,

bisbe de Vic

LA FAMÍLIA CRISTIANA

Un llibre bó dels bons. Cent temes sobre la família, tractats amb l'estil planer i amb la vigoria prou coneguda del Dr. Masnou. Diu el que s'ha de dir, amb claredat i finor.

Preu 250 ptes.

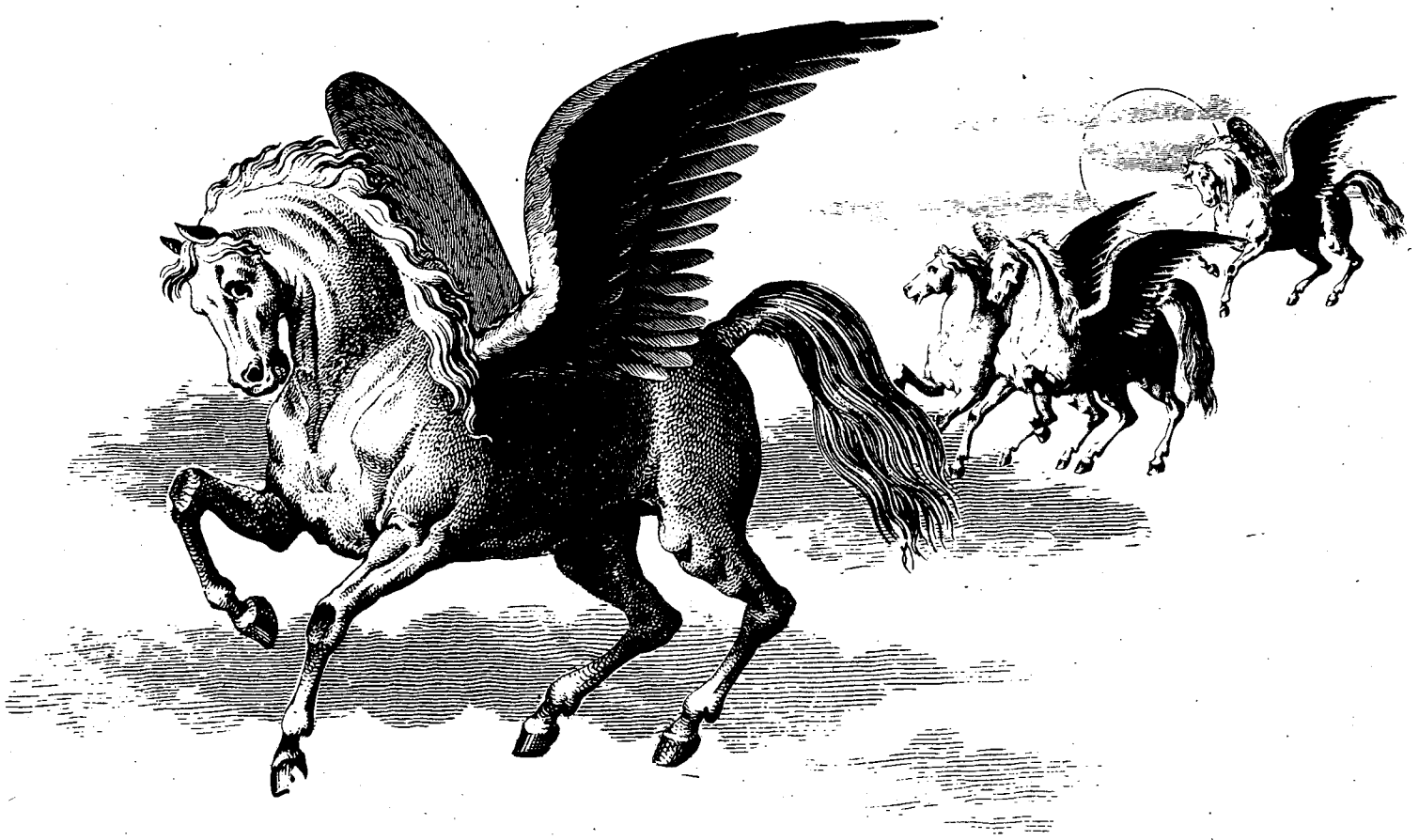
Editorial CASALS -

Casp, 79 - Barcelona

CAIXA D'ESTALVIS COMARCAL DE MANLLEU FUNDADA EN 1.896

Prop d'UN SEGLE al servei de l'estalvi popular.

SEGUR QUE PODEM POSAR ALES ALS CAVALLS

I vostè es preguntarà: "Però per què una companyia d'assegurances tan seriosa i prestigiosa ha de fer un disbarat com aquest?" Doncs sí senyor, ho faria (i, a més, seria la primera a fer-ho), si d'aquesta manera aconseguís millorar, més encara, els seus productes i serveis.

I és que **CHASYR** és una Companyia valenta, innovadora, sense tabús, l'únic objectiu de la qual és aconseguir la satisfacció plena dels seus clients, encara que per això hagi d'encreuar cavalls amb gavines. Sabem que això pot semblar insòlit, però també ho semblava cobrir tretze riscs distints amb una sola pòlissa i **CHASYR** ho va fer.

Així va néixer el nostre sistema de contractes multirisc, tant en el sector domèstic i comercial (pòlisses de la llar, comerç, oficina, hotel i comunitat) com en el sector industrial (contractes del taller, minimultiplà, multiplà i de riscs especialment protegits que cobreixen les dimensions diferents de cada tipus d'indústria). I la nostra competència no va poder fer altra cosa que seguir-nos. Es com si ens haguéssim inventat la nostra pròpia competència. Això és innovació. Això és **CHASYR**.

CHASYR ASSEGURANCES
INNOVADORS DES DEL 1879

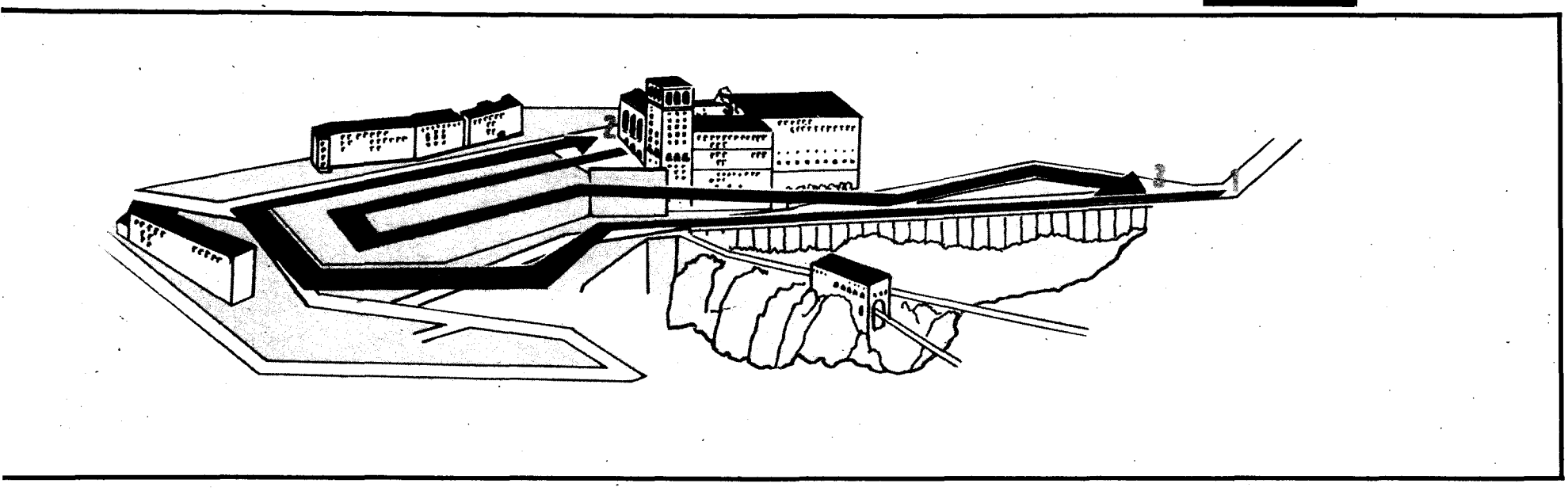
Diagonal, 431 bis - Barcelona-36 · P.º Castellana, 96 - Madrid-6

MASS MÈDIA

BENVINGUT!

EL PAPA A MONT-SERRAT

Avui diumenge dia 7 de novembre, el Papa visita Montserrat. Serà la primera vegada que un Papa visita el santuari-monestir. El monestir de Montserrat deu la seva independència de Ripoll (Ripoll en fou l'abadia mare i d'ella depenia Montserrat) a Benet XIII, però Pere de Luna és considerat comunament com antipapa (els seus successors, papes legítims però, reconegueren el títol d'abadia independent de Montserrat). Montserrat ha tingut un Papa com a abat, però Juli II (Della Rovere) fou un abat comendatari, un d'aquells abats que mai estigueren en les pròpies abadies (Montserrat li deu la construcció del claustre gòtic, dos ales del qual encara subsisteixen, salvades de la destrucció de l'any 1811). Els papes més recents tingueren relació estreta amb monjos de Montserrat; així Pius XI escollí Dom Anselm Albareda com a prefecte de la Biblioteca Vaticana (morí essent cardenal) i Dom Gregori Sunyol va ésser nomenat president de l'Institut Pontifici de Música Sagrada, de Roma. Pau VI dugué a terme amb monjos de Montserrat una de les seves grans il.lusions: la fundació de l'Institut Teològic Ecumènic de Jerusalem. Joan XXIII passà per Montserrat, però ho féu abans d'ésser Papa. Joan Pau II serà el primer Papa que vindrà a Montserrat. Això, naturalment, compta com una efemèride important, una de les més importants de la història de Montserrat.

Ha estat l'episcopat català que ha proposat a Joan Pau II d'anar a Montserrat. Una vegada més els bisbes de Catalunya han fet veure que el santuari de Montserrat és el centre religiós del poble català i, fins i tot, quelcom més que el centre religiós, ja que, de fet, hi ha catalans que, amb veneració, hi pugen no exclusivament per motivacions religioses. Darrerament, a propòsit de la celebració del centenari de les festes del mil.lenari montserratí, és a dir, de les festes extraordinàries que tingueren lloc els anys 1880 i 1881 per tal de commemorar el trobament miraculós (llegendari, però per al cas no és important) de la famosa imatge negra de Maria, hom ha parlat i escrit, amb molta precisió, de la significació religiosa que té Montserrat per al poble català. Els anys 1880 i 1881 coincidiren amb el ple moviment d'un departament de la consciència nacional catalana (la Renaixença); en aquest despertar-se les coordenades cristianes havien de tenir necessàriament un paper capdal, considerada la història de Catalunya. Poetes i escriptors, juntament amb els prelats eclesiàstics, donaren relleu a Montserrat com a símbol d'allò que és més espiritual en el poble català. Això no fou una invenció dels poetes, escriptors i bisbes de la fi del segle passat; ells es limitaren a desvetllar el que ja existia de temps, ofegat i somort per un llarg període de dominació forastera injusta i aclaparadora. Montserrat, en el decurs dels segles, havia significat molt per als catalans i també per a altres. N'és una prova, per exemple, que hagi calgut construir-hi tres esglésies, cada vegada més grans: una al segle XI, la segona al segle XIV, afegida a la primera i que aviat es demostra petita per al nombre de pelegrins que s'hi concentraven, i una tercera al segle XVI, l'actual, la capacitat de la qual ja resulta insuficient.

No podem pretendre explicar ara els motius de per què Montserrat és un centre religiós tan important; apuntarem, no obstant, algunes de les causes principals: l'atracció que exerceix el lloc natural, la bellesa de la singular muntanya; la proximitat en què es troba Montserrat de la ciutat de Barcelona i el fet de passar pel seu peu un dels camins vers Santiago de Compostel.la, que durant l'Edat Mitjana fins als nostres dies ha estat un dels termes de pelegrinatge més importants d'Europa; la presència d'uns monjos —els cenobites i els ermitans— que han atès els romeus i que, amb un culte digne, ajudats en això per les veus dels escolans, han mantingut l'ambientació religiosa del santuari, o que amb el sol testimoniatge d'una vida d'observança, han fet inevitablement d'esquer per als cristians devots i per als necessitats de penediment i de conversió; finalment, però com a causa primera, la fascinació que ha produït la imatge de la Mare de Déu, "negra però formosa" (Càntic dels Càntics 1, 4), per la intercessió de la qual milers de cristians han obtingut gràcia sobre gràcia.

Ara el Papa visitarà aquest lloc. Diuen que el Papa ha expressat que el color de la Mare de Déu de Montserrat el farà pensar amb la imatge, també negra, de la "seva" Mare de Déu de Czestochowa, a Polònia. Com a persona privada, no hi ha dubte que Joan Pau II, en visitar el santuari, se sentirà com un altre pelegrí; com a Papa hi ve exercint les funcions de pastor suprem de l'Església. D'una manera ens recordarà que som cristians, de l'altra ens recordarà que som catòlics (ambdues coses les feia recordar ja aquell antic pastor de l'església de Barcelona, sant Pacià), i això ens farà pensar una altra vegada que així com ens debem a Catalunya com a ciutadans cristians, ens debem també a tota l'Església com a membres del cos de Crist i, amb ella, ens debem igualment a tota la cristiandat i, com el mateix Papa ha ensenyat a fer-ho a la ONU, a la OIT, al Consell Ecumènic de les Esglésies (a Ginebra) i a altres llocs, ens devem també a la causa de tota la humanitat, perquè tots els homes són cridats a la vocació cristiana (cf. 1 Timoteu 2, 4).

Montserrat ha tingut una dimensió universal que no hem d'oblidar. Molts fidels i no cristians han passat i, passen per Montserrat. Els cristians, a fi de perpetuar la fascinació que en ells ha produït la Mare de Déu en aquesta muntanya, han portat imatges que reprodueixen la de Montserrat arreu d'Europa i d'Amèrica, i hi han fundat esglésies i capelles sota el títol montserratí.

El viatge del Papa a Montserrat, així com serà un motiu de reconsideració de la nostra vida en general, especialment per als catalans serà també una ocasió per reflexionar sobre el nostre santuari. Perquè estimem Montserrat, han de demanar a Déu per Maria que ens orienti i ajudi, a monjos i fidels, a mantenir el caliu religiós d'aquest lloc sant, de manera que Montserrat no perdi mai la identitat que li han conferit, durant molts segles, la fe i la pietat dels monjos i dels pelegrins, de manera que tothom que hi pugi pugui satisfer degudament els seus anhels espirituals.

El trobament dels catalans amb el pastor suprem ha de donar al nostre poble més cohesió encara, perquè ens cal ser una nació unida per a donar als altres pobles i nacions un exemple de civilitat, de respecte mutu, d'honradesa i de recte comportament social. Això només ens ho poden obtenir veritablement els principis del cristianisme, perquè Jesucrist, i només ell, és la llum del món (Joan 8, 12), només ell és el camí, la veritat i la vida (Joan 14, 6). Escoltem la veu del Papa amb humilitat, no pensant en allò que nosaltres voldríem que ens digués i lamentant-nos conseqüentment si no ho diu, sinó acollint el que digui, perquè és el representant de Crist qui ens parlarà i beneirà. Quan passi, si som petits d'estatura (qui pretén no ésser-ho?), enfilem-nos, com Zaqueu (Lluc 19, 4), en el sicòmor de la fe, en l'arbre de la ciència de la creu de Crist, i no solament el veurem passar sinó que Crist ens veurà a nosaltres i ens dirà a cada un: "Haig de posar a casa teva" (Lluc 19, 5). Si el 7 de novembre puges a Montserrat, puja-hi amb el desig humil i sincer de rebre la paraula de Crist, perquè de Crist serà la paraula que escoltaràs. Així, i només així, Montserrat serà per a tu la muntanya de les benaurances, i hi sentiràs la dolça veu del Redemptor a través d'aquell a qui digué: "Pastura les meves ovelles" (Joan 21, 17).

Alexandre Olivar

MONTSERRAT

benestar des del començament...

muletton

per a la higiene del cos i de la llar

CALCETA-BOLQUER
(BRAGUITA-PAÑAL)

PREPARATS PER
IBB
LABORATORI CIENTIFIC
PER A LA HIGIENE

LA SAGRADA FAMÍLIA, TEMPLE UNIVERSAL

El Temple de la Sagrada Família ja té una llarga història: ara que per ell ha arribat un moment culminant amb la visita del Sant Pare Joan Pau II, potser seria útil que tots recordéssim unes dates, uns actes —molt resumits, entre tants com ens ofereix el llibre d'Isidre Puig i Boada— ja que tots en conjunt són en realitat el preàmbul, la preparació d'aquesta memorable visita anunciada per avui.

Sense un home com Gaudí —geni creador i poeta del Temple— tot el que ara és realitat no hauria estat possible. Fou necessària la visió il.luminada del pare Mañanet, però sobretot la ferma voluntat realitzadora de l'iniciador del Temple, Josep M.ª Bocabella, que ja el 1875 concep la idea de la seva possible construcció: vers 1877/78 aconsegueix la generosa col.laboració de l'arquitecte Villar i del notari F. Planas, i el 1881, després de molts esforços, vèncer fracassos i dificultats, obté almoines (a través de l'Associació de Devots de Sant Josep i del seu òrgan "El Propagador") que permeten l'adquisició del solar on avui està ubicat el Temple, i es pot finalment col.locar la primera pedra l'any 1882. Des del 1883, és Gaudí qui es fa càrrec de les obres, acaba la cripta iniciada per Villar, i comencen les il.lusions perquè un dia sigui realitat aquest temple genial, que havia de passar per tota mena de fecunds contratemps per a fer més consistents i vives cada una de les pedres que s'han anat col.locant.

L'any 1892 l'absis ja té 19 metres d'alçada i es col.loquen algunes gàrgoles i triforis; però el 1893 Gaudí creu que és preferible suspendre les obres de l'absis i construir en canvi, la façana del Naixement, que serà compresa més fàcilment i per tant més generosament ajudada pel poble. Fou aleshores que rebé un important llegat de sis centes mil pessetes que va permetre accelerar les obres amb la fonamentació de la façana del Naixement.

Durant els anys 1894-95 creixen els pilars dels campanars, i el 1899 ja es projecta la façana de la Passió: el Temple comença a ésser endevinat, gairebé comprès pel poble, i el 1900 Maragall escriu el seu primer article "El Temple que neix".

El 1902 els campanars de la façana del Naixement assoleixen els trenta metres, pero el 1905 la manca de recursos amenaça la continuïtat de l'obra, i el segon article de Maragall, "Una gràcia de caritat", alerta dramàticament el que pot ser per a Catalunya la interrupció d'aquell símbol de la seva idealitat i de la seva puixança; s'incrementen aleshores els donatius i el campanar de sant Mateu assoleix els quaranta quatre metres.

Els anys 1908-09 és reconeguda internacionalment l'obra de Gaudí, en exposar-se la maqueta de la façana del Naixement a l'Exposició de Belles Arts de París.

Els campanars ja arriben als seixanta metres el 1912; continuen les dificultats econòmiques, els estudiants d'arquitectura i d'altres facultats inicien col.lectes, els magatzemistes de fusta donen materials per a les bastides el 1915; poc temps després és el mateix Gaudí personalment qui demana la col.laboració de la ciutat, i els campanars van creixent; el 1921, Gaudí acaba el model per les sagristies i comença l'esboç de la façana de la Glòria. El 1926 veu acabat el primer campanar, dedicat a sant Bernabé, i molt poc després mor Gaudí, víctima d'atropellament per un tramvia.

Els quatre campanars del Naixement s'acaben el 1930 i fins 1936 es va completant l'esmentada façana amb el pinacle central. Després del 1939 s'inicia la restauració de la cripta, la reconstrucció de la maqueta, amb moltes peces originals, i la restauració dels finestralls que havien estat danyats durant el període 1936-39; el 1952, amb motiu del Congrés Eucarístic es construeixen les escalinates de la façana del Naixement, s'il.lumina l'obra, i poc després el Gremi de Fusters refà les portes del claustre del Rosari. El 1954, la Junta del Temple fa el vot de construir la façana de la Passió. Els fonaments de la qual s'inicien el 1955 i l'any 1957 un important donatiu destinat a la construcció d'una de las torres de l'esmentada façana, decideix la Junta construir-els quatre campanars a la vegada, ja que això representa una gran economia. Gràcies a les col.lectes, els donatius, i les subscripcions, a algun llegat i als molts visitants, les obres continuen a gran ritme, i l'any 1976 —50 aniversari de la mort de Gaudí— s'han acabat els quatre pinacles de la façana de la Passió.

Posteriorment es reben llegats i testamentaries importants que permeten acabar l'absis i iniciar els murs i finestralls laterals que hauran d'aguantar la volta.

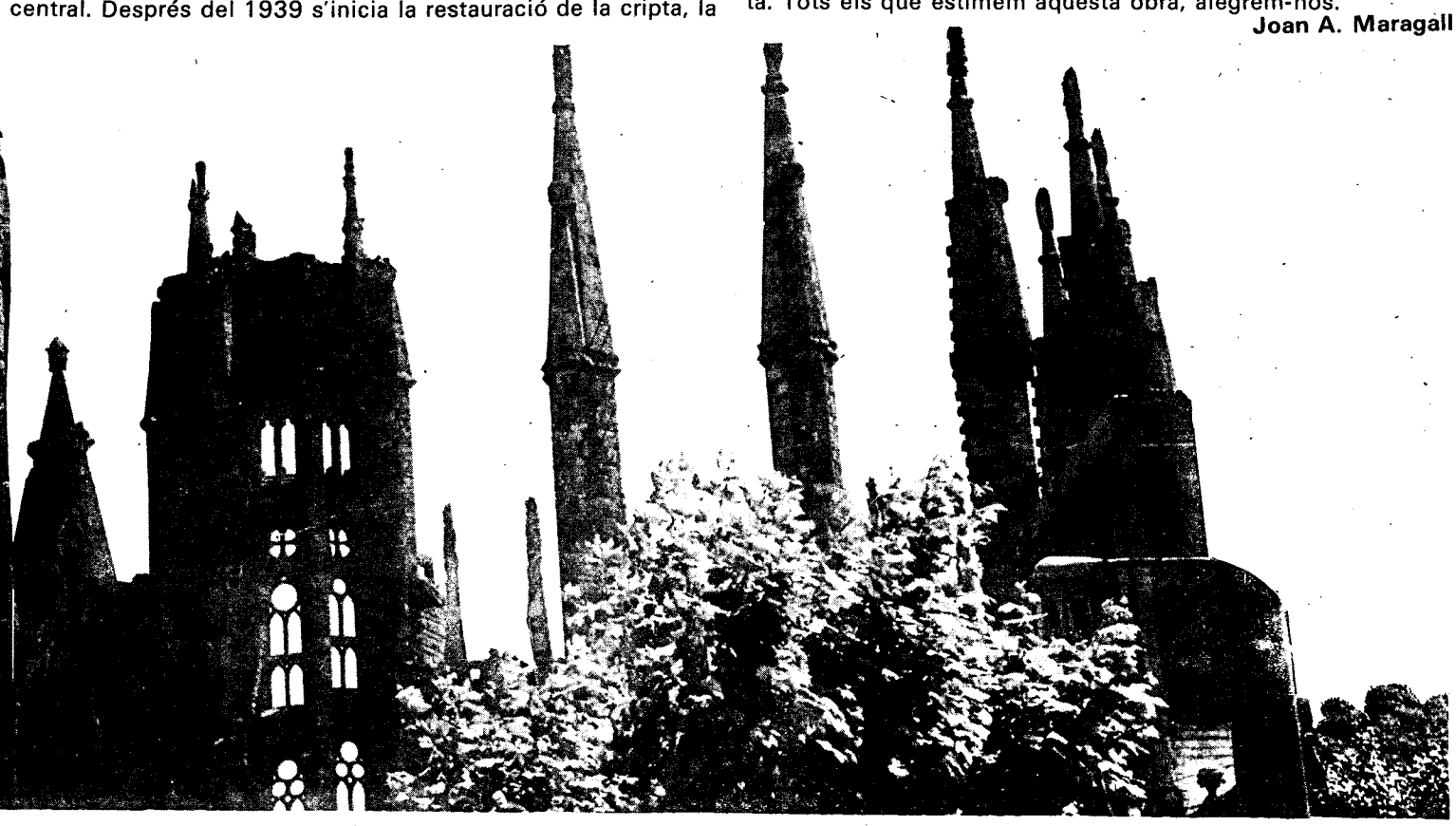
El Centenari de la Primera Pedra durant l'any present 1982, ha fet possible acabar el gran columnari de la façana de la Passió i habilitar l'entrada del temple per la porta central i anar completant els grups escultòrics de la façana del Naixement; s'instal.len noves dependències pels serveis tècnics les parets laterals arriben ja a més de trenta metres des del nivell del sòl i l'afecció pel Temple creix enormement, com ho demostra el gran increment de visitants durant tot l'any.

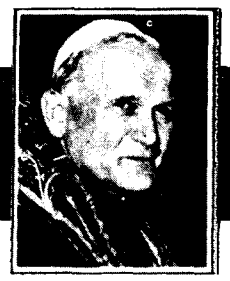
Aquestes són, mot resumides, unes dates que marquen cronològicament la construcció del Temple. És quelcom corpori i material que s'ha produït al llarg de cent anys; però res no hauria estat possible sense la fe i l'esperança que mouen pedres i muntanyes, i sense la caritat, la generositat que s'ha anat produint, sempre animada per les paraules dels nostres poetes i escriptors, beneïda pels Pontífexs, estimulada per tots els bisbes i arquebisbes que ho han estat de la nostra arxidiòcesi i actualment pel nostre cardenal arquebisbe doctor Narcís Jubany; estimulada també per la constant visita de milers i milers de turistes d'arreu del món, admirada per arquitectes de tot arreu, que coneixen i estudien l'obra de Gaudí cada dia amb més gran interès, i, sobretot, animada per tots aquells que no solament veuen en el Temple un símbol d'una pietat universal oberta a totes les creences i símbol, per tant, internacional de la família cristiana, sinó també un dels monuments arquitectònics en construcció més genials de tot el món.

Però ara ja estem en el gran moment en què el Sant Pare Pelegrí visita el Temple: segurament una gran part de la cristiandat viurà directament o per mitjà de la ràdio o la televisió, aquest moment en el qual es fondran en una abraçada transcendent, jo diria que eterna, la Pietat, l'Art, el passat, el futur i tots els anhels i esperances que fins ara han fet possible l'erecció del Temple i que faran segura, en el futur, la seva continuïtat. Serà un moment sublim, inoblidable, en el qual tot el que fou, el que és i el que serà del Temple s'il.luminarà sota la mirada, la paraula i la benedicció de Joan Pau II, i amb la pregària de l'Àngelus.

Aquell primer esforç inicial, la il.lusionada visió de Gaudí, la definitiva decisió de Bocabella i de tots els que l'han seguit en el temps, tot el que en principi va semblar local, s'haurà convertit, des d'ara, en universal, amb la transcendència que això representa. Tots els que estimem aquesta obra, alegrem-nos.

Joan A. Maragall

BENVINGUT!

La missa dominical an

La presència del papa Joan Pau II entre nosaltres, durant els primers dies de novembre, està cridada a ésser per a molts una experiència única en la vida. Als barcelonins i, en general, als catalans, ens ha tocat en aquesta visita un privilegi ple de significació: celebrar amb el Papa un diumenge, l'únic diumenge que estarà a Espanya. Això fa de la missa al Camp Nou, on se celebrarà purament i simple el diumenge com a tal, un fet que ha de marcar profundament les nostres assemblees dominicals. Des d'ara —podríem dir— els cristians de Catalunya no tenim excusa per no celebrar bé el diumenge, després d'haver-ne fet una experiència tan intensa.

Una anècdota rigurosament històrica, il.lumina el que diem: *una senyora demanava entrades pel seu fill i nora, per participar a* la missa al Camp Nou; hom li contestà que això calia fer-ho a la pròpia parròquia. *La senyora va respondre: No hi van pas a la* parròquia...! Els meus fills, per a la missa dominical, n'aprofiten una que dura vint minuts...

1. L'Eucaristia i l'Església

El Concili Vaticà II, en diverses ocasions, explica una idea de gran tradició patrística i litúrgica: la celebració de l'Eucaristia és el moment més expressiu de la realitat eclesial; més encara, la celebració de l'Eucaristia té com a fruit la construcció de l'Església en les seves dimensions més profundes: comunió amb Crist, i per Crist amb el Pare en l'Esperit Sant, i amb l'Església. Del punt de vista de l'experiència d'aquesta realitat, el Concili destaca que una celebració presidida pel bisbe, rodejat del presbiteri, amb la participació activa del poble, és una imatge més perfecta de l'Església que una missa presidida per un prevere, o una missa *amb escassa participació del poble. El prevere, en efecte,* presideix l'Eucaristia en nom de Crist i en representació del bisbe *local; per això en la pregària eucarística* qualsevol prevere ha de fer menció del bisbe local, indicant d'aquesta manera la comunió amb ell, per part seva i de tota la comunitat reunida.

Quan el qui presideix l'Eucaristia no és solament el bisbe local sinó el Cap mateix del Col.legi episcopal, el Papa, ¿no hem de dir que estem en una experiència privilegiada d'Església? Aquell que anomenem en totes les celebracions eucarístiques, per tal de manifestar que som una Església catòlica i apostòlica, el bisbe de Roma, és el que presideix la nostra gran assemblea. ¿Qui vol veure l'Església? Que miri l'assemblea reunida la tarda del diumenge 7 de novembre!

2. La Paraula de Déu i el Testimoni privilegiat

Quan els deixebles d'Emaús tornaren corrent cap a Jerusalem, la tarda del primer diumenge, anunciant als Onze l'experiència del camí i de la fracció del pa, i com els seus cors s'havien abrusat escoltant el comentari de les Escriptures que els havia fet el Ressuscitat, com un pelegrí misteriós, els Onze els respongueren: "Realment, el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó!" (Lluc 24,34). Des d'aquell diumenge, els cristians s'han reunit cada vuit dies per escoltar junts les Escriptures, i per tornar a escoltar, a través de la predicació apostòlica, la interpretació de totes elles en funció de Jesucrist. Fins aquest dia 7 de novembre, també a la tarda. Entre nosaltres estarà present un pelegrí, no pas misteriós sinó ben conegut: el successor de Simó, el primer *testimoni de la Resurrecció de Jesús. La seva presència mateixa, i* la seva intervenció en el comentari de les Escriptures —l'homilia— *serà una continuïtat meravellosa amb la tarda del primer diumenge.* Certament, el Ressuscitat no s'ha aparegut a Joan Pau II, però la seva missió —el ministeri del Papa— és mantenir en l'Església, i per a l'Església tota, el testimoni original de Simó Pere: anunciar l'Evangeli del Regne, la bona notícia que ens ve del misteri de la Pasqua de Jesús.

Quan després, diumenge rera diumenge, ens reunirem en les nostres esglésies per escoltar la Paraula de Déu i per trobar-ne el sentit, recordarem que aquesta explicació que en fem cal que es mantingui sempre en comunió amb el testimoni del successor de Pere.

3. L'acció de gràcies i el memorial

El centre de la celebració de la missa dominical —de qualsevol missa, en realitat— és la pregària d'acció de gràcies i de consagració. El celebrant que presideix l'entona, amb el prefaci, i la clou l'assemblea amb l'Amen vibrant, "com un tro"... deia sant Ambrós. En el cor d'aquesta pregària, Jesús mateix, pel ministeri dels sacerdots, converteix el pa i el vi en el seu Cos i la seva Sang, *"entregats per nosaltres". Després, tota l'assemblea proclama el* misteri de la fe —el misteri de la Pasqua de Jesús— i fent el *memorial del Senyor, ofereixen tots junts el sacrifici de Crist,* que ell ha volgut que fos també ofrena de l'Església.

Que sigui el Papa, o sigui el prevere més desconegut, el que presideixi l'Eucaristia, és sempre Jesucrist el qui dóna l'Eucaristia a l'Església. Davant d'Ell, tots som ministres. L'Eucaristia no és pas propietat del Papa o dels ministres ordenats; l'Església no és pas mestressa de l'Eucaristia. Només Jesús mateix, en l'Esperit Sant, pot donar l'Eucaristia a l'Església i així ho fa, pel ministeri dels sacerdots. Per això, en el moment de la consagració sobretot, tothom es manté en de Jesucrist, i unint-se a la s

4. Els cants de l'assem

A la missa es canta per expressar la fe. Els cants que del dia 7 de novembre, se acompanyada pel cant "Pobl una explicació molt encertad sia: un poble que camina e l'originalitat d'estar sempre a deixats a la tenebra. És una l quan entrem a l'església con cant significatiu serà el de l

A: Altar **B:** Cantaires 1.500 **C:** Malalts 500 **F:** Voluntaris del servei d'ordre **G:** R

diumenge

Dia 7 de novembre del 1982
Diumenge XXXII durant l'any
Cicle B / Color verd
A cura d'Alexandre Olivar, O.S.B.

DONAR-HO TOT

A voltes l'Evangeli apareix feixuc. Tot i que es presenta com una alegria (cf. Lluc 2, 10), la Bona Nova de Crist aparenta, o pot aparentar, trista i penosa. Sembla com si hi hagués una contradicció entre les paraules de Jesús, quan diu que el seu jou és suau i la seva càrrega lleugera (Mateu 11, 30), i els advertiments que fa sobre la necessitat de prendre la creu, de morir com el gra de blat (Joan 12, 24), d'haver de servir en lloc de ser servit (Marc 10, 45) i sobre el seu missatge, declarat com a missatge per als pobres (Lluc 4, 18). Aquest evangeli de humilitat ¿no és un Evangeli aclaparador? No sempre és fàcil (possible) donar explicacions satisfactòries d'aquests aspectes, diguem negatius, del missatge de Crist, com tampoc no ho és de donar una justificació racional de la mort de Jesucrist, i poc ajuda cercar les explicacions en el mal que ve de l'home, del pecat. Però sabem que la humiliació, fins a la mort, del Messies fou el pas, en el sentit pasqual de la paraula (phase), vers la resurrecció i la glorificació. I sabem també que els humils i els pobres com Jesús, són els qui ho tenen millor per realitzar l'ideal de l'Evangeli: la donació total a Déu, donar-ho tot, com llegirem a l'Evangeli d'avui. Aquesta donació total té indispensablement limitacions humanes; feta en Crist i amb ell té dimensions infinites. Tota la nostra activitat ha de tendir a la configuració amb Jesucrist, cosa possible amb la seva gràcia. ¿No és, això, un missatge de joia?

1 HEM D'ESTAR DISPOSATS A SACRIFICAR PER A DÉU ALLÒ QUE ENS SEMBLA NECESSARI PER A LA PRÒPIA SUBSISTÈNCIA

Allò que fa semblants la vídua de Sarepta i de vídua de l'Evangeli d'avui és que ambdues no són solament pobres, sinó que donen tot el que tenen. La de Sarepta, per tal d'obeir el profeta, dóna les últimes subsistències que li queden per nodrir-se una darrera vegada; la de l'Evangeli donà, per al Temple, poc, però era tot el que tenia, no allò que li sobrava. Donava allò que ella mateixa necessitava. Per això va donar més que els rics, perquè els rics donaven d'allò que no necessitaven. Els rics donaven molt, la vídua ho donava tot. En ambdós casos no es tracta de molt o de poc, sinó de tot, de donar-ho tot per a Déu. A la vídua de Sarepta el profeta Elies li diu que no tingui por, perquè quan una criatura humana dóna a Déu, no li pot mancar res. En el cas de la vídua de Sarepta entra en joc la confiança, la qual també és total, ja que aquella donà l'últim aliment que li quedava per a continuar vivint una mica més, ella i el seu fill. Però la confiança total en Déu no serà mai defraudada, fins i tot la d'una persona forastera, no pertanyent al poble d'Israel, com la vídua de Sarepta, recordada per Jesús (Lluc 4, 26) i contraposada per ell a la incredulitat dels seus de Natzaret.

Lectura del primer llibre dels Reis

1R 17: 10-16

En aquell temps, el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble, hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: "Porta'm, si et plau, una mica d'aigua per beure". Mentre l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: "Porta'm, també, un tros de pa". Ella respongué: "Per la vida del Senyor, el teu Déu, et juro que no en tinc gens. Només tinc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquests branquillons i anava a fer per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem, i després morirem de fam". Elies li respongué: "No tinguis por. Fes-ho tal com dius, però primer fes un panet per a mi i dóna-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que el Senyor enviarà la pluja al país". Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts dies, tant ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

2 LA TRANSCENDÈNCIA TEMPORAL DEL SACRIFICI DE CRIST

Quan Jesús morí a la creu el vel del Temple s'esquinça de dalt a baix (Marc 15, 38) deixant descobert l'accés al Sant dels Sants. Fou el moment en què Jesucrist, el veritable sacerdot, entrà al veritable Sant dels Sants, obtenint redempció eterna (Hebr. 9, 12). La Carta als Hebreus insisteix a contraposar la provisionalitat o temporalitat dels sacrificis de l'Antiga Llei, cosa que exigia la repetició anual del gran dia de l'expiació (el ritual n'és descrit pel capítol 16 del llibre del Levític), a la qualitat de ser-una-vegada-per-sempre del sacrifici de nostre Senyor Jesucrist. Aquesta qualitat dóna al sacrifici de Crist una dimensió extratemporal, el situa més enllà del curs de la història en la seva eficàcia. Impressionen, en la lectura d'avui, les paraules "des de la creació del món", perquè confereixen a l'obra duta a terme per Jesucrist en una data històrica una dimensió còsmica que ultrapassa el temps i en la qual entra en joc l'univers creat contemplat dins l'acció consagrant de Jesucrist, acció que, donada la condició eterna del sacerdot que l'efectua, el Fill etern de l'etern Pare, és d'una sola vegada per sempre, amb la potència d'una eficàcia constant en l'home i, essent l'home fet a imatge de Déu i constituït representant de la creació (cf. Gèn. 1, 26-30), tota la creació participa en ell de la glòria divina (cf. Rom. 8, 18-23).

Lectura de la carta als cristians hebreus

He 9: 24-28

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot, entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament, hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecat. Els homes, morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

3 SER CRISTIÀ EXIGEIX UNES ACTITUDS CONCRETES

Si els dos episodis de què consta l'Evangeli d'avui són independents, com sembla, tenen, no obstant, un lligam ideològic. La vídua pobra tira al tresor del Temple el mínim que prescrivia la Llei, però aquell parell de monedes era tot el que la dona tenia. Per això donà més que els altres, perquè Déu mira no allò que és exterior, sinó que considera la intenció. Per donar tan poc cal humilitat. Haver d'ensenyar la pròpia pobresa és vergonyós i humiliant. Contrasta amb la pobresa de la vídua la riquesa i l'ostentació dels mestres de la Llei del primer episodi. L'ostentació és particularment repugnant quan és ostentació religiosa i quan la fan els mestres de la Llei, els sacerdots, els prelats i tots aquells que, pel lloc rellevant que ocupen, haurien de donar més exemple de humilitat i de modèstia. Les filactèries eren corretges que servien per subjectar al front i al braç esquerra unes caixetes diminutes que contenien textos de la Llei. D'aquesta manera els jueus donaven una interpretació ben material de Deuteronomi 6, 6 i 8: "Les paraules dels manaments... aplique-te-les a la mà com un senyal i posa-te-les com una cinta entre els ulls". L'ús d'aquests "senyals" o "records" (això significa el nom "filactèria") de la Llei és reprovat per Jesús (vegeu també Mateu 23, 5) no perquè siguin signes, sinó perquè eren exterioritats que substituïen d'una manera material i buida una actitud interior.

Evangeli segons sant Marc

Mc 12: 38-44

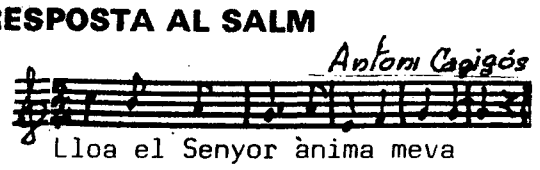
En aquell temps, Jesús, instruint la gent, deia: "No us fieu dels mestres de la Llei. Els agrada de passejar-se amb els seus vestits, i que la gent els saludi a les places, que els facin ocupar els primers seients a les sinagogues i els primers llocs a taula; devoren els béns de les viudes i, al moment de l'oració, per fer-se veure, es posen filactèries ben llargues. Són els qui seran judicats més rigorosament".

Estant assegut al temple, davant la sala del tresor, Jesús mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobra que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: "Us dic amb tota veritat que aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia".

SALM RESPONSORIAL

El Senyor "manté les vídues i els orfes", cantem en el salm 145, el qual per això ha estat escollit com a responsorial de la lectura precedent. La dona que alimentà el profeta del Senyor amb la mica de farina i d'oli que li quedaven era vídua i mare d'un fill. Però el Senyor "dóna pa als qui tenen fam", "estima els justos i guarda els forasters" que confien en ell. Sarepta era ciutat fenícia. Fenícia era també una dona que demanà i obtingué de Jesús la curació de la filla (Marc 7, 26).

RESPOSTA AL SALM

145:6c-7,8-9a,9bc-10 (R.: 1)

El Senyor que es manté fidel per sempre,
fa justícia als oprimits,
dóna pa als qui tenen fam.
El Senyor deslliura els presos.

R. Lloa el Senyor, ànima meva.

El Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els vençuts.
El Senyor estima els justos;
el Senyor guarda els forasters. **R.**

Manté les viudes i els orfes,
i capgira els camins dels injustos.
El Senyor regna per sempre,
és el teu Déu, Sió, per tots els segles. **R.**

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— Cal anar alerta: hom pot convertir la pobresa en motiu d'ostentació. Hom pot fer servir les pròpies desgràcies com a reclam de la compassió i consideració dels altres. Per a "fer-se veure" l'home pot trobar molts motius i moltes ocasions, i acostuma a ser hàbil per trobar-les, particularment en el camp de la religió.
2.— Guardem-nos de qualsevol ostentació, sobretot de la religiosa, i malfiem-nos dels mestres a qui plauen les vestidures, les reverències, els llocs d'honor i les filactèries. Ostentacions així porten a "devorar els béns de les vídues". L'oració no pot ser feta sinó és en el recolliment (cf. Mateu 6, 6) i només serem llum del món (cf. Mateu 5, 14-15) posats en el canelobre de la naturalitat i de la humilitat.
3.— No et preocupis si no tens res per a donar: sempre et queda el cor que et disposa a donar o a donar-te. Això és el que Déu mira.

homes i institucions

L'Obra Teresiana del pare Poveda

Il·luminar des de la fe la tasca de cada dia

La Institució Teresiana, associació de laics que, compromesos en la presència cristiana i la promoció humana per mitjà de l'educació i de la cultura, participen en la missió evangelitzadora de l'Església, fou fundada l'any 1911 per el Sacerdot P. Poveda Castroverde.

La Institució treballa a 27 països

Porta el nom de Teresiana perquè Poveda, en voler formar personalitats fecundes, va trobar en Santa Teresa les dues vessants fonamentals: una vida eminentment humana i alhora sadollada de Déu; uns escrits profunds i una experiència de debò.

Per això tots aquells que viuen i treballan segons la inspiració povedana s'esforcen a il.luminar des de la fe, la feina de cada dia i l'ajuda als germans en tot allò que fa l'home més home.

Els membres de la Institució treballen actualment a vint-i-set països de tota la geografia universal.

L'obra teresiana a Catalunya

La Institució va iniciar les seves activitats a Catalunya quan, pel setembre del 1918, va establir una Acadèmia Teresiana a Barcelona, al carrer Ample, al costat mateix de la Basílica de la Mercè.

Aquesta Acadèmia, com totes les que Poveda creà des del principi, era una llar on les noies normalistes hi trobaven ajuda cultural per al seus estudis en el marc d'una pedagogia de vida de família personalitzadora.

Per tal de donar a conèixer, ajudar i buscar col.laboradors a l'obra de l'Acadèmia, l'any 1919 es va fundar l'"Associació de Santa Eulàlia" que tingué com a finalitat "vetllar per l'educació i formació de les noies aspirants al Magisteri i col.laborar amb altres Associacions instituïdes per a aquests mateixos fins".

L'any 1928 es traslladà al Passatge Mercader l'Acadèmia que més endavant s'anomenà "Casa de la Mestra" perquè no sols era Centre per a normalistes sinó lloc de trobada i formació, casa pairal de totes aquelles que amb esperit i zel de Poveda actuaven ja des de la seva professió escampades arreu dels pobles de Catalunya.

A l'edifici del Passatge Mercader s'hi va instal.lar el 1939 una llar per a universitàries que en el 1950 prengué el nom de Col.legi Major Santa Eulàlia. D'aquesta manera es començava una presència i impuls en el món universitàri, un dels camps prioritaris de l'interès de Poveda, i des de llavors professors i estudiants compromesos en l'ideari povedà treballen amb serietat professional a la Universitat, en les aules, a través de publicacions, participen en experiències pedagògiques, en congressos i en la investigació científica.

Durant vint anys la Institució ha tingut a càrrec seu el Col.legi Major de Montserrat i actualment té centrada aquesta activitat en la Llar Montserrat per a universitàries a l'Avinguda del Tibidabo.

Ajut a la promoció humana i cristiana de la joventut

La institució ha promogut i creat també centres culturals a diferents nivells. El d'ensenyament mitjà tingué la seu primerament al Passatge Mercader i després a la Via Augusta.

Quan, pels anys 1956, s'estrenava a la nostra ciutat el barri de Vivendes del Congrés, la Institució Teresiana s'hi feia present en el Col.legi Sant Pius X, on ja tantes generacions d'escolars s'hi han anat format. I des del 1959, en el mateix indret, hi ha l'obra social de la Residència Sta. Teresa per a estudiants i noies que treballen.

Seguint l'esperit de Poveda, sempre pendent dels moviments culturals de cada temps i de l'evolució de les aspiracions de la societat, la Institució ha obert en aquests darrers anys el "Centre Passatge" lloc on s'apleguen tota mena d'activitats d'animació socio-cultural, d'educació en el temps lliure i d'esplai.

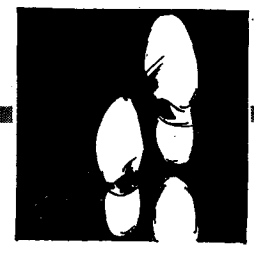
D'aquesta manera, i a mida que le nombre de membres i llurs activitats van augmentant i diversificant-se, la Institució Teresiana pot ser present en més àmbits, sempre buscant els llocs on ajudar a la promoció humana i cristiana dels més necessitats sigui en l'aspecte que sigui, bo i aprenent de Poveda, i amb el de Santa Teresa, a estar arrelats en el món essent plenament ferms en Crist.

L.P.

El pare Poveda Castroverde, fundador de la Institució Teresiana.

fent camí

La glòria d'un poble

Fa pocs dies vaig veure per televisió un documental, dedicat a la persona de Joan Pau II i a la seva terra natal.

Varen passar per la petita pantalla, que tant captiva i atrau, unes visions com encantades de Polònia, eixides d'entre mig de boira, que desdibuixava boscos, muntanyes, rius, palaus, esglésies, ciutats... d'una bellesa especial i única, com la nació de la qual és fill el Sant Pare.

Després veiérem també la casa on ell va néixer, un habitatge senzill i humil on una velleta recordava l'infantesa de Joan Pau amb aquestes paraules: "Sempre el veia radiant i somrient". Quins mots més definidors d'una personalitat en formació! Aquell nen petit era ja "radiant", es a dir, transmitia uns raigs de llum, de vivesa, de meravella per tot quan l'envolatava. I sobretot "somrient", amb un aspecte alegre, plaent, agradós.

Aquests trets de la seva persona, foren captats per una dona del poble que veia en aquell infant un menut afable i carismàtic.

Després... als 9 anys va perdre la mare, més tard el germà gran i així les penes de la vida colpiren el seu cor coratjós i optimista. Amb tot, va restar sempre confiat perque s'havia entregat a Déu i Ell mai no desampara.

Ara, tenim a Joan Pau entre nosaltres... Fem que trobi aquí una acollida ben gran, plena de l'amor que mereix aquest Pare que voldria abraçar-nos a tots amb la seva bondat, amb el seu somriure i amb la radiant personalitat que fan d'ell la glòria d'un poble i ensems la glòria del món.

Pietat Campmajó

calendari

Diumenge, 7 de novembre. Setmana XXXII del temps ordinari. Sant Herculà i Sant Ernest, bisbes i màrtirs i Santa Carina, màrtir.
El sol surt a les 6,29 i es pon a les 4,40 (hora solar).
Dilluns, 8 de novembre. Sant Severià, Sant Carpòfor i Sant Victorí, màrtirs. Sant Godofred, bisbe.
Festa major a Santa Coloma de Queralt.
Dimarts, 9 de novembre. Festa del Sant Crist de Balaguer. La Dedicació de la Basílica de Sant Joan de Laterà. Sant Teodor, màrtir.
Festa major a Balaguer i Beget.
Dimecres, 10 de novembre. Sant Lleó el Magne, papa, doctor i sant Andreu Avel.lí, confessor.
Dijous, 11 de novembre. Sant Martí de Tours; Sant Menna, soldat, màrtir i Sant Veranus, bisbe.
Festa major a l'Aleixar, Altafulla, Arenys de Munt, Cerdanyola del Vallès, Palafrugell, Perelada, Sant Martí de Sesgueioles, Teià i altres pobles.
Divendres, 12 de novembre. Sant Josafat, bisbe màrtir, Sant Emilià (o Millà) de la Cogolla, prevere.
Festa a Pau.
Dissabte, 13 de novembre. Sant Leandre, bisbe, Sant Estanislau de Kostka, S.J. i Sant Didac, confessor. Fira a Molló (Espinavell).

l'Església celebra

7 de novembre. Diumenge de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 17,10-16, S 145, segona He 9,24-28, tercera Mc 12,38-44.

8 de novembre. Dilluns de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, Tt 1,1-9, S 23, segona Lc 17,1-6.

9 de novembre. Dimarts de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera Ez 47,1-3.8-9.12 S 45.
o bé 1 C 3,9-11.16-17, segona Jo 2,13-22.

10 de novembre. Dimecres de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, Tt 3,1-7, S 22, segona Lc 17,11-19.

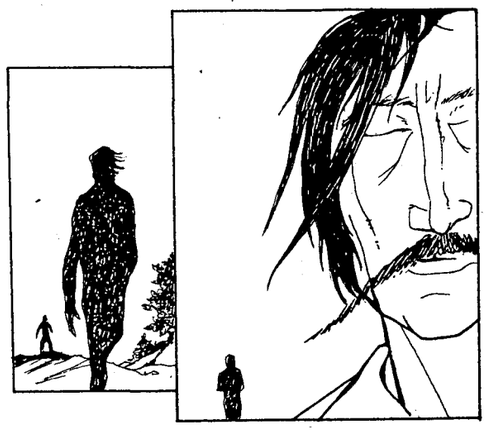
11 de novembre. Dijous de la setmana XXXIII de durant l'any. Lectures: Primera, 7-20, S 145, segona Lc 17,20-25.

12 de novembre. Divendres de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera, 2 Jo 4-9, S 118, segona Lc 17,26-37.

13 de novembre. Dissabte de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: 3 Jo 5-8, S 111, segona Lc 18,1-8.

ELS REMENCES

Verntallat s'allunya de Joan Sala i pensa...

En Sala no veu... no pot veure, hi ha massa diferència entre el país mariner, comercial i les seves institucions i el país remensa i els seus mals usos.

És molt diferent el país mariner i comercial del país de la mà d'obra i de la servitud feudal.

La Diputació del General és un estil més evolucionat a qui el seu entusiasme no li permet veure la situació de retard del camp i dels remences junyits a una jerarquia que s'acaba en el Monarca i els fa esperar d'ell el dret de la vertadera justícia.

Hi ha diferència entre les necessitats primàries i immediates d'uns pagesos sotmesos a la inseguritat de les collites i a les servituds senyorials i una Diputació del General que té per missió mantenir el pacte entre el Príncep i la nació, per tal de defensar les llibertats de la terra.

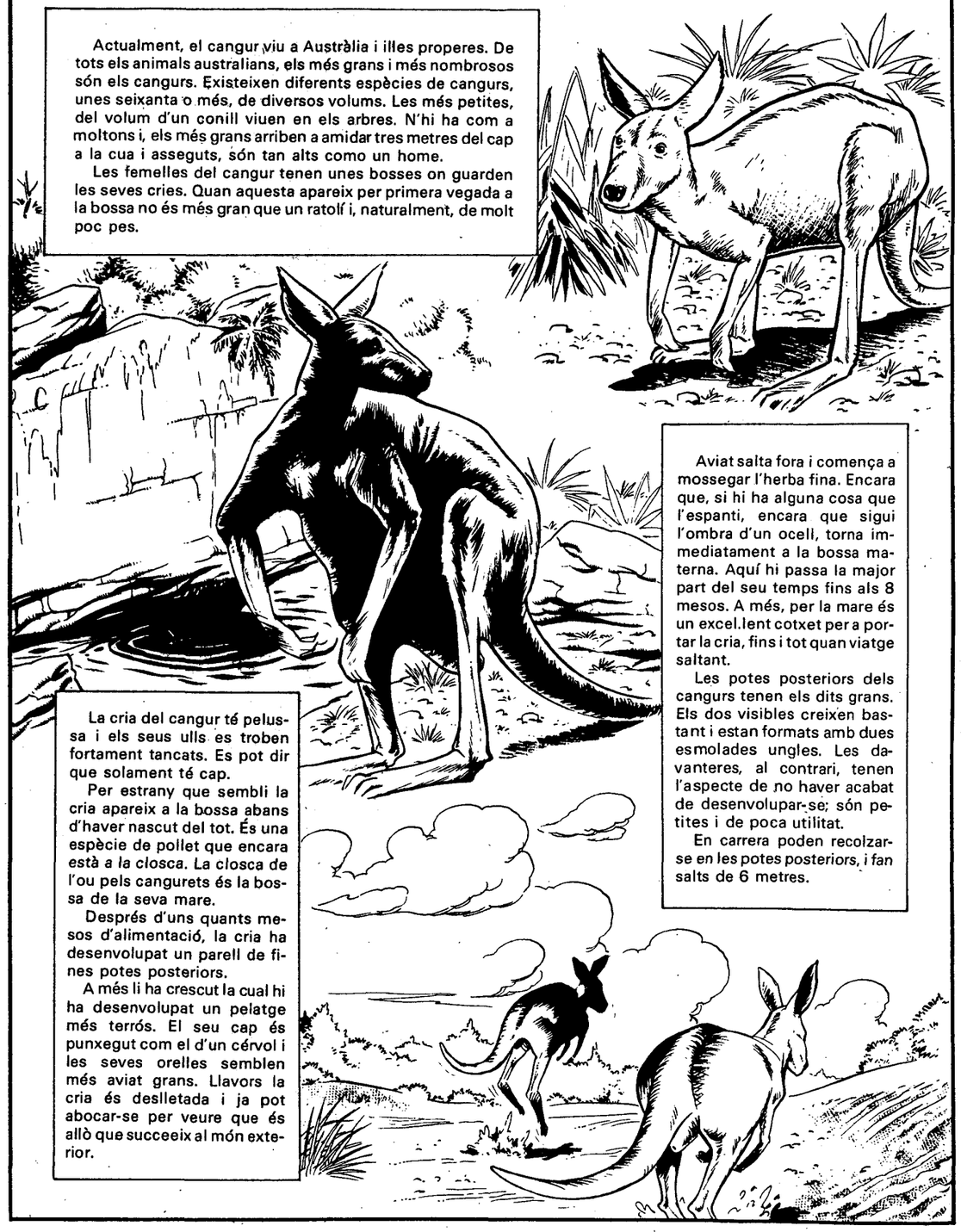
Substituir el mòbil d'obediència pel de la responsabilitat ciutadana porta temps... ¿com poden identificar-se amb el general de Catalunya, enfront del rei, si encara estan sotmesos als senyors feudals... si no hi ha entesa entre la Diputació i aquesta no ajuda a la seva redempció? Llencen els pagesos a mans del rei, només el rei pot redimir-los. I només per altra banda, la Diputacio del General garanteix les llibertats de la terra enfront del rei... No puc deixar sol a Joan Sala!, em cal intentar salvar aquesta contradicció.

EL CANGUR per: Toni Benages

Actualment, el cangur viu a Austràlia i illes properes. De tots els animals australians, els més grans i més nombrosos són els cangurs. Existeixen diferents espècies de cangurs, unes seixanta o més, de diversos volums. Les més petites, del volum d'un conill viuen en els arbres. N'hi ha com a moltons i, els més grans arriben a amidar tres metres del cap a la cua i asseguts, són tan alts como un home.

Les femelles del cangur tenen unes bosses on guarden les seves cries. Quan aquesta apareix per primera vegada a la bossa no és més gran que un ratolí i, naturalment, de molt poc pes.

Aviat salta fora i comença a mossegar l'herba fina. Encara que, si hi ha alguna cosa que l'espanti, encara que sigui l'ombra d'un ocell, torna immediatament a la bossa materna. Aquí hi passa la major part del seu temps fins als 8 mesos. A més, per la mare és un excel.lent cotxet per a portar la cria, fins i tot quan viatge saltant.

Les potes posteriors dels cangurs tenen els dits grans. Els dos visibles creixen bastant i estan formats amb dues esmolades ungles. Les davanteres, al contrari, tenen l'aspecte de no haver acabat de desenvolupar-se; són petites i de poca utilitat.

En carrera poden recolzar-se en les potes posteriors, i fan salts de 6 metres.

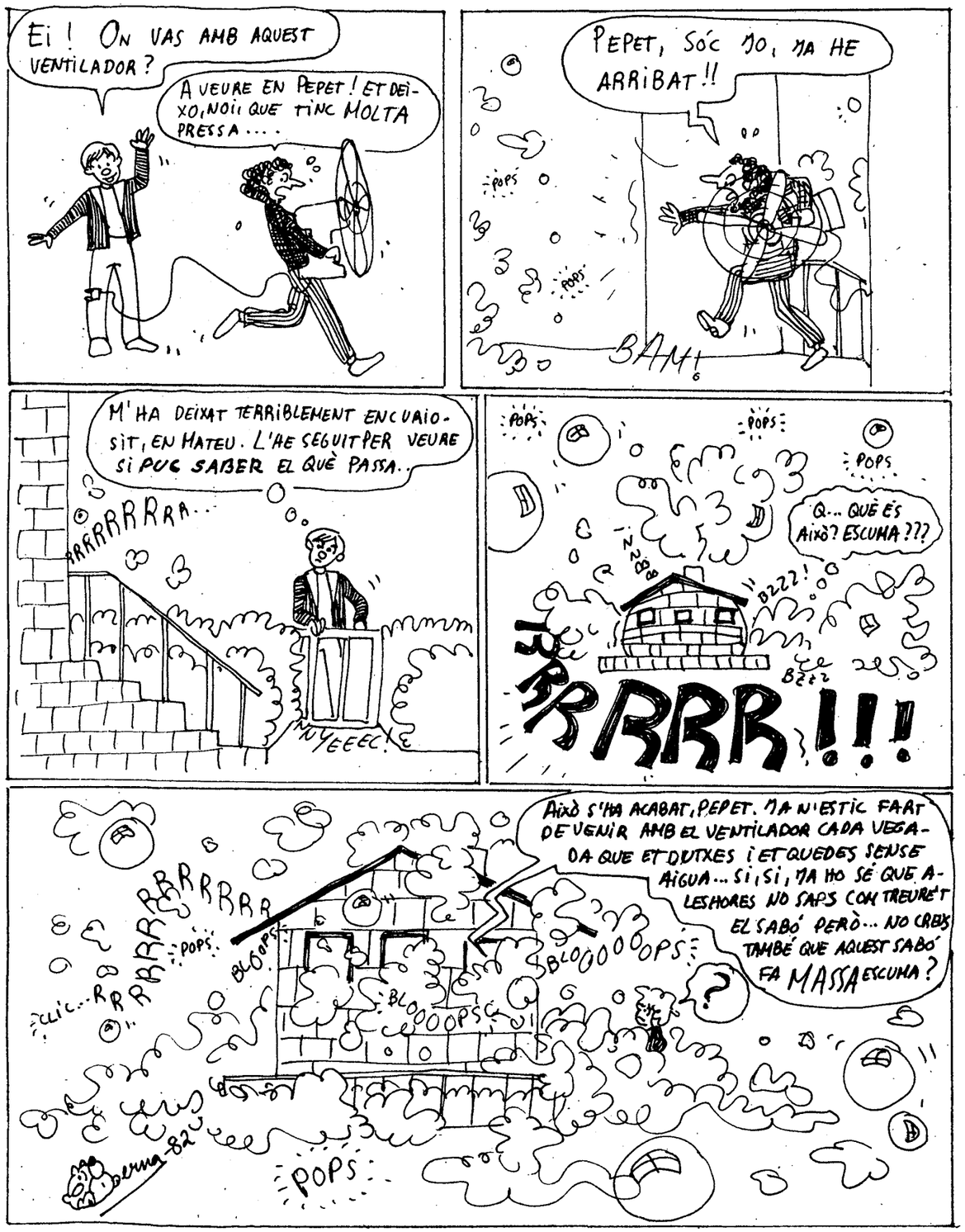
La cria del cangur té pelussa i els seus ulls es troben fortament tancats. Es pot dir que solament té cap.

Per estrany que sembli la cria apareix a la bossa abans d'haver nascut del tot. És una espècie de pollet que encara està a la closca. La closca de l'ou pels cangurets és la bossa de la seva mare.

Després d'uns quants mesos d'alimentació, la cria ha desenvolupat un parell de fines potes posteriors.

A més li ha crescut la cual hi ha desenvolupat un pelatge més terrós. El seu cap és punxegut com el d'un cérvol i les seves orelles semblen més aviat grans. Llavors la cria és deslletada i ja pot abocar-se per veure que és allò que succeeix al món exterior.

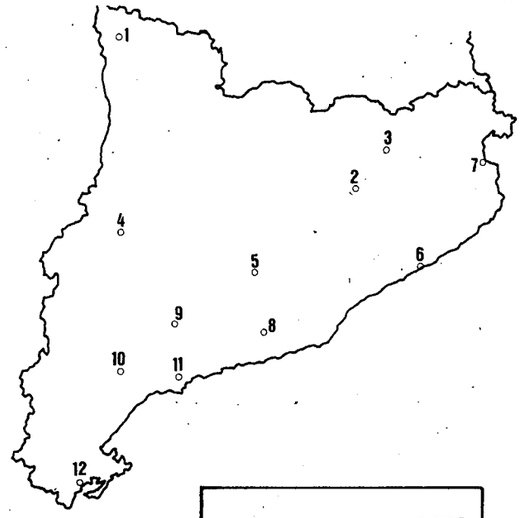
en pepet elefantet

Entreteniments

N.º 1. Situeu en cada número la població que hi correspon; Balaguer, Vilafranca del Penedès, Sant Carles de la Ràpita, Falset, Montblanc, Pineda de Mar, L'Escala, Igualada, Olot, Reus, Manlleu, Vielle.

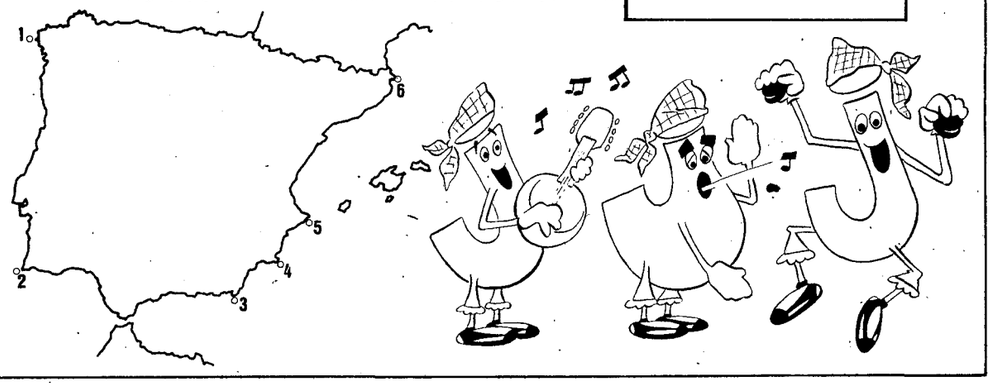

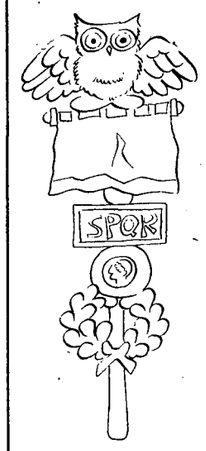
Sol. N.º 1.- 1 Vielle; 2 Manlleu; 3 Olot; 4 Balaguer; 5 Igualada; 6 Pineda de Mar; 7 L'Escala; 8 Vilafranca del Penedès; 9 Montblanc; 10 Falset; 11 Reus; 12 Sant Carles de la Ràpita.

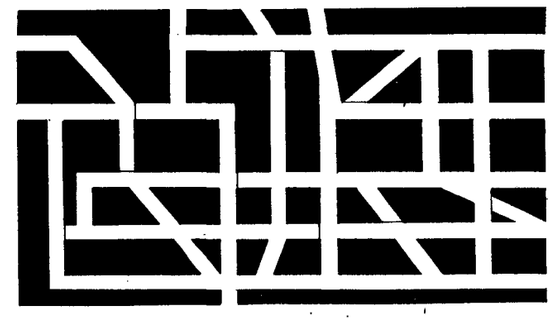
N.º 2.- Paseu aquests **CAPS** (?) al lloc on els correspon: C de Palos, C de S. Vicenç, C de Finisterre, C de Creus, C de Gata, C de La Nau, C de Creus.

Sol. N.º 2.- 1 C de Finisterre, 2 C de Sant Vicenç, 3 C de Gata, C de Palos, C de la Nau, C de Creus.

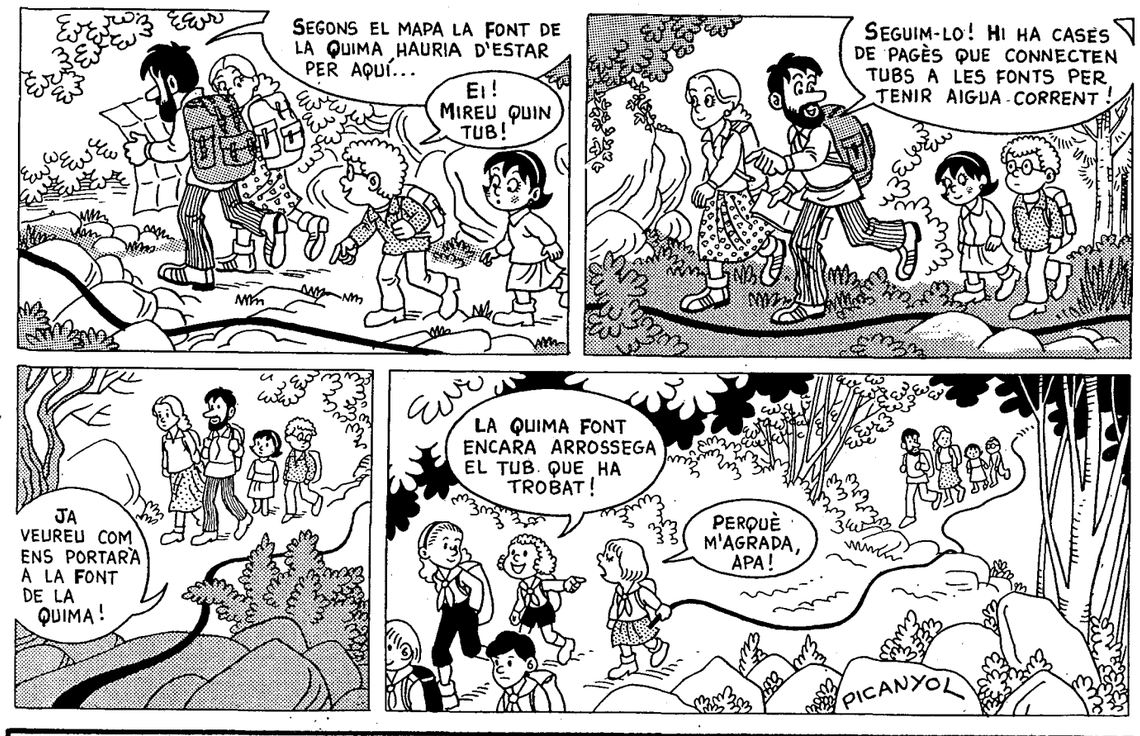

N.º 3.- Per on passarà aquest romà per a recuperar l'estandart imperial?

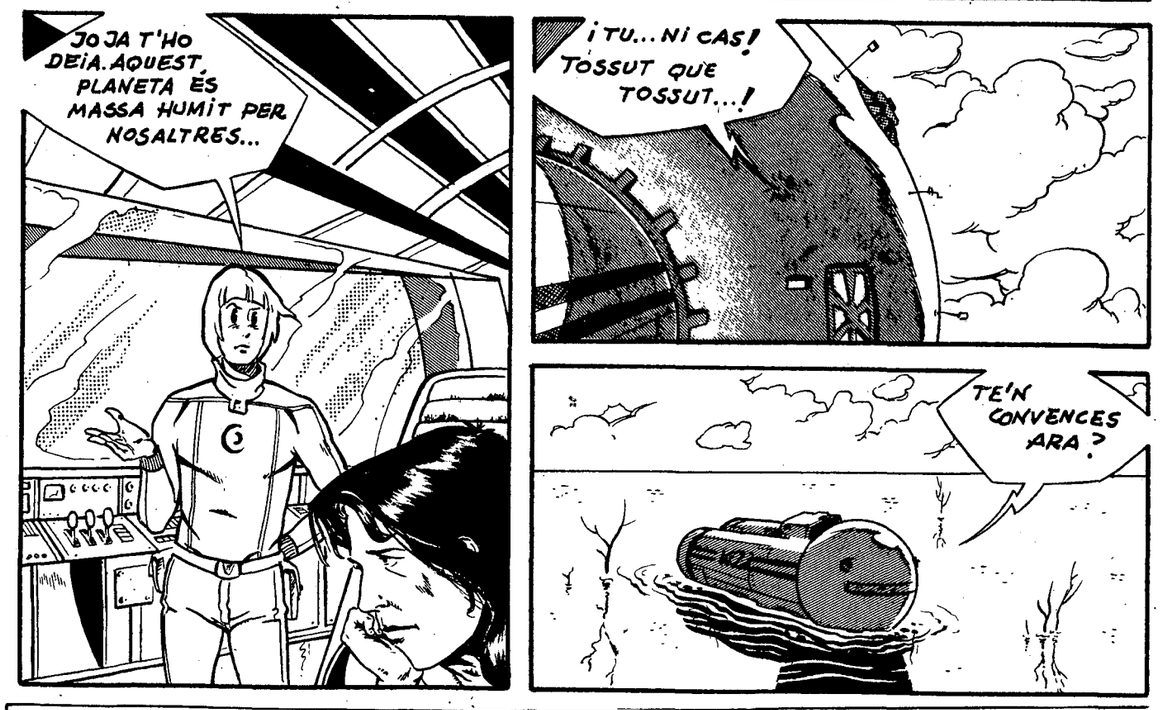

Les Aventures del Robot Pi per Tomi Ungerer (53)

Avet Set eslips per a nenes i nens

L'EIXERIT

ANY II — SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" — 124

Estimem el Sant Pare

No em fa gens de vergonya dir-ho. Ho dic ben alt i ben clar: Eixerits i Eixerides de tot el món: ESTIMEM EL SANT PARE!!

Per què l'estimem?

Perquè és el successor de Sant Pere i de la feina que Jesucrist li confià.

Perquè Jesucrist vol que presideixi l'Església Universal, és a dir, totes les dones i els homes del món que creuen que Jesús és el Fill de Déu viu i l'estimen.

Perquè ens ajuda a ser ferms en la fe, a seguir Jesucrist amb alegria, a estimar tothom de debò.

Perquè ell vol que s'acabin les guerres, que tots els homes s'estimin, i que tots els homes de la terra visquin en pau. I això ho diu a tothom i a tot arreu, amb un coratge!

Perquè amb els seus viatges a l'Àfrica, a l'Amèrica, a l'Àsia, etc., fa que tots els cristians del món ens sentim més agermanats i units.

(A mi, sabeu, m'agrada molt pensar: milions i milions de nois i noies d'arreu del món són germans meus.)

Perquè els de casa també ho diuen: A aquest home se li veu a la cara que és un home bo.

Perquè deu patir molt pensant en el seu país on hi ha uns que manen que no deixen viure la gent en pau i llibertat.

Perquè estima molt els nois i noies com nosaltres. Li agrada parlar amb ells. Sempre els diu coses. Sempre els somriu.

Estimat Papa: Ara que us tenim a casa nostra us diem de tot cor: US ESTIMEM MOLT!!!

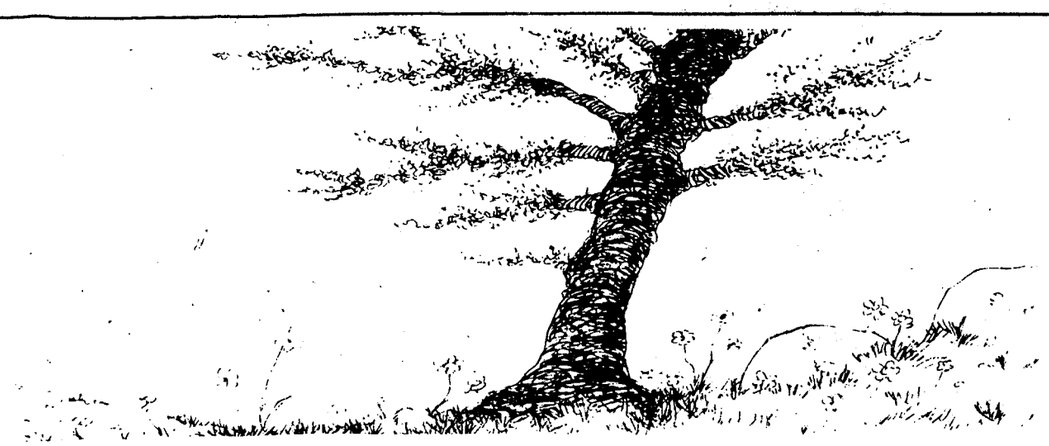
L'EIXERIT

En Joan i en Quim

Avet Set — Avet Set — Avet Set

"Ludovic" i el seu domat exèrcit de massapà

per M. Dolors Canela i Barrabeig

Mentrestant, a la vila, quan en Conrad i l'Elisabet arribaren davant la cisterna, per a endur-se'n l'essència, (això s'esdevenia a mitja tarda), trobaren la garrafa destapada.

—Oh! Què ha passat... qui ho ha fet?

—L'essència s'ha evaporat, qui ha estat l'autor de tan desgavellada idea?

—I ara què?

—Què vols dir?

—Que tots els objectius que desitjàvem portar a terme, com eren poder vendre l'essència, embetumar tot allo que veiéssim més convenient per a poder tenir millors beneficis... res! Tot ha anat en orri.

—No et desesperis, ja endegarem alguna cosa.

Al matrimoni no se'ls acudí que podien ésser aquelles feristeles de massapà. Efectivament foren elles qui tragueren el tap i, deixaren que s'evaporés. A més tampoc sabien quines eren les conseqüències que tot allò podia ocasionar.

Quan es cansaren de tafanejar la garrafa se n'anaren. Dissortadament no havien encara cercat el paratge d'en Ludovic.

Els jorns passaven i cada vegada se'ls feia més difícil poder-lo loca-

litzar. Ja no sabien on anar, a més les feristeles també romanien escampades unes a un indret, les altres a un altre lloc. En canvi, en Ludovic de tant en tant es recordava dels seus companys, però, no obstant, ell volia dur a terme aquell pensament que constantment li insinuava: no et deturis, camina i vesten a conèixer aquest món tan extravagant i tan desconegut per tu".

Ludovic seguia aquesta veu i sense adonar-se'n, una vegada estava en un lloc, una vegada a un altre de diferent i així succesivament.

Com que era de massapà no li calia anar a l'escola, ni tampoc mai no havia estat malalt, tot el contrari dels nens que van a l'escola i que moltes vegades resten empiocats; el metge aleshores acuradament els recepta la medecina que creu més adequada.

—Fa molt de temps que estic viatjant, crec que ha arribat el moment d'aprendre un ofici —murmurajava en Ludovic—, però, el dilema està que no en conec cap. En els propers pobles que vagi, em fixaré quin són els oficis que fan, aleshores, podré escollir el que més m'agradi.

Aquell dia feia molta ventissa i es refugià en un llogarret on hi havia, assegut a la porta d'entrada de la casa, un vellet que arreglava unes botes, era l'únic sabater que hi havia a la contrada.

—Bon dia!

—Bon dia que Déu nos do vailet!

(Continuarà.)

L'Evangeli del diumenge

Jesús ens parla

Un dia Jesús digué a la gent: "No us fieu de la gent que els agrada donar-se importància passejant-se pels carrers amb vestits cridaners, i que la gent els saludi a les places, que els facin ocupar els primers llocs a les reunions i a la taula... perquè sovint no tenen el cor bo".

Després, estant assegut al temple davant on la gent tirava les almoines, molts rics hi tiraven molts diners, però vingué una dona vídua pobra que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: "Us dic de veritat que aquesta vídua pobra és la que ha donat més de tots; els altres han donat el que els sobrava, però ella, que ho necessita per viure, ha donat tot el que tenia".

1. Hem de ser senzills, i veure, en cada un dels altres, una persona que mereix tot el nostre respecte, i un germà a qui hem d'estimar.

2. No hem de donar o ajudar els altres per fer-nos veure; sinó saber compartir-ho tot amb tots.

3. Aquella dona estimava Déu de tot cor. Creia de debò que Déu ens estima; es fiava d'Ell.

El Mossèn

*

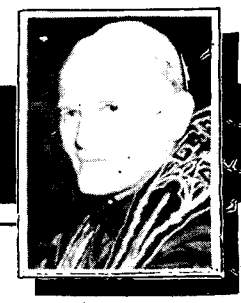
COROMINOLA

Rostos amunt si hom es desalena,
rostos avall la baixada és plaent...
Dalt del pujol trobo la meva aimia;
sou mon amor per mi molt desplaent.
Mai no us puc veure quan l'alba clareja,
ni quan l'estel lluu dalt del firmament.
Ni quan les aures suaus del capvespre
parlen als cors amb dolcíssim accent.

Armonització: Mn. Francesc Galceran

Avet Set — eslips per a nenes i nens

Ofrena de dos baix-relleus de sant Pere i sant Pau al papa Joan Pau II

Com a record de la visita del Papa a la Catedral de Barcelona s'inauguraran els dos baix-relleus de les figures de sant Pere i sant Pau, de mida natural i en bronze, col.locats a una banda i altra de la Càtedra episcopal a l'altar major.

Són obra de Joan Mayné, professor de la Facultat de Belles Arts, i han estat realitzats per iniciativa i amb l'assessorament del Dr. Francesc Camprubí, canonge.

Se n'ha fet una reproducció exacta, de la mateixa mida i amb el mateix material, per ofrenar-la al Papa, per tal que puguin figurar, com a record d'aquesta visita a Barcelona, en el Museu d'Art Modern del Vaticà.

El detall de la efígie dels caps dels apòstols que reproduïm expressen el seu valor artístic i religiós.

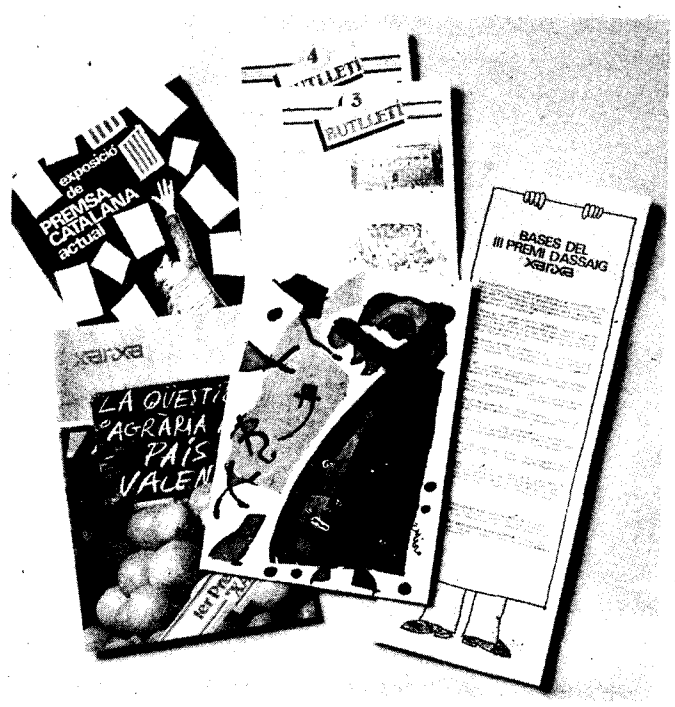
TRADICIÓ, LLENGUA, CULTURA... SÓN PART DE LA NOSTRA VIDA.

Forma part de Xarxa Cultural.

Durant molt de temps la nostra cultura ha estat una desconeguda per a molts de nosaltres.
Ara hem de divulgar-la.
Xarxa Cultural ho fa amb la teva ajuda.
Adhereix-t'hi.
La tevá col·laboració farà que a tots els nivells, populars i intel·lectuals, el nostre poble, la nostra llengua, els nostres costums, tota aquesta heretat de segles que no hem de perdre. sigui valorada.

Aquesta és la nostra tasca.
Fes-la també teva.

Xarxa CULTURAL

XARXA CULTURAL Carrer Ample, 35 - Barcelona 2

Vull fer-me adherent de Xarxa Cultural ☐

Vull rebre més informació ☐

NOM

ADREÇA

CIUTAT

TELÈFON

COMARCA

Si els seus estalvis són petits, raó de més per beneficiar-se del nostre servei "ESTALVI TERCERA EDAT". Tindrà la confiança d'un bon banc i traurà un bon rendiment dels seus diners.

Per a nosaltres, la Tercera Edat és la primera.
I ho demostrem cada dia.

Per poc que hi posi, en traurà molt.

ABE n. 13.774/2 © C de P

BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

b el papa Joan Pau II

oses

nci adorant l'acció i la presència
ofrena al Pare.

a

nifestar la participació, i per
tarem al Camp Nou, en la missa
ben bé això. L'entrada anirà
mens". La lletra d'aquest cant és
l que som els cristians, l'Esglé-
l camí dels homes, però amb
panyats per la llum de Crist, mai
evocació de la Vetlla Pasqual,
s per la "llum de Crist". Un altre
munió: el salm del bon pastor.

Crist és el pastor que ens condueix per camins dreturers, ens alimenta i ens conforta. I Crist mateix ha confiat a Pere i els seus successors el pàsturatge de totes les seves ovelles. El Papa és la imatge universal del bon pastor. També cantarem aquelles paraules de Jesús als deixebles: "La pau us deixo...". Són paraules que ens recorden el sopar del Senyor i les seves aparicions als apòstols. La nostra celebració té quelcom de les dues experiències: és el sopar del Senyor, i és la presència del Ressuscitat sota els vels sacramentals.

Els cants i la música de la celebració seran d'autors catalans. La música va a càrrec d'una cobla, i durant la presentació de les ofrenes, la cobla tocarà la sardana "Davant la Verge", del mestre Enric Morera, plena de solemnitat i de respecte. El mestre Rafael Ferrer ha fet també unes glosses al Cant dels ocells, per tocar-lo la cobla durant la comunió. I al final, què millor que saludar la Mare de Déu amb el Virolai?

5. Cada membre de l'assemblea participa segons la seva situació en l'Església

Com dèiem en començar, l'Eucaristia, és una manifestació de l'Església. Això es verifica en el desenvolupament de la celebració quan cada un dels membres de l'assemblea realitza allò que li pertoca, començant per allò que és més important, i que pertany a tota l'assemblea: pregar, cantar, oferir, combregar, escoltar la Paraula, *professar la fe...! Cal remarcar molt això. Tot el que es fa* per part dels ministres està al servei d'aquesta acció comuna.

La missa del Camp Nou tindrà aspectes significatius en aquest sentit. Per exemple, la introducció a la missa no la farà un monitor, sinó el pastor de l'Església de Barcelona, el cardenal Jubany. És ell el qui presentarà al Papa l'assemblea reunida, i el qui ens exhortarà tots a la participació. Els concelebrants seran un grup de bisbes —*els de Barcelona i els de la Conferència Tarraconense*, amb altres— i una nutrida representació de preveres de Barcelona. Els fidels que vegin reunits els bisbes i els preveres amb el Papa, i els diaques realitzant la seva funció d'assistència i servei a la Paraula i a l'altar, podran adonar-se que aquesta unitat és la imatge d'allò que ells són —tots som ministres de Crist— i allò que ha d'ésser durant totes les activitats pastorals. Els preveres i diaques que no estaran al presbiteri participaran com a ministres de la distribució de l'Eucaristia. També aquesta és una activitat que pertany en primer lloc als ministres ordenats, com a representants que són de Crist per a l'Església.

De l'assemblea reunida procedeixen les ofrenes: el pa i el vi amb l'aigua, i una ofrena simbòlica de la col.lecta que s'ofereix al Papa. Uns representants de l'assemblea, homes i dones, infants i joves, matrimonis i religiosos, en processó, seran la imatge de la col.laboració immensa i anònima que ha portat fins a aquesta festa. Les paraules gravades en la placa que s'oferirà al Papa recorden el text de sant Pau parlant de la col.lecta que ell organitzava en les esglésies per ajudar els cristians de Jerusalem: "*Que el servei d'aquesta ofrena sagrada satisfaci les necessitats* dels sants i sigui una font abundant d'acció de gràcies a Déu" (2 Cor 9,12). És una ofrena, diu també el text, de "l'Església de Déu que està a Barcelona, amb els seus pastors el cardenal arquebisbe Narcís Jubany i els bisbes auxiliars".

La processó de comunió és un altre moment significatiu. ¿Qui dubte que tothom voldria rebre l'Eucaristia de mans del Papa? *Uns quants fidels i uns quants malalts, presents a l'assemblea* com a testimoni de la realitat del sofriment, i com una crida a la companyia i a la misericòrdia, s'acostaran a l'altar. Els altres fidels s'acostaran, amb pietat "sabent i pensant a qui es va rebre", segons la vella fórmula dels nostres catecismes, al ministre de l'Eucaristia més pròxim. Serà el gran moment de repetir individualment allò que el Papa haurà dit durant la pregària eucarística: "Concediu-nos que, els qui rebem el Cos i la Sang de Jesús, plens del seu Esperit Sant, siguem en Crist un sol cos i un sol esperit. Que ell faci de nosaltres una ofrena eterna...!".

6. La mirada del món

Finalment, un aspecte que no podem obligar: la missa del 7 de novembre és una missa especialment oberta al món. Tota celebració de l'Eucaristia està oberta al món; la pregària universal és pregària per tot el món i les seves necessitats, el sacrifici de Crist és per a la vida del món... Però aquest diumenge, tot el món ens mira, espiritualment, i fins i tot materialment, a través de la televisió. Som una assemblea que es deixa examinar per les mirades dels cristians i dels no cristians; som —sense cofoisme— la primera assemblea de l'Església, perquè ens presideix el que és centre de la comunió eclesial. Totes les misses que avui se celebrin, com sempre, faran memòria d'aquest "servent de Déu Joan Pau" que està aquí, presidint-nos. Quina experiència tan *formidable! Quina responsabilitat la de la nostra participació!* No pas per "quedar bé", sinó pel que això significa d'intensitat de vida cristiana, de valoració de l'Eucaristia dominical, de fidelitat a la comunió eclesial... Quina empremta no ha de deixar en tots nosaltres aquest esdeveniment! Quan el Papa ja serà altra vegada a Roma, les nostres assemblees dominicals hauran de recordar aquesta gran assemblea del diumenge 7 de novembre no pas amb nostàlgia, sinó com una referència lluminosa que ens ajudi a progressar en la participació a la missa del diumenge.

Pere Tena

73 oficines
al servei de les comarques
del Barcelonès, el Vallès Oriental
i el Maresme.

CAIXA D'ESTALVIS LAIETANA

Oficines de Barcelona:

Avinguda de Madrid, 60
Tel. 330 05 50

Fernando, 10
Tel. 318 06 43

Gran Via de les Corts Catalanes, 569
Tel. 323 32 31

Calàbria, 267-271, cantonada París
Tel. 322 43 23

Muntaner, 324
Tel. 209 71 55

Berlín, 51-53
Tel. 230 51 35

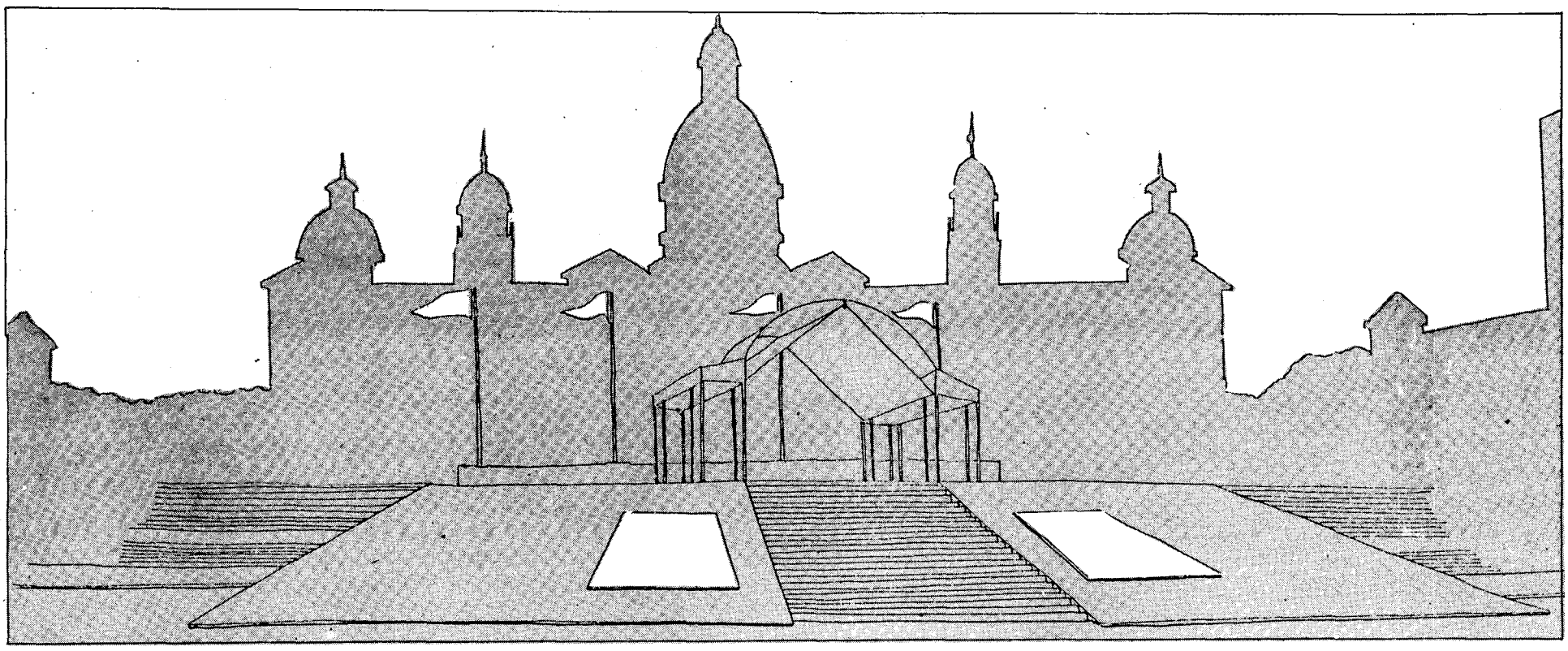
Major de Gràcia, 85
Tel. 237 23 12

Padilla, 286
Tel. 235 54 08

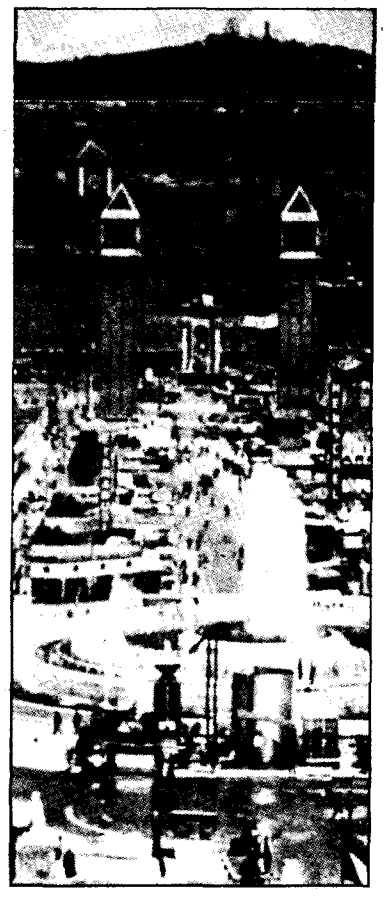
Avgda. de la Verge de Montserrat, 249
Tel. 255 94 62

BENVINGUT!

JOAN PAU II I EL MÓN DEL TREBALL

Montjuïc serà, la tarda del 7 de novembre, la imatge popular i oberta de l'estada del Papa a Catalunya. Faltaran poc dies perquè s'escaigui, precisament, el centenari del naixement de Joseph Cardijn, el capellà belga que inicià, per a l'Església del nostre segle, un gran moviment de recuperació de les seves essències populars. Molts recordarem, enmig de la gernació que, sens dubte, acollirà a Joan Pau, aquelles paraules, inesperades i encoratjadores, que Pius XI adreçà al fundador de la JOC, aleshores vicari de Laeken, barriada de Brussel.les, quan aquest acabà d'exposar-li el seu projecte: "Ja era hora que algú vingués a *parlar-me de la massa i no de les minories selectes!*" I recordarem, també, les grans trobades multitudinàries de joves treballadors amb el Papa que Cardijn promogué, com aquella de 1957, tan significativa per als jocistes d'Espanya en aquells moments difícils... A Montjuïc serà el Papa qui, canviant els papers, ens farà exclamar a nosaltres: gràcies a Déu que, altra vegada, un cristià és capaç de convocar la massa al carrer i encomanar-li la gran esperança de l'Evangeli. Aquest cristià es diu Karol. Woytila i és el successor de Pere, el pescador. No ve dels cenacles ni dels grups de pressió, sinó que ha sortit, com a ell mateix li plau de recordar, de les pedreres de Zakrzowek, i de les calderes de la Solvay a Borek Falecki i a Nowa Huta.

Amb la força moral que la seva trajectòria personal afegeix a la del seu ministeri, el Papa adreçarà, a Montjuïc, un missatge especial a tot el món del treball. Podria ser una bona preparació a aquesta gran trobada popular, fer una lectura reflexiva de la seva carta encíclica "Laborem exercens", precisament dedicada al treball. Com una invitació a aquesta lectura, n'assenyalo a continuació unes quantes idees fonamentals.

Al servei de l'home. Joan Pau ens convida a mirar el treball no solament com una "cosa" sinó també, i sobretot, com a projecció de "la persona". Com a cosa, el treball va esdevenint una tècnica, un conjunt d'instruments que en multipliquen l'eficàcia. Cal que la tècnica sigui sempre una aliada de l'home. A vegades es transforma en adversària, "com quan la maquinització del treball "substitueix" l'home privant-lo de tota satisfacció personal i de l'estímul a la creativitat i responsabilitat; quan treu el lloc de feina a molts treballadors, o com quan mitjançant l'exaltació de la màquina redueix l'home a ser-ne esclau". Però l'atenció cal posar-la per damunt de tot, com a projecció de la persona. Independetment del valor que el treball pugui tenir com a producció, ha de servir per a la realització de la gran vocació de la humanitat: ser persones. D'aquesta distinció entre treball en sentit objectiu, "cosa", i treball en sentit subjectiu, projecció de la persona que el fa, "se'n dedueix una conseqüència molt important de naturalesa ètica: és cert que l'home està destinat i cridat al treball; però, d'entrada, el treball és per a l'home i no l'home per al treball." I se'n dedueix la igualtat fonamental de tots els treballs. "Al cap i a la fi, la finalitat del treball, de qualsevol treball realitzat per l'home —encara que fos el servei més humil, el treball més monòton en l'escala comuna d'avaluació, fins i tot el més marginador— roman sempre l'home mateix."

Denúncia de l'atur. Un fet desconcertant, si mirem tota la família humana estesa per la terra: "mentre resten inutilitzats recursos importants de la naturalesa, hi ha grups sencers de *desocupats o mal ocupats, i innombrables multituds afamades.* Això vol dir que en les comunitats polítiques i en les seves relacions mútues, "alguna cosa no funciona bé i, concretament, en els punts més crítics i de major importància social. Solucions? Correspon a l'empresari "indirecte" que és, en el llenguatge de Joan Pau, tota la societat i, especialment l'Estat, preveure una "planificació global" de la disponibilitat de treball. Una planificació raonable, entesa com "una coordinació justa i racional, dins la qual s'ha de garantir la iniciativa de les persones, dels grups lliures, etc. D'altra banda "el deure d'atorgar les subvencions convenients i indispensables per a la subsistència dels treballadors aturats i de les seves famílies es desprèn del dret a la vida i a subsistència.

Un avís... "La tradició cristiana mai no ha mantingut aquest dret (de propietat) com a absolut i intocable. Contràriament, sempre l'ha entès en el context més ampli del dret comú de tothom a usar els béns de tota la creació: el dret a la propietat privada com a subordinat al dret a l'ús comú, al destí universal dels béns." Els mitjans de producció "no poden ser posseïts contra el treball, ni tan sols ser posseïts per posseir, perquè l'únic títol legítim per a la seva possessió —i això tan si és en forma de propietat privada, com de propietat pública o col.lectiva— és que serveixin al treball". "Des d'aquest punt de vista, doncs, considerant el treball humà i l'accés comú als béns destinats a l'home, no es pot excloure la socialització, en les oportunes condicions, de certs mitjans de producció."

Un altre avís... "Cal tenir present que la simple substracció d'aquests mitjans de producció (el capital) de les mans dels seus propietaris privats, no és suficient per a socialitzar-los de forma satisfactòria. Els mitjans de producció deixen de ser propietat d'un determinat grup social, o sigui de propietaris privats, per a passar a ser propietat de la societat organitzada: queden així sotmesos a l'administració i al control directe d'un altre grup de persones que, malgrat no tenir-ne la propietat, com que exerceixen el poder dins la societat, en disposen..." "Aquest grup dirigent i responsable pot complir la seva comesa de forma satisfactòria des del punt de vista de la primacia del treball; però pot complir-lo malament, reivindicant per a ell el monopoli de l'administració i disposició dels mitjans de producció i no fent marxa enrera ni tan sols davant l'ofensa als drets fonamentals de l'home".

A la recerca de nous camins... Joan Pau no es limita a una actitud crítica. La seva carta apunta sovint a la proposta de solucions. "Pot parlar-se de socialització únicament quan quedi assegurada la subjectivitat de la societat; és a dir, quan tota persona, pel fet del seu treball, tingui ple dret per a considerar-se al mateix temps, "copropietaris" d'aquest gran taller de treball on es compromet amb tothom. Un camí per a conseguir aquesta fita podria ser el d'associar, en la mesura que sigui possible, el treball a la propietat del capital i donar vida a una rica gamma de cossos intermedis amb finalitats econòmiques, socials, culturals; cossos que gaudeixin d'una autonomia efectiva davant els poders públics."

Compromís i esperança dels cristians. En l'última part de l'encíclica, dedicada a la proposta d'elements per a una espiritualitat del treball, el Papa repeteix i ratifica, aquests conceptes del document conciliar Gaudium et Spes: "Els cristians, lluny de pensar que el que fan els homes amb el seu enginy i el seu coratge, s'oposa al poder de Déu, i que la criatura racional esdevé èmula del Creador, més aviat estan convençuts que les victòries de la humanitat són un signe de la grandesa de Déu... El missatge cristià no allunya els homes de l'edificació del món ni els incita a desinteressar-se del bé del seu semblant, sinó que, ben el contrari, els imposa el deure de treballar més".

Els ensenyaments dels Papes en matèria social, de Lleó XIII a Joan Pau II, passant per Pius XI, Joan XXIII i Pau VI... coincideixen en un tret lamentable: els catòlics no en fem cas, desacreditem amb els nostres fets les seves paraules. Tan de bo la visita apostòlica del papa Joan Pau ajudi la nostra comunitat a trencar aquesta mala tradició.

J. Carrera Planas

la bíblia a l'abast

El sacrifici que transforma i fa perfectes

(He 9: 24-28)

Una vegada més cal insistir en el caràcter de recull de textos escollits que té el leccionari dominical de la missa. A través dels tres cicles és proclamada el que podríem dir una antologia de la bíblia. El text sagrat, però, resta molt més ampli i sobretot molt més ric. Això vol dir que els textos de cada diumenge haurien de tenir per a nosaltres una bona càrrega d'invitació a endinsar-nos en la lectura personal de tot el text sagrat. Així començaríem a superar el que alguna persona m'ha indicat més d'una vegada: els fragments bíblics que ens llegeixen cada diumenge afegeixen a la dificultat de comprensió, pròpia del text, la seva condició de retalls. Es clar que a superar aquestes dificultats, i d'altres, hauria de sortir al pas l'homilia. Cal reconèixer, això no obstant, que en *més d'una ocasió, les nostres homilíes* no fan aquest servei al poble fidel. Avui, jo us convido a llegir íntegres els cc. 8 i 9 de la carta als Hebreus. *Aquests dos capítols constitueixen* la part central de l'homília sobre el sacerdoci de Crist i del poble cristià que l'autor ens ofereix en el seu escrit. Es per dir-ho amb *les mateixes paraules* de l'autor, **el coronament de tot el que hem dit fins ara** (8: 1).

Ell és el nostre judici

Comença el c. 8 contraposant la "liturgia" del **nostre gran sacerdot** (v. 6), ***assegut en el cel a la dreta del tron de la majestat de Déu*** (v. 1) i que **oficia en el veritable tabernacle, aquell que no van erigir els homes, sinó Déu mateix** (v. 2), a la de l'antic culte d'Israel, terrenal, merament extern, incapaç d'establir una veritable mediació, fruit d'unes institucions impotents, que es movien en l'àmbit d'una aliança imperfecta i provisional, el principal valor del qual era el de ser *imatge i servir de camí de la nova* aliança vàlidament establerta en Crist, el gran sacerdot dels béns futurs. Es veu així la necessitat d'unes noves *institucions que siguin vertaderament* eficaces. Els sacrificis antics —**la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats** (9:13)— eren un intent de fer-se Déu favorable a l'oferent. Intentaven, doncs, de canviar d'alguna manera l'actitud de Déu. **Ara, però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara** (9: 14). Es la primera i única vegada que el sacrifici canvia radicalment la humanitat que l'ofereix. Crist mort i ressuscitat —sacerdot, víctima i altar alhora— inaugura així la nova *aliança definitivament salvadora.* La seva litúrgia no es mou en un santuari fet de mà d'homes ni és captiva del temps, que exigeix que l'acció sacerdotal es repeteixi constantment. La litúrgia del Crist és radical: **El Crist va ser ofert una sola vegada com a víctima per abolir el pecat** (v. 26). Així **ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres** (v. 24b). Ja no hi ha necessitat de repetir el sacrifici. Més encara, ja no tenim necessitat de santuaris per acostarnos a trobar Déu. La humanitat ressuscitada de Crist és el punt de trobada definitiu dels homes amb Déu. Ha inaugurat, doncs, els temps darrers. **De fet, no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecat** (v. 26). La força del seu sacrifici ha transformat fins i tot la mort. Ell és el nostre judici. **Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici** (v. 27). A partir de Crist, el nostre judici és de resurrecció. La mort ha deixat de ser el taponament de la vida. Per això el sacrifici transformador de Crist té, per dir-ho així, dos temps. El temps de la història —Crist ha passat per la nostra vida— i el temps del retorn —la nostra vida entra en l'eternitat de Déu. Serà el moment de la revelació total. La visió. **Tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l** (v. 28b).

Josep M.ª Aragonès

El Papa parlarà en la nostra llengua

Els sacerdots són encara més o menys políglotes. Tenen el deure de conèixer bé l'idioma del poble en qual exerceixen el seu ministeri. Quanta cura no han de posar en presentar amb un llenguatge just i digne la Paraula de Déu! Abans de la carrera teològica els és exigit l'estudi del llatí. Fins fa pocs anys les classes de teologia solien donar-se en llatí i els deixebles eren capaços de respondre en aquesta llengua i de fer-hi els exercicis escrits. En les facultats de teologia, en molts seminaris i en instituts de formació teològica hom exigeix també l'estudi del grec, per poder tenir una coneixença millor del Nou Testament en la seva redacció original; en molts llocs fan aprendre també l'hebreu, per tal de poder tenir un accés directe als llibres de l'Antic Testament, escrits, gairebé tots ells, en aquesta llengua. El coneixement del grec i del llatí serveixen també per tenir un contacte immediat amb les fonts i els documents de la tradició cristiana i del magisteri de l'Església, començant pels escrits dels Sants Pares i dels Concilis Ecumènics.

El domini del grec ha estat útil per a molts en altres aspectes, sobretot en l'ecumènic, per establir relacions amb el món cristià ortodox en general. El llatí serveix encara de mitjà de comunicació entra molts cristians del món occidental, encara que no hem d'exagerar la importància del llatí qualificant-lo de llengua universal de l'Església, perquè no ho és, de fet; només ho és, en certa manera, de l'Església occidental, la qual precisament, almenys fins ara, denominavem llatina. Els qui diuen que el llatí unia abans tots els cristians catòlics, no tenen raó. La gent d'avui, fins i tot les persones instruïdes de qualsevol parla neollatina, si no l'han estudiat, no entenen el llatí. Imagineu-vos que el Papa pronunciés en llatí tots els discursos que fa o farà durant la seva visita a la península ibèrica!

Hi ha també molts sacerdots que parlen llengües exòtiques. Ho han de fer, per exemple, els missioners que tenen per professió pastoral portar l'Evangeli fins als confins de la terra. La Paraula de Déu necessita els vehicles lingüístics apropiats per arribar a tots els pobles del món; si aquests escolten la Paraula de Déu en els propis idiomes, l'Evangeli els sona com a presència directa de la Revelació i no com a quelcom d'importació.

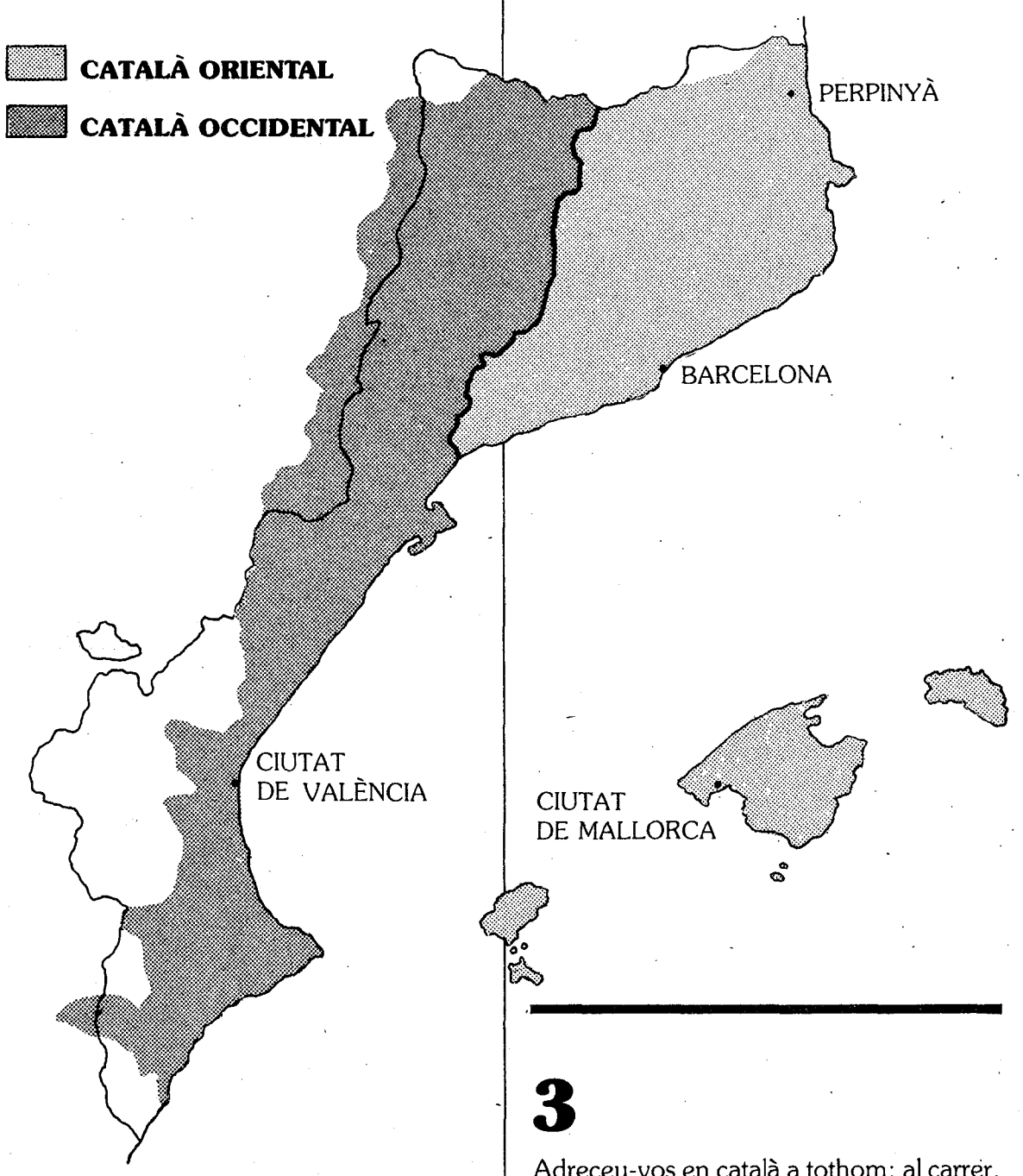
El Papa és el bisbe de Roma. Sigui quina sigui la seva nacionalitat d'origen o de procedència, la seva llengua, com a bisbe de Roma, és l'italià. Podríem potser afegir que com a patriarca d'Occident, càrrec que també li és propi, té encara, com a llengua oficial, el llatí. Però el Papa és també pastor suprem de l'Església universal; com a tal, li haurien de ser pròpies, en principi, les llengües de tots els qui professen la fe cristiana. En els darrers temps els pontífexs romans han fet un esforç digne d'admiració i agraïment quan s'han adreçat, i ho fan encara, en els idiomes respectius als pobles o als seus representants, sigui quan els han visitat, sigui a Roma, quan gent de moltes nacionalitats i llengües han anat a visitar el Papa. Així, per exemple, Joan Pau II ha parlat en japonès, així també digué als irlandesos unes paraules en gaèlic. No diguem que això no té cap importància. La té, no solament perquè és una deferència envers els pobles i les nacions, als quals el Papa s'adreça personalment, sense servir-se d'intèrpret, sinó, de més a més, perquè és un signe. També fou un signe el fet que a la primera Pentecosta cristiana, explicada al capítol segon dels llibres dels Actes, l'Esperit Sant, en baixar sobre els apòstols en forma de llengües de foc, produís el fenomen carismàtic anomenat glossolàlia, és a dir, el do de parlar en diverses llengües. Que el llibre dels Actes ho presenta com un veritable parlar en llengües estrangeres, és prou evident, perquè el text sagrat diu que els qui ho sentien, "esbalaïts i meravellats, deien: ¿No són galileus tots aquests qui parlen? Doncs, ¿com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra pròpia llengua materna?" (Actes 2, 7-8). I la Sagrada Escriptura continua enumerant les diferents nacionalitats presents i que sentien proclamar en llurs llengües les grandeses de Déu.

Això era un senyal profètic del destí universal de l'Evangeli i de la catolicitat (universalitat) de l'Església. Per a nosaltres, que el pastor suprem, un de sol, ens parli en la pròpia llengua materna, com ho fa amb altres pobles, és un signe de unitat com ho és de universalitat, perquè tots els cristians formen una sola Església.

A. Olivar

DECÀLEG DEL CATALANOPARLANT

PEL PROFESSOR DR. TILBERT D. STEGMANN, DE L'INSTITUT FÜR ROMANISCHE SPRACHEN UND LITERATUREN DER J. W. GOETHE-UNIVERSITÄT. FRANKFURT AM MAIN. ALEMANYA FEDERAL.

1

Parleu la vostra llengua sempre que pugueu, especialment amb la família i els amics i coneguts. Feu-vos el propòsit de parlar en català als qui sabeu que us entenen, encara que fins ara els hàgiu parlat en castellà.

2

Sigueu respectuós amb tothom que parla una altra llengua però exigiu que els altres siguin respectuosos amb la vostra.

3

Adreceu-vos en català a tothom; al carrer, per telèfon, al treball, etc. Si us entenen, continueu parlant-los en català, encara que us responguin en un altre idioma.

4

Als coneguts vostres que encara no comprenen bé el català, animeu-los a provar de comprendre'l, parleu-hi a poc a poc i expliqueu-los de tant en tant algunes paraules.

5

Si veieu algú que s'esforça a parlar en català, ajudeu-lo. I demostreu-li que valoreu el seu capteniment.

6

Deixeu de corregir qui no vulgui ésser corregit, però doneu l'exemple de demanar a persones o a entitats autoritzades quines expressions incorrectes cal substituir. Ajudem-nos els uns als altres a mantenir un català viu i bo.

7

Respecteu les diferències regionals del català. Parleu amb mallorquins, valencians, rossellonesos, etc. i coneixeu els accents i mots diferents que tenim tots. Aquesta és la riquesa del català, com de totes les llengües cultes.

8

Feu-vos subscriptor de diaris i revistes en català. I que siguin en la nostra llengua les lectures que feu, els espectacles a què assistiu, els programes de ràdio que escolteu, la televisió que us mireu, etc. Fem allò que havia estat prohibit durant tants anys.

9

Preneu la decisió d'escriure totes les cartes i notes en català. A partir d'avui poseu sempre el vostre nom en català. Ompliu-hi els talons. Feu canviar els vostres papers impressos, els rètols, etc. Fóra ben trist que per estalviar despeses deixéssim de donar testimoni de catalanitat.

10

Exigiu de tothom, fins i tot de les institucions més rutinàries, que us escriguin en català. Feu-ho amablement. No vulgueu perdre temps i nervis lluitant contra els enemics declarats de la llengua del país. Deixeu-los de banda.

Tota persona que defensa la seva pròpia llengua sense agredir ningú, té el dret al seu costat.

ÉS UN TEXT DIVULGAT PER **«AMICS DE JOAN BALLESTER I CANALS»**
DELEGACIÓ D'**ÒMNIUM CULTURAL** - APARTAT 5.069 - BARCELONA

DISSENY DE L'AGUSTÍ - Tel. 310 35 29

La teología católica, hoy

CURSO DE TEOLOGÍA DOGMATICA

En nou volums
publicat sota la direcció de Johann Auer i Joseph Ratzinger
Volum I. Introducción a la teología dogmática, per Johann Auer (en preparació).
Volum II. Dios, uno y trino, per Johann Auer.
624 pàgs., 2.100 ptes.
Volum III. El mundo, creación de Dios, per Johann Auer.
664 pàgs., 1.500 ptes.
Volum IV. El misterio de Cristo, per Johann Auer y Josep Ratzinger (en preparació).
Volum V. El evangelio de la gracia, per Johann Auer
2.ª edic., 308 pàgs., 700 ptes.
Volum VI. Sacramentos - Eucaristía, per Johann Auer
2.ª eidic., 368 pàgs., 700 ptes.
Volum VII. Los sacramentos de la Iglesia, per Johann Auer Joseph Ratzinger.
452 pàgs., 950 ptes.
Volum IX. Escatología, per Joseph Ratzinger
232 pàgs., 680 ptes.
Format: 14 x 22 cm., rústica.

Aquest **Curs de teologia dogmàtica** pretén parar especial atenció a tres aspectes importants del seu ensenyament:

1. Al fonament bíblic de les diferents doctrines, per la qual cosa s'addueixen moltes vegades els textos de la Bíblia en el seu contingut literal.

2. A la història de cada una d'aquestes doctrines, perque és en aquesta història on millor apareixen tant la complexitat del problema com les múltiples respostes que l'home pot donar.

3. A la sistematització interna de la doctrina, perquè les afirmacions dogmàtiques són sempre afirmacions sobre la part d'un tot que, com a tal, representa alguna cosa més que la suma de les seves parts, i perquè en l'exposició de cada un d'aquests aspectes s'ha de mantenir i fer ressaltar la visió del conjunt . L'obra aspira a ser un compendi doctrinal i també un florilegi de punts bàsics per a reflexions teològiques i meditacions religioses, que estimuli tot el que exigeix un autèntic treball creador.

Encícliques del papa Joan Pau II

REDEMPTOR HOMINIS

Amb un comentari de Berhard Häring
ISBN 84-254 - 1100-9-11 x 18 cm. - 148 pàgs. 280 pessetes.

La primera encíclica del papa Joan Pau II situa l'església en l'horitzó de l'any 2.000. Crist, l'home i l'església són els temes centrasls del document, desenvolupats en els capítols: El misteri de la redempció; L'home redimit i la seva situació en el món contemporani; i la missió de l'Església i la sort de l'home. Un comentari del P. Häring, en la present edició, introdueix en els pensaments bàsics de l'encíclica i indica els fonaments necessaris per a la comprensió de les seves declaracions programàtiques.

SOBRE LA CATEQUESIS REDEMPTOR HOMINIS

Amb un comentari d'Adolf Exeler
ISBN 84-254-1155-6 11 x 18 cm. 188 pàgs. Rústica. 350 pessetes.

En llenguatge natural i convincent, i amb gran obertura davant les dificultats de l'Església i el món, el Papa descriu a partir de la seva experiència passada el terme i el camí de la catequesi que avui necessita l'Església pel compliment de la seva missió en el món. Vol introduir-nos a l'alegria de la fe.

EDITORIAL HERDER S.A.
Provenza 388 - Barcelona - 25

LLEIDA

Proposta del Consell Presbiteral lleidatà

Com a mínim un any per preparar-se per a rebre la Confirmació

Lleida.— Recollint les directrius i els compromisos del curs darrer, el Consell Presbiteral ha constatat la importància de programar la pastoral a tots els nivells. Igualment és molt convenient que totes les institucions diocesanes (parròquies, arxiprestats, delegacions, moviments...) facin les seves programacions pastorals anuals tenint en compte, fins on sigui possible, les línies generals de la pastoral diocesana que han estat aprovades aquest curs.

Com un pas previ, d'ordre pràctic, es recomana que cada una de les institucions concreti el seu calendari de les activitats del curs 1982-83, respectant els actes comuns a tota la diòcesi, i, obert, és obvi, a les modificacions que es cregui oportú durant el curs.

Com un servei comunitari, i, per oferir un primer assaig de coordinació general d'activitats diocesanes, es demana a totes les institucions que disposin d'un calendari d'activitats, que l'adrecin al més aviat a la Vicaría de Pastoral, per a poder fer un "planing" del curs actual.

En concretar els objectius d'aquest curs, es tracta de comptar amb les realitats existents en cada lloc, donant continuïtat als objectius del darrer curs, intentant concretar-los segons el que va aprovar el Consell Presbiterial de setembre.

Propostes que presenta el Consell Presbiteral

a) **Objectius pastorals**

1.— El Consell Presbiteral es reafirma en l'acord pres en la reunió del juny del 1982, sobre la necessitat de potenciar, en el ple pastoral d'aquest curs, la catequesi de l'adolescència i de la joventut, a partir, sobretot, de la preparació pel sagrament de la Confirmació.

2.— De cara a fer possible una pastoral de conjunt, sembla necessari que les diverses zones pastorals determinin una edat (començament de l'adolescència, generalment en acabar l'etapa de Bàsica) i una *durada en el temps de preparació, no* inferior a un any.

3.— Fins on sigui possible, en la catequesi de la Confirmació haurien de participar-hi els laics, com una aplicació concreta del seu deure d'evangelització, com a membres que són del poble de Déu. Per a facilitar aquesta tasca, sembla molt necessari l'inici de cursos de monitors i de catequistes, tant a nivell de ciutat, com de zones. Igualment serien necessaris la coordinació i els encontres mutus de catequistes, a exemple del que es va fent en algunes zones.

4.— La Comissió formada per Religiosos/es i membres del Consell Presbiteral, designada en el Consell anterior, per a tractar del paper i la integració dels Religiosos en la pastoral diocesana, estudiarà la conjunció del treball de catequistes de joves i adolescents, realitzat en les escoles i parròquies, amb la finalitat de potenciar i unir la tasca pastoral i diocesana.

5.— La temàtica o matèria de la preparació a la Confirmació caldria fonamentar-la, en línies generals, en els blocs proposats en la ponència: antropològic, teològic, sagramental i moral.

6.— De cara a la post-Confirmació, el Consell Presbiteral veu la necessitat de dedicar una reunió a la reflexió sobre la pastoral de joventut (realitat en el nostre Bisbat, línies teològico-pastorals, pistes d'acció...). De moment el Consell recomana als sacerdots que impulsin la participació en totes les activitats organitzades pels responsables de la pastoral de joventut.

7.— Com a conseqüència i fruit del treball fet l'últim curs sobre "L'evangelització a partir dels sagraments, en especial del matrimoni", i aplegades les experiències fetes, es veu la necessitat de concretar més, per a la nostra diòcesi, un directori sobre la preparació pre-matrimonial (temps, agents o responsables d'aquesta preparació, etc.), i d'oferir, també, materials diversos i concrets per aquesta tasca pastoral.

Animació de la clerecia

8.— Mitjans eficaços i generalment necessaris per a una animació i formació espiritual del Presbiteri Diocesà són: la participació en els recessos espirituals mensuals, els Exercicis Espirituals, les diades sacerdotals i les reunions arxiprestals. En aquestes reunions arxiprestals a més de l'estudi dels temes pastorals, hauria de rerservarse un important espai per a l'oració i per a la reflexió comunitària, sobre les exigències espirituals que es deriven dels treballs pastorals, per al mateix sacerdot.

Seguiment del pla

9.— La Vicaria de Pastoral haurà d'encarregar-se d'urgir i facilitar l'acompliment de les proposicions anteriors.

10.— Particularment, la Vicaría de Pastoral s'encarregarà d'enviar materials per al treball en comú de les reunions arxiprestals. Cada zona estudiarà la forma de dur-les a terme i d'avaluar aquest procés catequètic, com a mínim trimestralment.

El Consell Presbiteral arribà a l'aprovació d'aquestes propostes després de l'estudi de la ponència sobre "La Catequesi d'adolescents i joves en la pastoral diocesana", que previament havia estat presentada a tots els Consellers.

Edita:
EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
C/ Valencia, 244
Tels. 215/ 2739

EDITORIAL REGINA
Edicions Litúrgiques
Agendes, dietaris i articles de pell
VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES
Mallorca, 87-89 ● Barcelona 29

PRESENTEM EL NOU BATUT DE CACAU:

EL GRAN TENTEMPIE OKEY

Un nou batut, nascut d'una fórmula creada per NUTREXPA, S.A.
I això significa: un profund respecte per la qualitat inicial dels seus productes.
Significa: avançats mitjans d'investigació, producció i control.
Significa: 40 anys d'experiència que han fet de NUTREXPA líder nacional en el sector del cacau soluble.

NUTREXPA

Un nou batut elaborat per la CENTRAL LLETERA DE CATALUNYA, S.A. –RANIA–.
I això significa 30 anys demostrant ser uns grans especialistes en el tractament de productes làctis.
Significa: avançada tecnologia, moderníssimes instal·lacions i completíssimes xarxes de distribució.
Significa: que de "OKEY", el nou batut de llet i cacau se'n parlarà... i se'n beurà molt.

Central Lletera de Catalunya, S.A.

RANIA

MMLB

EL GRAN REFRIGERI.

ESPANYA

Declaracions de monsenyor Capmany

La col.lecta del Domund serà entregada al Papa en el castell de Xavier

Madrid.— Dies abans del DOMUND, Jornada Mundial de les Missions, celebrada el dia 24, monsenyor Capmany, President de la Comissió Episcopal de Missions i Director Nacional de les Obres Missionals Pontificies féu les declaracions següents:

—Lema del DOMUND 82?

—El Papa, primer Missioner. La visita del Papa a Espanya ofereix la gran oportunitat de subratllar dues idees bàsiques de les nostres campanyes missionals: primer el caràcter eclesial de les missions, que estan promogudes, orientades i adreçades pel propi Papa, com a Pastor visible de tota l'Església, primer responsable de l'evangelització de tot el món; la qual cosa s'ha palesat en les visites pastorals de Joan Pau II a les Esglésies joves o "de missions" que ell ha ressaltat com especialment cabdals en el conjunt dels seus viatges. Després, la condició de Pontifícies de les nostres Obres Missionals i sobretot de la col.lecta del DOMUND, que és posada a mans del Papa a fi que, juntament amb el que aporten les diòcesis de tot el món, ell ho distribueixi equitativament entre totes les missions sense cap excepció.

—Quin és objectiu fonamental del DOMUND?

—El mateix Joan Pau II ho va dir meravellosament fa dos anys: "sensibilitzar, o sigui, interessar, educar i implicar en la causa missionera tots els fills de l'Església, fent que s'adonin de la perenne validesa del mandat evangèlic, mitjançant una acció coordinada". Aquesta acció —segueix el Papa— "comprèn abans de res l'oració per les missions, després el coneixement i la il.lustració dels problemes que s'hi refereixen, com també la recaptació de les ajudes necessàries". Nosaltres procurem acomplir amb tota l'atenció, aquest pla i desitjaríem ser compresos sempre així.

—Com respon Espanya a les O.M.P.?

—Les Diòcesis d'Espanya responen bé a l'acció d'animació i cooperació missionera que desenvolupen les O.P.M. La sensibilitat missionera tradicional roman i creix, si bé en uns llocs més que en d'altres.

—La col.lecta del DOMUND-82, ¿té alguna característica especial?

—Enguany ha de tenir una nota única: agraïr al Papa la seva visita a Espanya. Jo mateix penso oferir al Papa, a Xavier, els fruits espirituals i la col.lecta del DOMUND d'aquest any, com a expressió de la col.laboració d'Espanya en la seva pròpia obra missional: les Obres Missionals Pontificies, que són particularment del Papa.

avisos

BARCELONA

Centre d'Estudis Pastorals.— Una bona manera de preparar les festes de Nadal és conèixer de més a prop els evangelis que llegirem en les celebracions d'aquells dies. Per això el Centre d'Estudis Pastorals organitza aquest Curset de cinc sessions els dimecres del 10 de novembre al 15 de desembre, de dos quarts de vuit a les nou del vespre. Serà a càrrec del P. Xavier Alegre S.J., professor de Sagrada Escriptura de la facultat de teologia y especialista en els Evangelis Sinòptics. Podeu adreçar-vos a la Secretaria, tel. 317 48 58., C/. Rivadeneyra, 5, 3.ª pl. Barcelona-2.

L'Associació de Viudes de Barcelona.— Celebrà el dia 24 d'octubre la primera Assemblea després de ser acceptats els Estatuts civils per la Generalitat, amb la presentació de la nova Junta per a la seva aprovació. Fins ara l'Associació ha desenvolupat tasques d'ordre espiritual, moral i d'amistat. En el moment actual ha cregut oportú donar un nou impuls a serveis prioritaris socials, formant una Comissió de Treball per a replantejar els problemes reals que pateix la viuda a Barcelona. Aquest estudi servirà per a presentar a la Generalitat les peticions d'ordre laboral, jurídic i econòmic que puguin donar una ajuda a la dona viuda.

Unió Espiritual de Mares.— Dia 24 de novembre, a 2/4 de 6 de la tarda, a Rosselló, 223, conferència sobre: "El Magníficat: salvació i alliberament" a càrrec de Josep Vives.

Fòrum Vergés. Sessió Informativa Extraordinària.— Se celebrà el dijous, dia 18 de novembre, a les 8 del vespre, sobre: "La visita de Joan Pau II a Espanya", Crònica-balanç de la visita del Papa a Espanya. Diàleg, a càrrec de Jordi Piquer pvre., periodista.

Una producció discogràfica excepcional

Dep. Legal B-35.220/82

"Poemas de la juventud de su Santidad Juan Pablo II" compostos per ell mateix

Era pels anys 50 quan el que posteriorment es convertiria en la màxima jerarquia del món catòlic, deixava rera seu un important període de la seva vida per a iniciar-ne un altre de nou i més transcendental dins l'àmbit de l'Església.

En aquell temps KAROL WOJTYLA, (JOAN PAU II) era un capellà polonès que treballava a les mines del seu país, fou en aquells anys de dur esforç quan compongué la major part dels seus poemes. Poemes que posteriorment foren recollits en magnes obres editorials. Aquest fou el punt de partida d'aquesta obra discogràfica, l'escollir una selecció d'aquells poemes i gravar un disc.

El camí per a fer-ho no fou fàcil, innombrables anades i tornades al Vaticà veieren el seu fruit, quan la llibreria Editrice Vaticana, màxim òrgan en la seva especialitat autoritzà aquestes gravacions, que pel seu caràcter poden considerar-se úniques al món.

Un cop aconseguida aquesta autorització —en exclusiva—, es procedí a compondre la música que havia de ser el contingut musical d'aquestes excepcionals composicions.

Per a això res millor que un perfecte treball de traducció, (els poemes originals eren en polonès), i després buscar la música adient.

El resultat no pot ser millor, els poemes formen ja un conjunt: sis dels quals són cantats i els altres sis recitats amb un fons musical d'acord amb el seu sentit.

Una important gravació que compta amb l'aprovació satisfactòria de l'autor dels textos, Joan Pau II, que ha vist com els seus poemes assoleixen d'aquesta manera una nova i important difusió, englobats sota el títol genèric de "LOS POEMAS DE SU SANTIDAD JUAN PABLO II", com són "Los muchachos", "Niños", "El obrero de la fábrica de armas", "La madre", "Los ciegos", "En memoria de un compañero de trabajo", y així fins a dotze.

Una gravació única amb el vist i plau, ja no solament d'aquest autor d'excepció sinó amb la consideració de les més altes esferes de l'Església Catòlica.

RESIDENCIA GERIÀTRICA
"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions solelloses, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Unicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

EL PAPA A CATALUNYA

• • •

Per a viure en profunditat la visita del Vicari de Crist

• • •

Exposició de les obres editades per B.A.C. (Biblioteca d'Autors Cristians) al voltant de la figura de **JOAN PAU II**

• • •

Escrits de Karol Wojtyla

• • •

Discursos, al.locucions, missatges i obres espirituals, etc.

• • •

Viatges Apostòlics del SANT PARE

• • •

Tot això ho trobarà a la llibreria

LA HORMIGA DE ORO * BARCELONA *

LA HORMIGA DE ORO
Avgda. Porta de l'Àngel, 5

L'ESPEREM

CASA FUNDADA EN 1885

Bodegas PEDRO ROVIRA

el fruto de tres generaciones

Casi un siglo engrandeciendo, tierras, viñas y bodegas.

Conservando, generación tras generación, toda la esencia de su artesanal cuidado, los grandes vinos Pedro Rovira son el fruto de un deseo. Un valeroso empeño en ofrecer un vino con auténtica clase. Que esté presente en cualquier buena mesa, por exigente que sea. Su garantía, es el sólido prestigio de las Bodegas Pedro Rovira.

Las campanas de la iglesia son testigos de la historia.

Una historia que se remonta al siglo pasado, cuando en 1890 nace el primer Pedro Rovira, fundador de la dinastía que ha hecho del vino, una obra de continuidad familiar, con la misma ilusión y entrega como cuando se abrieron por primera vez las puertas de aquellas bodegas.

De la seriedad, el esmero y el empeño, nace un bouquet.

Desde que el primer Pedro Rovira fundara en una de las importantes zonas vinícolas de Catalunya, unas pequeñas bodegas, donde el tiempo no se contaba por horas sino por buenas añadas; hasta llegar a las grandes bodegas de hoy, ha pasado casi un siglo, un largo período de entrega familiar dedicado por entero al cuidado de sus propias cepas. Pero con

la misma seriedad, el esmero y el empeño, cada generación ha sido fiel a su compromiso: "Elaborar un gran vino que nacerá en barricas y se criará, con el tiempo justo, en botellas". Como debe ser. Porque es así como el vino posee todo el esplendor y el misterio de su magnífico bouquet.

En la oscuridad de la bodega.

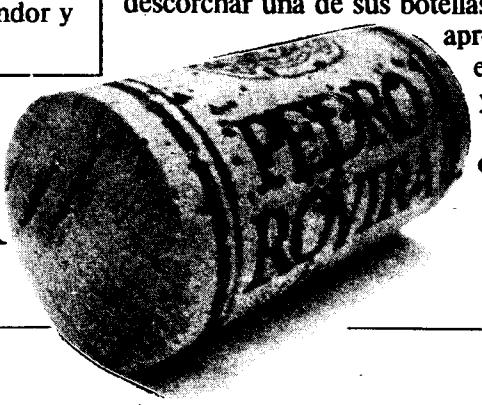
Y con sólo la luz de una inocente vela, los colores de los vinos adquieren un tono especial, un atractivo que transporta, con una simple mirada, a un cúmulo de sensaciones difíciles de explicar...

Mientras contemplamos la variedad de matices que el vino puede tener, a través del fino cristal de una copa sin dibujos ni grabados, casi se llega a catar el bouquet seco y aromático, agradablemente afrutado de un joven vino blanco.

O quizá podamos percibir el sedoso y equilibrado sabor de un buen tinto, envejecido en barricas de roble americano.

En los rosados, elaborados con uvas de Garnatxa y Carinyena, se adivina su aroma y su frescura. Su joven sabor permanentemente afrutado.

Y es que, conocer al vino es un arte que se adquiere paso a paso, pero que sutilmente va enriqueciendo el saber, para poder llegar a valorar, la atención y el esfuerzo que Bodegas Pedro Rovira, pone en el cuidado de sus grandes vinos; para que usted, al descorchar una de sus botellas, pueda apreciar todo el aroma y sabor de su noble carácter.

Grandes Vinos PEDRO ROVIRA

La Solera de una Familia

© PUZZLE / Pedro Rovira

llibres

Un llibre sorprenent

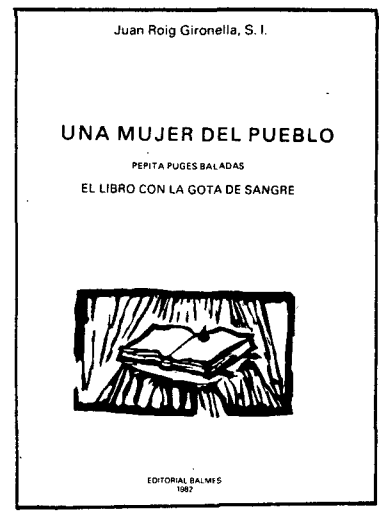
Es una font de sorpreses la lectura i contemplació d'aquest llibre, obra pòstuma del Pare Roig Gironella.

El primer impacte es rep en constatar que "una dona del poble" —aquest és el títol del llibre— ha estat portadora, precisament en la tercera part del segle vint, d'unes virtuts i d'uns carismes que probablement no consten en molts dels sants avui canonitzats. Perquè una persona que "venia verdures en un mercat, pujava a l'autobús, agafava el metro" —segons el magnífic PORTIC de Flora de Sagarra— estigui aureolada amb tantes manifestacions de santedat, veritablement és una autèntica sorpresa.

El segon te l'emportes en comprovar com el Pare Joan Roig i Gironella, jesuíta eminent, acostumat a tocar temes d'alta filosofia, col.laborador de congressos internacionals director de revistes i d'altres institucions, resolgui el problema de biografiar una vida —que ell havia dirigit uns anys— amb un poder de síntesi admirable. Puix que des de "la seva vida espiritual, començà als quatre anys" fins a l'últim paràgraf de la seva vida espiritual, que es refereix a l'Amor" en poques pàgines —menys d'un centenar— posa als ulls del lector una quantitat de fets impressionant.

Però no acaba aquí la cosa: la tercera sorpresa se l'emporta l'espectador per la presentació del llibre: F. Macedonski-Cantemir, una artista procedent de la Reial Acadèmia Rumanesa, ha il.lustrat el llibre amb una profusió de gravats i dibuixos d'alta qualitat, que el fa mereixedor de l'admiració de tots, i més que més els artistes que poden qualificar-lo millor.

En resum, tal com manifestà el Pare Francesc de P. Solà, en presentar-lo a la Balmesiana, el dia 14 del passat octubre, davant d'un selecte públic barceloní, és un llibre que es mereix,

no solament llegir-lo sino meditar-lo, puix es tracta de posar en coneixement del poble català una vida d'una dona del poble que mereix la màxima atenció —i imitació— de tots.

Joan Ribera

(1) "Una mujer del Pueblo", editorial Balmes, Juan Roig Gironella S I. Ilustrado por F. Macedonski-Cantemir.

música

La Cobla

La paraula Cobla prové del llatí COPOLA, que significa unio o conjunt. Es tracta, doncs, d'un conjunt instrumental per executar una determinada música. Avui, es denomina així al conjunt, normalment d'onze músics, que amb uns determinats instruments (deu de vent, un de corda i un de percussió), interpreten la sardana, així com altres danses populars catalanes.

La Cobla, com a conjunt musical ve de molt antic i els seus instruments han variat, sobretot a partir de mitjans del segle XIX. En el segle XIV ja hi ha joglars constituïts en forma de cobla, en la qual, a més del flabiol i el tamborí, hi figura la cornamusa o la tarota, avui coneguda pel tible. Aquest tipus de cobla va durar fins que s'implantà la reestructuració plantejada per Pep Ventura. A partir d'aquí es modifica la tenora, i se li dóna un paper primordial. Hi afegeix també les trompetes, els fiscorns i el contrabaix, malgrat les divergències d'opinió, i que ha acabat com element vital per portar el compàs de la cobla i el ritme de la dansa.

1. Trompetes
2. Trombó
3. Fiscorns
4. Contrabaix
5. Flabiol i tamborí
6. Tibles
7. Tenores

Dels vuit músics que toquen els quatre instruments duplicats (trompetes, fiscorns, tibles i tenores), les que tenen la senyal (*), són els anomenats "primer trompeta"... etc, els quals són millors que els altres quatre i, per això toquen la part més difícil de cada sardana. Veiem que de cada parella d'instruments iguals, els "primers" són els qui es troben més al centre de la cobla.

racó del llenguatge

El plànol i el planell

Sempre he criticat aquells que són exhibicionistes del llenguatge. Vull dir els que no tenen altra preocupació que omplir-se la boca amb mots insòlits i virolats que farien goig en un context acurat però que al costat de pèssimes construccions i flagrants barbarismes, detonen de mala manera.

I encara sort si l'exhibidor sap ben bé el significat dels mots que fa lluir com mirallets, perquè també es dóna el cas dels qui, equivocats o distrets, col.loquen les troballes lingüístiques a tort i a dret sense escatir-ne el veritable abast. Com aquell poeta que parlava de miserere pensant-se que volia dir misèria. O com el matrimoni de rics de nou acabats d'arribar de Venècia que explicava, un d'ells, que havia navegat pels canals amb pèrgola, mentre l'altre el corregia i li deia que no, que no, que va ser amb gàrgola.

Això són errors individuals que serveixen com a acudit i que, probablement, mai ningú no els repetirà. En canvi, n'hi ha d'altres que han fet fortuna i s'han tornat col.lectius perquè la majoria els propaga i perpetua.

Un d'ells és el d'anomenar planells a les representacions sobre paper de territoris més o menys extensos, més o menys poblats.

Agraeixo al senyor Frederic Rabassa, de Barcelona, la tramesa que m'ha fet d'una fotocòpia d'una pàgina del número 484 de la revista infantil "Cavall Fort" on es veu un dibuix de la Pilarín Bayés que representa l'arquitecte i enginyer Cerdà mostrant el plànol de l'Eixampla de Barcelona a les autoritats per a la seva aprovació i als paletes i manobres per a la seva realització. Aquest dibuix és encapçalat amb unes lletres grosses que diuen: Planell de Barcelona.

Si hem de fer cas del diccionari planell queda definit com: indret pla i elevat. I plànol com: representació sobre una superfície plana de la disposició d'una ciutat, edifici, parc, etc.

Ja veieu, doncs, com és d'impropi parlar del planell de Barcelona. Vull insistir en la gran difusió d'aquest error perquè jo l'he sentit en boca de directors d'escola de Formació Professional, de professors i he vist exposicions amb treballs dels alumnes declarats d'aquesta manera. També són innombrables els qui entren a comprar les guies cartogràfiques de l'Editorial Alpina i demana el planell de la Pica d'Estats o el del Montgrony.

A Mataró tenim, cada any, l'aplec de can Bruguera dels Planells, i aquí sí que el mot hi quadra, perquè són uns terrenys plans, situtas en la muntanya més propera, des d'on es domina tota la ciutat i el mar i els pobles costaners veïns.

Perles ortogràfiques

Al carrer Vergara, a Barcelona, hi ha un gran indicador oficial que diu i assenyala el Passeig de Grăcia. La lletra **a**, si s'escau que vagi accentuada sempre és amb accent greu. Així: Passeig de Gràcia.

costums i tradicions

Diendes sobre el Purgatori

El tema de les ànimes del Purgatori obliga a ser meditat o tractat quan s'arriba al mes de novembre, car aquest s'inicia amb la commemoració dels fidels difunts i tot ell els hi és dedicat.

De les ànimes i d'alguns costums i tradicions a elles referits, ja n'hem tractat altres anys puix que ja comencem a tenir solera, gràcies a Déu. Avui, si us plau parlarem del Purgatori.

És dogma de fe l'existència del Purgatori. No anirem ara a escatir —ni és la nostra feina, ni estem capacitats per a fer-ho— les raon teològiques, ni exegètiques —Macabeus, primera carta als Corintis, Apocalipsis...— que abonen la creença i el dogma. Nosaltres estem més a ran de terra i volem recollir el que en diu i en pensa el poble.

Partim de la situació. Hom està despistat, perdut. Del Cel, o de la Glòria la gent en parla com d'un lloc situat més amunt del cel astronòmic. En un full de caràcter adoctrinador, del temps de la literatura de canya i cordill, titulat "Explicació de la Glòria del Cel" es diu: "És la part de l'edifici / a mà dreta del Judici...".

En altre full d'aquesta natura, inclosos ambós en la categoria de romanços, dedicat a la "Consideració de les penes de l'Infern", tampoc no es veu massa clar on és aquest lloc de condemnació eterna. "En lo Infern no hi ha portal / per eixir; puix ses cavernes / les tanquen tres claus eternes: / Mort, Judici i la Infernal...".

La gent situa l'Infern en un lloc cavernari, en el centre de la Terra. Tant del Cel com de l'Infern hi ha un extens camp folklòric. mentre que del Purgatori no se'n diu gairebé res, llevat que els dimecres i els dissabtes, segons piadosa creença hi baixa la Mare de Déu del Carme, tira un escapulari a les ànimes escollides i les estira cap al Cel.

Referent a la seva situació, hom diu que hi ha, a l'altre món, tres portes. La del Cel, guardada per sant Pere, la de l'Infern per dimonis i una al mig, verda o blava on s'hi pot entrar sense cap mena de protocol, ni de comprovació en els llibres-registres: és la del Purgatori.

Ja és sabut que es tracta d'un lloc de trànsit on les ànimes dels justos es purifiquen —encara que hagin mort en estat de gràcia— abans d'ésser admeses a la Glòria. En el Purgatori estan privades de la visió de Depu, però tenen la certesa de gaudir-ne algun dia. És un camí necessari. El full dessús dit sobre el Cel diu: "Suposat que ha de pujar, / o bé des del consistori / o bé des del Purgatori, / dalt al Cel, a descansar..."

Una altra creença assegura que en el Purgatori no hi ha portes i que cada any, des de les dues de la tarda del dia de Tots Sants, fins a la mateixa hora del de difunts, les ànimes poden anar a casa dels familiars i comprovar si aquests es recorden d'elles. Si ho fan ja poden pujar al Cel directament; si no, han d'esperar un altra any en el Purgatori.

Cal, doncs, pregar molt per elles.

Esteve Busquets i Molas

Som la CAIXA DE CATALUNYA

PRÉSTEC HABITATGE AMORTITZACIÓ LLIURE

COMPTE FAMILIAR

Vetllem per la seguretat familiar

PRÉSTEC HABITATGE-AMORTITZACIÓ LLIURE

li permet

- comprar l'habitatge familiar.
- fixar la quantitat mensual a retornar, equivalent al «lloguer» que més li convingui.
- Amortitzar quan i com vulgui, fins i tot al final del termini, o sigui, als 21 ANYS.
- Pagar només el 16,50 % d'interès, sense diferencials ni altres càrregues.

•A MÉS, SI VOSTÈ ADMINISTRA L'ECONOMIA DE LA SEVA LLAR MITJANÇANT UN "COMPTE FAMILIAR", LI GARANTIM, GRATUÏTAMENT, L'AMORTITZACIÓ DEL CAPITAL PENDENT, COM BENEFICIARI D'UNA ASSEGURANÇA DE VIDA, FINS ALS 60 ANYS.

És un oferiment exclusiu de la

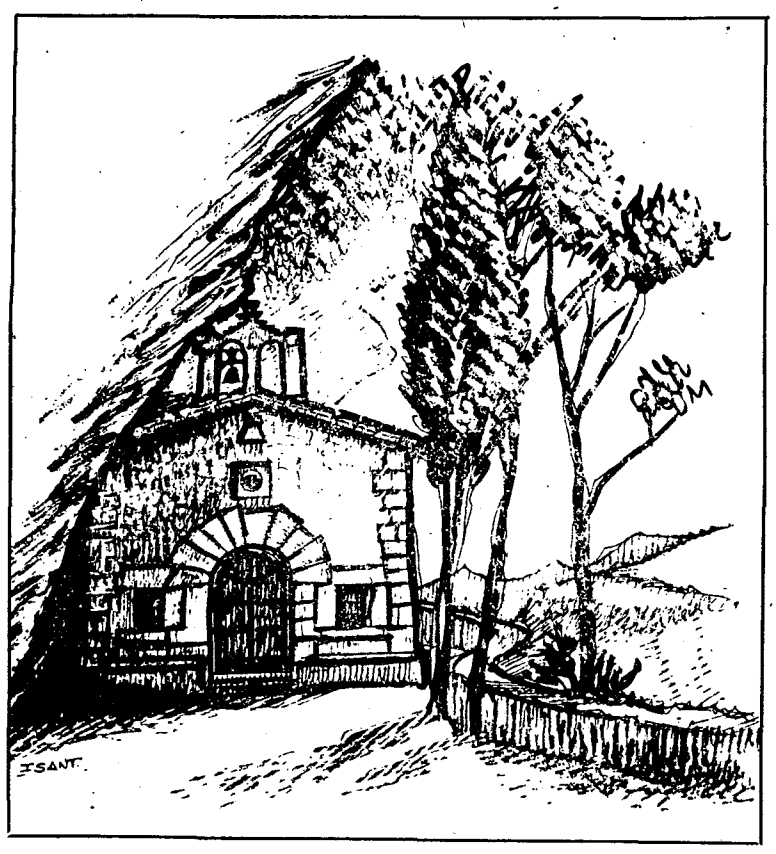
CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

Central: Plaça Antoni Maura, 6 · Barcelona · i 417 Oficines a Catalunya

Madrid: Hermosilla, 80, / Gral. Diaz Porlier

València: Ruzafa, 8

TROBADA EN MEMÒRIA DELS EXCURSIONISTES MORTS

El Foment Excursionista de Barcelona convoca com cada any totes les entitats excursionistes i afeccionats muntanyencs a l'acte que el 14 de novembre se celebrarà al santuari marià de l'Abellera, ermita bastida l'any 1570 incrustada en una cinglera a 1020 metres aprofitant una cova que havia sevit d'aixopluc als ermitans del Montsant. Des d'allà hom domina gairebé tot el Camp de Tarragona. Al interior si venera la imatge de la Mare de Déu de l'Abellera.

El motiu de la trobada és celebrar el XIV Concurs fotogràfic essent la temàmica el lloc i els actes que se celebrin dintre les rodalies del Santuari els dies 13 i 14 de novembre.

Els actes en concret del diumenge 14 seran: a les onze Acte Cívic en el pla que hi habia abans del Santuari.

A les 12,15 Missa oficiada ple Pare Joan Botam i Casals.

BENVINGUT SANT PARE!

VIAJES INTERNACIONAL EXPRESO en la seva especial atenció al Sector Religiós és present en els grans esdeveniments, organitzant peregrinacions i viatges per a parròquies, congregacions, col.legis religiosos i associacions seglars i,

SALUDA RESPECTUOSAMENT I MOLT CORDIALMENT A S.S. EL PAPA JOAN PAU II EN LA SEVA VISITA A ESPANYA

VIE

VIAJES INTERNACIONAL EXPRESO

AGENCIA DE VIAJES. GRUPO A. TITULO 2 - FUNDADA EN 1926 - MEDALLA AL MERITO TURISTICO 1963

Ara la seva nova oficina de:
Rambla de Catalunya, 11
Tels. 302 45 08, 302 46 58.
Barcelona - 7

Exercicis espirituals per a capellans, dirigits pel jesuïta pare Leopoldo Francés del Castell de Xavier (Navarra) del 15 al 20 de novembre del 1982. Per a informació i inscripcions: Casa Espiritual pare Claret de Vic, Ronda Sant Domènec, 5. Tel. 885 05 44.

moviment RIALLES de Catalunya

Arriba a les Terres del Ebre

El "Moviment Rialles de Catalunya ha iniciat el que ha d'ésser l'onzè any de la seva existència. Com es recordarà, el juny passat se celebrà a Terrassa —el seu lloc d'origen— l'Aplec Rialles 1982 que commemorava, amb nombrosos actes, el 10è. aniversari d'aquest moviment destinat a proporcionar espectacles adients a la mainada.

La temporada anterior, 1981/82, es va cloure amb un balanç de 111.548 espectadors que assistiren a les 245 sessions "Rialles" organitzades a 19 poblacions de Catalunya gràcies al treball dels grups "Rialles" constituïts a cada localitat.

Per a la temporada que ara s'inicia es preveu que el nombre de sessions s'acosti a les 300 el que, ben segur, permetrà superar, de molt, el nombre d'espectadors en relació a la temporada anterior. De la progamació prevista d'octubre de 1982 a gener de 1983, primer període de la nova temporada, cal remarcar que s'inclouen 68 representacions de teatre i titelles, 28 de cinema i 39 de temes diversos: pallassos, mim, dansa, música, màgia, festes populars, etc.

D'entre els objectius que s'ha proposat el "Moviment Rialles de Catalunya" per a aquesta temporada, mereixen ser destacats els punts següents: continuar treballant per la millora de la qualitat dels espectacles, donant un lloc preferent al teatre per a nois i noies; un programa experimental a les comarques del Baix Ebre, Montsià, Terra Alta i Ribera d'Ebre en vistes a promocionar "Rialles" en aquests llocs; obrir les activitats dels grups "Rialles" al màxim de públic possible, interessant-hi la gent dels barris de les ciutats grans; aconseguir una estabilitat pel que fa a les subvencions donat el caràcter sempre deficitari d'aquesta mena d'activitats. En aquest sentit cal remarcar les subvencions atorgades als grups "Rialles", durant l'any actual, per part del Servei de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya, la Caixa d'Estalvis de Barcelona, Òmnium Cultural i la Diputació de Girona pel que fa als grups d'aquella demarcació.

Del cost dels serveis centrals de coordinació i promoció se'n continua fent càrrec Òmnium Cultural, associació que acollí "Rialles' des dels seus inicis i dintre la qual el "Moviment Rialles de Catalunya" és una delegació funcional.

Finalment, cal recordar que "Rialles" continua col.laborant amb Cavall Fort i Drac Màgic en la tasca de doblar al català pel.lícules per a nois i noies; és recent encara l'estrena a Barcelona de la pel.lícula "El fantasma de l'avió". Per aquesta tasca continuada al servei dels infants fa poc l'Ajuntament de Barcelona atorgà a les tres entitats promotores dels doblatges el Premi Ciutat de Barcelona de Cinema.

la sardana i la dansa

"Homenatge a l'Andreu de Mollet"

Edigsa acaba d'editar un disc de llarga durada amb un recull de sardanes sota el títol genèric d'"Homenatge a l'Andreu de Mollet", enregistrat per la cobla La Selvatana. Es tracta d'una selecció de deu sardanes dedicades a Andreu Oliveres, també conegut com l'Andreu "camisa groga" o, senzillament com l'Andreu de Mollet; un personatge certament popular que porta la sardana al moll dels ossos.

Tret de la sardana de Francesc Mas Ros titulada "l'Andreu de Mollet", ja enregistrada anteriorment en disc, les altres nou composicions que integren aquest nou àlbum són inèdites, discogràficament parlant. Els títols i autors d'aquest disc són, doncs, "l'Andreu de Mollet", de Mas Ros; "Montse", de Josep Mª Boix; "l'Andreu i en Josep", de Ramon Vilà; "Els dos Andreus", de Jordi Beumala; "l'Andreu camisa groga", de Josep Auferil; "l'Andreu sardanista", de Jaume Bonaterra; "Aquella parella de Mollet", d'Artur Rimbau; "l'Amic Oliveras", de Francesc Gutsens; "Per tú, Andreu", de Francesc Mas Ros; i "l'Andreu petit", de Josep Mª Boix.

SARDANES A LA RÀDIO I LA TELEVISIÓ.— La presència de la sardana als mitjans de comunicació és notícia. Per una part, cal remarcar que el darrer cap de setmana s'ha iniciat la dotzena edició del certamen radiofònic "La Sardana de l'Any", que arriba a tot el món sardanista a través de Ràdiocadena a Catalunya" i per una xarxa de quinze emissores de ràdio. De bell nou, aquest certamen dedicat a la divulgació de les noves composicions sardanistes ha iniciat la seva singladura radiofònica que l'ha de portar a l'elecció, per votació popular, de "La Sardana de l'Any" en una gala que ja està previst de celebrar la primavera vinent, a Santa Coloma de Farners.

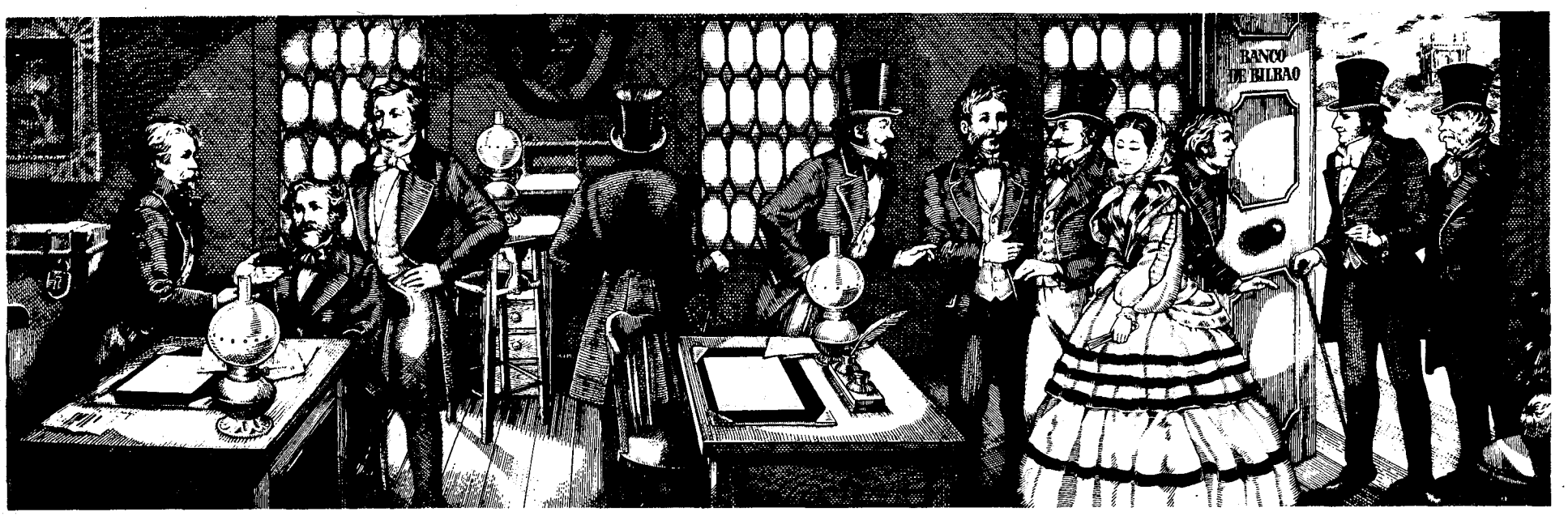
Per altra part i abundant en la notícia de la inclusió de la sardana al programa "Gent d'aquí" que s'emet pel Circuit català de Televisió Espanyola, avui podem remarcar l'enregistrament que ha realitzat la cobla-orquestra "Melodia" i l'Esbart Pau Casals del Vendrell i que està previst s'emeti el dia 13 de novembre, a dos quarts de dotze del matí.

CONCURS

La COLLA SARDANISTA RETORN de Vilanova i la Geltrú convoca el 3é CONCURS INDIVIDUAL DE SARDANES REVESSES, premi PARTICEL.LA D'ARGENT i vàlit pel Campionat de Catalunya; pel día 14 de novembre de 1982, a les 10 del matí, al'Aula Cultural de la CAIXA D'ESTALVIS DEL PENEDÉS, de la Rambla del Castell.

A 2/4 d'una del migdia, i al mateix lloc, Audició de Sardanes. Per inscripcions: 1 hora abans del Concurs."

A la primera oficina del Banc de Bilbao (1857)...

...no hi havia telèfon (1876), ni màquines d'escriure (1868), ni telex (1933), ni ordenadors (1946), ni fotocopiadores (1960). Ni tan sols llum elèctrica (1879).

BB BANCO DE BILBAO

125 anys

escacs

Per Jaume Mora

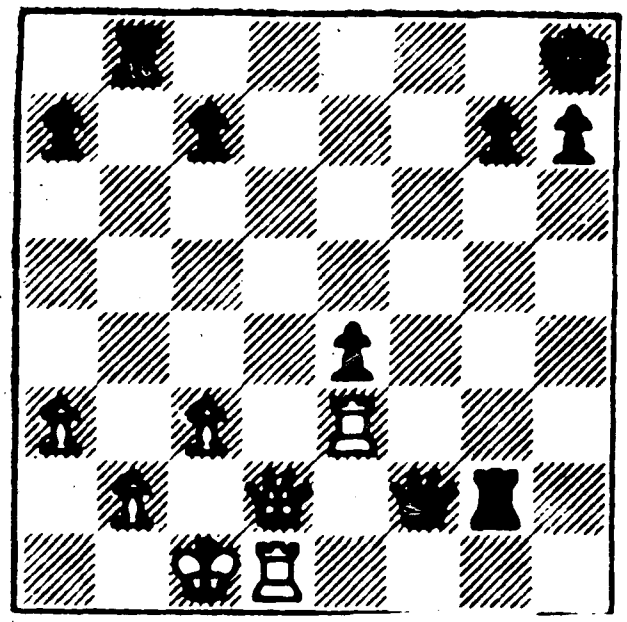

Diagrama 37

Blanques juguen i guanyen

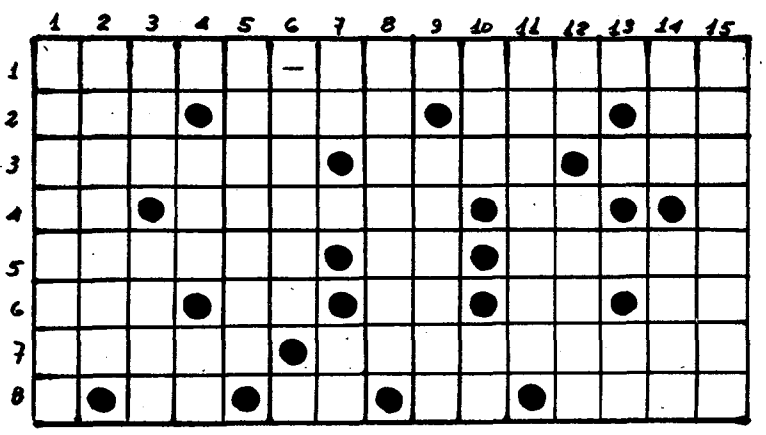
Una jugada de desviació. Senzilla.

Solució al Diagrama 36

1... Ab6 x f2 +; 2. Rglxf2 (Rgl-hl Af2-h4) De6-b6 +; 3. Rf2-e2 Ta8-d8; 4. Dh3xh6 + Rf8-38; 5. Dh6-h8 + Re8-d7; 6. Blanques abandonen.

encreuats

Per Rosa Collell

Horitzontals

1.— Llibres de la Bíblia.— 2.— Apòstol dels gentils. Afecte. Onada. Acabament d'infinitiu. 3.— Regal, obsequi. Cert. Sigles d'una agència portuguesa d'informació. 4.— Abreviatura de sant. Home al que St. Pere va tallar una orella. (Al revés nom de lletra grega usat en matemàtiques per a designar la relació de la circumferència al diàmetre. Consonant. 5.— Antiga unitat monetària de Grècia. Abreviatura de litre. Guardó. 6.— Líquid untuós. Vocals. (Al revés i en castellà pronom). Vocal repetida. (En llatí, i). 7.— Natural d'un estat europeu. (En femení, relatiu a l'espasme). 8.— Consonant. (Al revés, queixa). (Al revés, aliment: contracció. (Al revés, lloc on visqué Pau una temporada, després de la seva conversió.

Verticals

1.— Els dotze que Jesús va escollir. 2.— Territori d'una tribu que llindava amb les de Isacar i Zebuló. 3.— Esposa de Booz. El metall més lleuger de tots. 4.— Conjunció. (En castellà, nom de lletra.) (Al revés, ocell.) 5.— Aquella dona de tanta fe de la que ens parla l'Evangeli. 6.— Estat insular d'Europa. Preposició. 7.— En música, mes agut o més greu. Cent. Crit d'atenció. 8.— Coma del macís de Vaqueira. 9.— Consonant. Vasta i erma planura. 10.— Superfície descrita per la revolució d'una circumferència al voltant d'una recta i a l'exterior d'ella. Contracció. 11.— Herodes. 12.— Membre del cos humà. Població del Lluçanès. 13.— Vocal. Vocal. Vocal. (En castellà, anar.) 14.— Nen. Capital espiritual del món islàmic. 15.— Les tres persones divines.

Solució

Horitzontals

1.— Apòstols.— 2.— Naftalí. 3.— tuR. Liti. 4.— i. Eme. uA. 5.— Canarea. 6.— Malta. A.— 7.— To. C. Ep. 8.— Ercules. 9.— S. Estepa. 10.— Tor. Al. 11.— Antipas. 12.— Ma Prats. 13.— E.A.E. Ir. 14.— Nin. Meca. 15.— Trinitat.

Verticals

1.— Antic Testament. 2.— Pau. Amor. Ona. Ir.— 3.— Ofrena. Cert. A.N.I. 4.— St. Malcus. ip. N. 5.— Talent. Lt. Premi. 6.— Oli. e.a. IE. AA. et. 7.— Litua. Espàstica. 8.— S. iA. aP. Al. sraT.

filatèlia

Per Enric Graupera

El 27 de novembre del 1975, el Vaticà posà en circulació una sèrie de segells commemorant el II Centenari de la mort de Sant Pau de la Creu. Consta de tres segells: 50, 150 i 300 lires. El de 50 lires representa la primera Casa dels Pensionistes en el Monte Argentario; el de 150, el retrat del Sant, obra d'en Giovanni della Porta, juntament amb l'emblema de l'Orde; el de 300, la Basílica romana de St. Joan i St. Pau, on està enterrat el Sant.

Sant Pau de la Creu va néixer a Ovada (Ligúrica), el 1694, i morí a Roma el 1775. Als Països Catalans és conegut amb el nom de Paolo Francesco Dansi, fundador dels Pasionistes. Redactà les Constitucions a l'edat de 24 anys. Al 1721 anà a Roma, però no fou rebut per Benet XIII fins el 1725. Ordenat sacerdot el 1727; fundà el convent d'Orbetello (1737). Casa-mare dels pasionistes.

trencaclosques

És un monument important. Però, quin és?

Si aconseguiu reconstruir la fotografia, evieu-nos-la.

Entre totes les respostes encertades sortejarem setmanalment dues places gratuïtes per a un dels nostres Viatges Culturals que organitzem d'octubre a maig.

El sorteig es farà entre totes les respostes encertades corresponents al trencaclosques del penúltim número per tal de donar temps a l'enviament de les respostes.

Pistes per resoldre el trencaclosques:

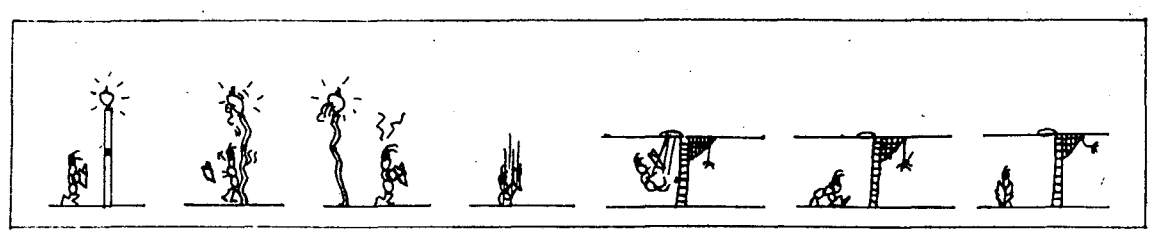
Monestir-església parroquial (Conflent).

Solució al trencaclosques del n.º 161:

Sant Pere d'Abrera (Baix Llobregat).

Resposta premiada: Aglibert Camps Pujolà, c/. Galvani, 106, Terrassa, Barcelona.

DIUMENGE 7

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

8.24 APERTURA I PRESENTACIÓ
8.25 VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
11.45 ANGELUS des de la Sagrada Família de Barcelona.
12.30 MIRAR UN QUADRE
12.50 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.30 ULISES 31
16.05 VIST I NO VIST
16.30 DIBUIXOS ANIMATS
16.55 VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
19.30 AVANÇAMENT ESPORTIU
19.55 RASGOS: "Mikis Theodorakis".
21.00 NOTICIES
21.15 RESUM VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
21.45 PROXIMAMENT
22.00 VIST I NO VIST (Segona part.)
22.30 EL SEU TORN
23.30 ESTUDI ESTADI
00.30 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

DEGUT A LA VISITA DEL PAPA LA PROGRAMACIÓ CORRESPONENT A AQUEST DIA SOFRIRÀ MODIFICACIONS PEL QUE S'ANUNCIARÀ DEGUDAMENT.

CIRCUIT ESTATAL

15.28 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.30 LES AVENTURES DE DOS NENS A L'ÀFRICA
16.30 ELS GRANS DESERTS
17.30 LA PORTA DEL MISTERI
18.30 BUSTER KEATON
19.00 ZARABANDA
20.00 REESTRENO
21.30 VIDUA PERO MENYS
22.00 LLARGMETRATGE: "Stromboli". (1949)
23.35 COMIAT

DILLUNS 8

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

10.16 VISITA A ESPAÑA DE S.S. EL PAPA
10.30 RESUM VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
15.00 TELEDIARI
15.35 AMB SOLERA
16.05 AMUNT I AVALL
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DIBUIXOS ANIMATS
19.30 ANIMALS, ANIMALS, ANIMALS
20.00 POBLE DE DEU
20.30 CONSUM: "La bossa i la vida".
21.00 TELEDIARI
21.35 RESUM VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
22.00 TEATRE: "Norman", de Frank Harvey.
23.50 TELEDIARI
24.00 TELE-ESPORT
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 OPINIÓ
16.00 TOT-I-MÉS
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENOVELA
19.30 EVOCACIÓ
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.40 ALCORES
21.40 CON "H" DE HUMOR: "El millonario". (1954)
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIMARTS 9

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

10.14 APERTURA I PRESENTACIÓ
10.15 RESUM VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
10.25 VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
15.00 TELEDIARI
15.35 ESPANYA SENSE ANAR MÉS LLUNY
16.05 MINUTS MUSICALS
16.25 VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
18.00 ACTE EUROPEISTA. Comiat oficial i sortida de S.S. el Papa a Roma.
20.00 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 RESUM VISITA A ESPANYA DE S.S. EL PAPA
22.00 300 MILIONS
23.00 DINASTIA
24.00 TELE-ESPORT
00.10 TELEDIARI
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 DR. CAPARRÓS: METGE DE POBLE
16.00 ESPECIAL
17.00 ART FLASH
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENOVELA
19.30 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 FET A MA
21.00 OPERA: "Warther", de Massenet.
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIMECRES 10

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 VEIENT-LES VENIR
16.05 AMUNT I AVALL
18.30 APERTURA I PRESENTACIÓ
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DIBUIXOS ANIMATS
19.30 A PEU, EN BICI, EN MOTO
20.00 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "La emperatriz Yang Kwei Fei".
23.20 TELE-ESPORT
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 TERENCI A LA FRESCA
16.00 DOSSIER
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENOVELA
19.30 MUSICA I MUSICS
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIJOUS 11

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 DE PELICULA
16.05 A DALT Y A BAIX
18.30 APERTURA I PRESENTACIÓ
18.35 L'ESTEL BLANC
18.55 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.57 BASQUET
20.45 MINUTS MUSICALS
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT, BONA GENT
22.35 EN AQUEST PAIS
23.30 TELE-ESPORT
23.40 TELEDIARI
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 LA NOSTRA GENT
16.00 VOSTÈ PREGUNTA
17.00 REPOSICIÓ
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENOVELA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 BARRERAS
20.30 EL DIRIGIBLE DELS FUTURS
21.30 CINE CLUB. CICLE DEL TEATRE AL CINEMA: "A las cinco de la tarde". (1960)
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIVENDRES 12

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 VEUS I FORMES
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ALTRES COSES
17.00 L'ALTRE CARA DE L'ESPORT
17.30 OFICIS PER AL RECORD
18.00 NOSALTRES
18.30 TOM I JERRY
19.00 VOSTÈ, PER EXEMPLE
20.00 ESPAI XX
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 UN, DOS, TRES...
23.00 VIURE CADA DIA
23.30 PARK AVENUE, 79
00.25 TESTIMONI
00.30 TELEDIARI
00.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.43 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.45 LOU GRANT
16.35 MUSICAL EXPRESS
17.35 L'ABELLA MAYA
18.30 COMPETICIÓ
19.30 LA CLAVE
24.45 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DISSABTE 13

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 INFANTIL
11.00 PALLASSOS
11.30 GENT D'AQUI
12.30 A CAN 80
14.00 VISUAL
14.30 MIRAMAR
15.00 CATALÀ DE PRIMERA MA

CIRCUIT ESTATAL

11.00 PISTA LLIURE
13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
15.00 NOTICIES
15.35 D'ARTACAN I ELS TRES MOSQUEPERROS
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Cuna de héroes". (1955)
18.30 APLAUSO
19.30 L'HOME EUROPEU
20.30 VERITAT O MENTIRA
21.00 NOTICIES
21.20 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE: "Cortina rasgada". (1966)
00.50 DARRERES NOTICIES
01.00COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.28 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.30 EL SEGLE DE LA CIRUGIA
16.00 DIBUIXOS ANIMATS
17.30 HANDBOL
19.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
20.00 ESTRENOS TV: "La ira de los justos". (1979)
21.55 TEATRE REAL
24.00 COMIAT

L'OBRA SOCIAL DE LA CAIXA DE PENSIONS

Per una vellesa activa

Els Esplais

Els clubs diürns per a persones grans anomenats Esplais són avui dia els protagonistes de l'acció de l'Obra Social per a la Vellesa, línia que procura materialitzar la seva idea de servei amb els mitjans més adequats a cada època. L'Esplai és una llar de reunió que promou la convivència i facilita activitats culturals i recreatives.

El primer Esplai s'inaugurà a Barcelona el 1927. En deu anys s'ha construït una xarxa de 58 unitats per tot Catalunya i Balears. El cens de socis supera les 32.000 persones.

La superfície mitjana d'un Esplai és de 400 m2 i conté les dependències necessàries per a la seva funció: sales de reunió, de lectura i de televisió; sala d'actes equipada per a projeccions i taller de treballs manuals, entre altres serveis.

Pla d'Activitats

Sortosament, un Esplai és molt més que un conjunt d'instal.lacions. Forma part de l'Obra Social per a la Vellesa de la Caixa de Pensions, i per tant, participa de la idea de la vellesa activa que n'és el substrat teòric. El criteri fonamental és que la jubilació no hauria de suposar un trencament dolorós amb l'etapa precedent sinó l'accés del vell a noves formes de connexió amb la societat.

El Pla d'Activitats és una iniciativa realitzada des del 1977 per l'Obra Social per a la Vellesa amb el propòsit de subratllar les possibilitats actives de les persones d'edat facilitant-los els mitjans per posar en pràctica les seves aptituds i preferències. Inclou informació gerontològica i sanitària, actes culturals i sessions recreatives i també un repertori de viatges i excursions. A través d'aquests elements, els socis dels Esplais conecten amb l'actualitat exterior i obtenen coneixements útils a escala personal.

En sis anys s'han organitzat més de 7.500 activitats enquadrades dins aquest Pla, comptant-hi les autoprogramades pels mateixos socis.

Associacions de Gent Gran

Des del 1980, l'Obra Social per a la Vellesa duu a terme un programa per dotar els Esplais de la Caixa de Pensions amb una Associació de Gent Gran, fórmula fins ara inèdita al nostre país. L'A.G.G., constituïda com a entitat amb plena capacitat jurídica, és l'instrument d'autogovern i d'organització de l'Esplai. Els associats regeixen el funcionament de l'Esplai per mitjà dels òrgans elegits democràticament i sobre la base dels estatuts aprovats pel col.lectiu.

L'A.G.G. és el model que consagra l'autonomia dels usuaris de l'Esplai, però sobretot significa la reactivació de la capacitat gestora i del sentit d'iniciativa de les persones grans i els proporciona una via idònia per a vincular-se amb el conjunt de la societat.

Actualment hi ha 31 Associacions constituïdes i 8 més en tramitació legal. El paper de l'Obra Social per a la Vellesa es limita ara a impulsar el procés i a aportar-hi assistència tècnica i assessorament: equip consultiu d'experts, cursos de capacitació, etc.

El progrés qualitatiu ja és palpable i francament esperançador. Tant en l'aspecte de govern i admistració de l'Esplai com, principalment, en la dimensió psicolo—ica i social, ha aparegut una dinàmica nova de participació i d'interès. L'actitud de responsabilitat personal que els associats adopten davant la vida de l'Esplai, que ara senten com a propi, és un pas endavant cap a l'horitzó d'una vellesa activa.

OBRA SOCIAL DE LA CAIXA DE PENSIONS

AVUI

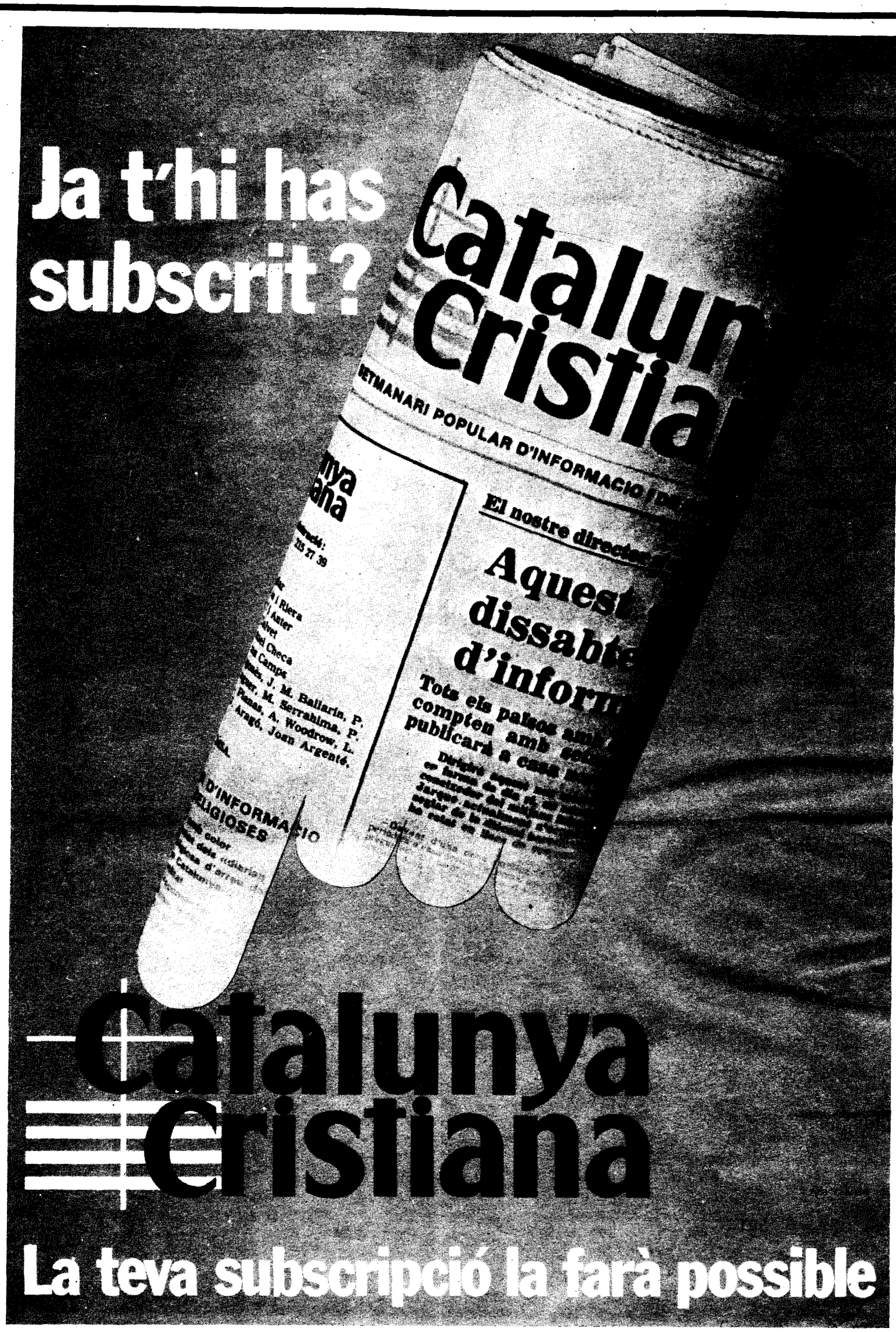
Premsa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telèf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS .....
ADREÇA .....
POBLACIÓ .....

BARCELONA, A ..... DEL .....

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meva subscripció a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms .....

.....

Adreça .....

Població ..... D.P .....

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.
☐ Prego al Banc / Caixa .....
Agència .....
que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meva llibreta / compte n.º .....
Lloc ..... Data .....

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, C/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

JOAN PAU II AMB UN AUDIO-VISUAL DE CLARET

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

El yoghourt internacional
d'origen espanyol
DANONE
CONSERVESE EN FRIO
DANONE
YOGHOURT
NATURAL
DANONE
yoghourt
natural
Yoghourt Natural
ENRIQUECIDO
DANONE
DANONE
REGLAMO

COL-LECCIÓ MASSAGRAN

GUIÓ: Ramon Folch i Camarasa. DIBUIXOS: Josep M. Madorell. 30 × 22,5 cm. 48 pàgines. 400 pessetes, cartoné. Títols publicats: «Avantures extraordinàries d'en MASSAGRAN». D'imminent aparició, «Avantures encara més extraordinàries d'en MASSAGRAN». Demaneu-los a la vostra llibreria. Bon regal per Nadal i Reis. Edicions en català i castellà.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES D'ENSENYAMENT
MATERNAL - PRE-ESCOLAR - E.G.B. - B.U.P.
Publicacions en:
CASTELLÀ - CATALÀ - CATALÀ MODALITAT BALEAR - GALEGO - EUSKERA
Casa centenària dedicada al servei del BON LLIBRE I DEL LLIBRE ÚTIL
des del 1871
Casp, 79, Barcelona-13 - Tels. 245 72 03 - 04

Concurs Juvenil de Cançons Nadalenques

organitzat per

l'AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

per a tots els nois i noies que no passin de 20 anys d'edat.

Demaneu les bases a l'Agrupació Mútua
del Comerç i de la Indústria, Departament Relacions Externes,
Gran Via de les Corts Catalanes, 621,
Telèfons 318 18 00 - 318 40 50 Barcelona-10